

'SOUL' | NEW YORK 1988

B. V. H. H. S.

INSTALLATIONS
DOCUMENTATION

2008

1983

B. v. H. H. S.

INSTALLATIONS
DOCUMENTATION

2008

1983

CONTENTS

8	CREDITS	
10	TIL TIDER VISSE STEDER AT TIMES IN CERTAIN PLACES <i>POUL ERIK TØJNER</i>	
14	ILD OG URMØRKE FIRE AND PRIMAL DARKNESS <i>OLE NØRLYNG</i>	
16	BEVIDST OG UBEVIDST TALE POSITIONER OG TENDENSER B.v.H.H.S's INSTALLATIONSKUNST nr 2 <i>OLE NØRLYNG</i>	CONSCIOUS AND UNCONSCIOUS SPEECH POSITIONS AND TENDENCIES B.v.H.H.S's INSTALLATION ART no 2
26	INSTALLATIONS $\frac{2008}{1983}$	
154	ARTIST RÉSUMÉ	
162	LIVSKAR OG BRÆNDEOVNE LIFE VESSELS AND GAS STOVES <i>OLE NØRLYNG</i>	
166	SCENOGRAPHER RÉSUMÉ	

PUBLISHER	B.v.H.H.S. BvHHS@EMAIL.DK WWW.BvHHS.COM
EDITING	BJARNE v.H.H.SOLBERG SVEND ERIK ØHLENSCHLÆGER
LAYOUT	B.v.H.H.S.
© TEXTS	OLE NØRLYNG POUL ERIK TØJNER B.v.H.H.S.
© PHOTO	ALEX PETROVIC / ANDERS BACH LAURITZEN ANDERS SUNE BERG / ANTONIO WOHLERT BENT RYBERG / B.v.H.H.S. / FREDDY TORNBERG GEZETT / JOOS / JAKOB MYDSKOV / KASPER CHRISTIANSEN KURT JOHANSEN / PETER LIND / STEPHANIE BERGER SVEND SOKKELUND / TORBEN DRAGSBY THOMAS PETRI / ZABEL SOLBERG GYNTHER
© ART REVIEWS	ALEX STEEN / ANDERS TROELSEN / ANETTE BRODERSEN ANN LUMBYE SØRENSEN / BENT IRVE / BJARNE BÆKGAARD CAMILLA A. STOCKMANN / DORTE M. RASMUSSEN / EVA MÜLLER EVA POHL / GENO RODRIGUEZ / GERTRUD KØBKE SUTTON HELLEN LASSEN / HENRIK WIVEL / H.P. JENSEN / KASPER MONRAD KRISTINE KERN / MALENE LA COUR RASMUSSEN / OLE NØRLYNG PETER MICHAEL HORNUNG / PONTUS KYANDER / POUL ERIK TØJNER TOM JØRGENSEN / ØYSTEIN HJORT
TRANSLATION	GLEN GARNER PETER SHIELD GAYE KYNOCH
PRINT	NARAYANA PRESS / 2011
ISBN	978-87-994765-0-3
SUPPORTED BY	BECKETT-FONDEN STATENS KUNSTRÅD FOR HØJERE KUNST

B. v. H. H. S.

INSTALLATIONS DOCUMENTATION

2008

1983

Alle de 'INSTALLATIONER' jeg gennem årene har skabt, er destrueret og dermed fysisk ude af tid og rum. Denne dokumentation er øjebliksbilleder af hændelser, der 'TIL TIDER VISSE STEDER' har manifesteret sig i tid og rum.

All of the 'INSTALLATIONS' I have created through the years have come to be dismantled and have consequently come to be physically removed from time and space. This documentation is, then, a series of momentary pictures of events that have been manifest in time and space 'AT TIMES IN CERTAIN PLACES'.

B.v.H.H.S.

TIL TIDER VISSE STEDER

POUL ERIK TØJNER / 1991

Det væsentlige ved installationen som genre – hvor uafgrænset og diffus den end måtte være – er, at den er en midlertidig sammenhæng i rum og tid. Lokal varighed. Den er ikke et objekt, der kan spørges til og handles med; den vil ikke først og fremmest være en ting, som adskiller sig fra andre ting; den vil være en begivenhed, der adskiller et tidsrum fra et andet og måske i anden omgang får os til at forbinde, hvad vi således adskiller.

Installationens særtræk er nærværet. Den er påtrængende, fordi den trænger sig på, og den trænger sig på, fordi den nu en gang besidder det rum, den har taget i besiddelse. Den rummer nok forskellige muligheder, men den er ikke selv en mulighed blandt andre. Den er tilgængelig, ja, den er ligefrem let tilgængelig i modsætning til, hvad der normalt menes om den. Den er let tilgængelig, fordi man ikke kan undgå at forholde sig til den. Ingen kan sige, at de ikke står over for et eller andet. Hvad det er, må afgøres efterlods. Det gælder al kunst og i særdeleshed installationen, thi dens sammensathed sætter beskueren på et arbejde dér, hvor dele skal sondres fra helhed, og hvor helhed skal samle dele.

For B.v.H.H.S. er det dette begivenhedstræk, det at noget foregår, at noget sker, at noget udfoldes i tid og rum, det er det, der gør installationen til hans genre. Og at intet er afgjort på forhånd med valget af installation som genre, viser B.v.H.H.S.'s dobbelte bemestring af den.

B.v.H.H.S.'s installationskunst sætter to former for rum: en fysisk stærkt nærværende og sanskrævende lokalitet, der iværksætter syn, hørelse, lugt og smag. Her kommer hans fascination af elementære materialer til udtryk, det uforarbejdede stof, naturmaterialerne, grundlæggende kemiske processer som forbrænding og krystallisation. Med dette fysiske instrumentarium har han gjort i forvejen små rum endnu mere fortættede, han pointerer deres begrænsethed, deres stedkarakter ved at overdrive dét, der normalt blot er givet som miljø: luft, temperatur, atmosfære. Via overpotensering af disse træk ved miljøet løfter han et rum ind i værkets tryllekreds, hvor beskueren holdes fast i uvidenhed, undren og evindelig tolkningstrang over for de sammenhænge og kredsløb, han ikke blot kan undsige. Man bliver mindre i disse fysiske rum, man bliver mindre med rummet, man koncentrerer sig om noget, man forholder sig til noget afgrænset. Man søger efter brændpunktet.

Modsat, kan vi foreløbig sige, forholder det sig med B.v.H.H.S.'s anden form for rum, nemlig det psykiske rum. At der til enhver fysisk oplevelse naturligvis svarer psykiske processer, pludselige erindringer eller simple forsvarsmekanismer, giver sig selv, alligevel giver det god mening at sige, at B.v.H.H.S. i sine store rum lader det materielle nærvær vige til fordel for et immaterielt erindringsrum, hvortil installationen står som port. Installationen *Metamor'phosis* på B&W i 1989 er den foreløbige kulmination af disse bestræbelser på at lade store rum slå om i indre rum.

Forskellen på B.v.H.H.S.'s store og små rum lærer os noget om, hvor væsentlig en rolle rumlig nærhed spiller i vores opfattelse af verden. Følelser er også et spørgsmål om at være tæt på, det ved folkevisdommen, når den advarer mod troløshed med ordene 'Ude af øje, ude af sind', og det vidste empiristiske filosoffer som John Locke, da de skrev om menneskets erkendelse og natur i 1700-tallet.

METAMOR'PHOSIS
B&W SHIPYARD HALL 1989

AT TIMES IN CERTAIN PLACES

POUL ERIK TØJNER / 1991

The essential thing about the installation as a genre, however indefinable and diffuse it may be, is that it is a temporary context in space and time, of local duration. It is not an object that can be inquired about and dealt in. Above all, it does not wish to be a thing that is segregated from other things; it wants to be an event that separates one space of time from another and perhaps, the second time around, makes us connect what we are thus separating.

The special feature of the installation is its presence. It is obtrusive because it is insistent. It probably contains various possibilities but is not in itself a possibility amongst others. It is accessible, yes, it is downright easily accessible because one cannot avoid relating to it. No one could say that they were not standing before something or other. What that is must be decided afterwards. It is true of all art and of the installation in particular that its complexity already confronts the viewer with a task where parts are to be separated from a whole and where the whole is to gather parts.

For B.v.H.H.S. it is this feature of an event – that something is going on, that something happens, that something is developing in time and space – that makes the installation his genre. And B.v.H.H.S.'s dual mastery of the installation shows that nothing is decided beforehand by the choice of it as a genre.

B.v.H.H.S.'s installation art posits two forms of space. One is a strongly present and sensuous physical locality that puts sight, hearing, smell and taste to work. Here his fascination with elemental materials is expressed: unprocessed matter, natural materials, basic chemical processes like combustion and crystallization. With this physical set of instruments, he has made already small spaces even more condensed. He has stressed their limitations, their local nature, by exaggerating what is normally just construed as environment: air, temperature and atmosphere. Through an over-potentialisation of the features of the environment, he lifts a space into the charmed circle of the work where the viewer is transfixed in ignorance, wonder and a perpetual urge to interpret when faced before these contexts and cycles he just cannot challenge. One becomes smaller with the space; one concentrates on something; one relates to something limited. One seeks the focal point.

We could provisionally say that the opposite happens with B.v.H.H.S.'s other form of space, namely, the mental space. That there are, of course, mental processes corresponding to any physical experience, that sudden memories or simple defence mechanisms are given way to, however, gives good grounds for saying that in his large spaces, B.v.H.H.S. permits the material presence to yield in favour of an immaterial, remembered space, to which the installation provides an entrance. The installation *Metamor'phosis* at B&W in 1989 is the current culmination of these endeavours to make large spaces wrap around internal space.

The difference between B.v.H.H.S.'s large and small spaces teaches us something about how important a role spatial proximity plays in our perception of the world. Emotions are also a question of being close, as popular wisdom shows when it warns against infidelity with the words, 'out of sight, out of mind', and the empirical philosophers like John Locke knew this when they wrote of human nature and knowledge in the 16th. century.

SIRENS
LANGELINIE HARBOUR 1985

Men fjernheden, som B.v.H.H.S. har udfoldet i sine store sammenhænge, er dobbelt. Nok virker den som en kæmpe spatiering i ens bevidsthed, der åbnes af afgrunde af uudfyldt og uopfyldt distance, men åbninger giver i sig selv plads til, at andet kan rykke ind, først og fremmest fortid. B.v.H.H.S.'s psykiske rum, hans enorme steder, giver plads til erindringen – og dén skal kun have meget lidt katalytisk stof, før den løber med hele verden. Derfor må erindringen også blokeres til en vis grad, hvis der overhovedet skal blive kunstnerisk substans tilbage i rummet, når den erindrende bevidsthed tager over.

Det gør B.v.H.H.S. med serialiteten. Hans værker har altid serielt præg, for det serielle rytme tager os på sine egne betingelser, trækker os ind til sig og forhindrer vores fantasi i at løbe restløs og rastløs på stoffets bekostning. Vi hvirvles ind i installationens nodespil, og vi skubbes bort igen af de selvstændige tidsprocesser, der ofte er nedlagt i den hos B.v.H.H.S. Vi lever på kanten af og på kant med et rum, vi rejser ind i det og trækker os tilbage, og som tiden går, går det op for os, at vi har og har haft en kunstnerisk oplevelse. Hvad vi kalder den, kan i sammenligning med det passerede egentlig være ret ligegyldigt.

Med to typer rum ser det som sagt umiddelbart ud, som om B.v.H.H.S. arbejder i modstillede retninger. Men cirklen slutes i den sidste ende. Og skønt den sidste ende er dér, hvor alt slutter og sluttes, så bliver det faktisk til en synlig cirkel hos B.v.H.H.S. Meditationens tømthed, erindringsstrømme og sanselighedens intensitet, tæthed, fortætning, distance, udsigt, bliver sider af samme sag, nemlig et potenseret noget–er–her–nu–i–min–nærhed. Fælles for begge poler er med andre ord, at noget går forud for mig.

Der kan siges meget dumt og meget overdrevet om beskuerens deltagelse i et kunstværk; kunstværket går hurtigt hen og bliver en eller anden magisk størrelse, hvis ikke ligefrem en person, der gør noget med beskueren. Alligevel kan begrebet deltagelse sagtens fastholdes, dersom det modereres til at betyde, at noget lægger beslag på ens tid, hvis man lader det gøre det. Undertiden, ved de gode værker, er det sværere at undslå sig. Hvis det var det, man ville. Kunstforståelse er, før det er noget andet, således evnen til en vis form for afkald. Evnen til at lade sig optage, betage, tage. Til at lade...

Man kan sige, at B.v.H.H.S. til en vis grad spiller på, hvad vi kunne kalde vores arkaiske arv. Han betjener sig af mindelser om minder, hans formsprog befinder sig et sted mellem det symbolsk velkendte og det reelt ukendte, det vil sige dér, hvor vi alle kommer flere gange om dagen, når vi forsøger at orientere os om dén og vejen.

Blot ved vi aldrig præcis, hvad der overleveres, til hvem og fra hvem. Det er blevet et vilkår ved vores moderne samfund, at religion og kunst har mistet det sprog, der måtte være fælles for mennesker med fælles begær og behov. Vi har kun begærene og behovene tilbage – nogen diskurs for disse har vi ikke. Ja, vi har ikke, du har nok, og jeg har måske, og han har, og hun har, men fælles sproget er i vidt omfang gået tabt. Har kunsten afløst religionen, hvad der er meget, der tyder på, at den har, er det ikke dens sprog og dens billeder, den har overtaget, så meget som den enkle påstand, at der til tider må ske noget visse steder. Og den følelse, der knytter sig hertil.

However, the distance that B.v.H.H.S. has developed in his large contexts is of a dual nature. It operates as a giant spacing in one's consciousness: chasms of unfilled and incomplete distances open up. But the openings themselves make room for something else to move in – above all, the past. B.v.H.H.S.'s mental spaces, his enormous places, make room for memory – and that needs very little catalytic material before it runs off with the whole world. Memory must therefore also be blocked to a certain degree if there is to be any artistic matter at all left in the space when the remembering consciousness takes over.

B.v.H.H.S. accomplished this with seriality. His works have always had a serial character, for the rhythm of the serial takes us on its own conditions, pulling us into it and hindering our imagination from running restlessly and without residue at the expense of the material. We are whirled into the installation's music and we are pushed away again by the independent temporal processes that are often suspended there in B.v.H.H.S.'s work. We are living on the edge of and at odds with space. We are journeying into it and pulling back and as time passes, we realise that we are having or have had an artistic experience. Whatever we choose to we call it, in comparison with what has passed, is really quite immaterial.

With the two types of spaces, it looks at first, as mentioned previously, as though B.v.H.H.S. is working in two opposite directions at once. But the circle is finally closed and with B.v.H.H.S., it becomes a visible circle. The emptied-ness of meditation, the currents of memory and the intensity of sensuousness, closeness, condensation, distance, prospect, all become sides of the same thing, namely an intensified something-is-here-in-my-vicinity-now. In other words, it is common to both poles that something has preceded me.

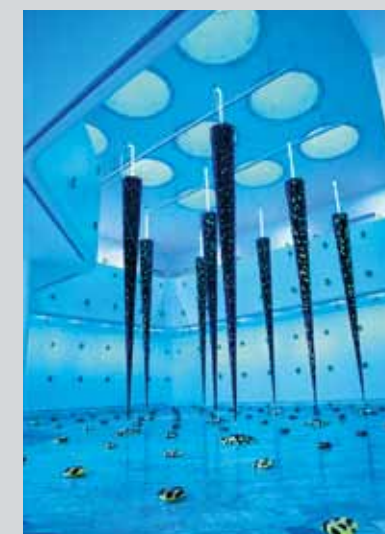
Very silly and very exaggerated things can be said about the viewer's participation in a work of art. The work of art quickly becomes some magical dimension or other, if not actually a person that does something to the viewer. Nevertheless the concept of participation can easily be maintained albeit modified to mean that something commandeers one's time if one lets it. Now and then, with the good works, it is more difficult to refuse. If that's what one wants to do. Before it becomes something else, the understanding of art is thus the capacity for a certain form of renunciation: the capacity to allow oneself to be engrossed, moved or taken; to allow...

You could say that, to a certain extent, B.v.H.H.S. is playing on what we could call our archaic inheritance. He makes use of reminders of memories. His idiom is situated somewhere between the well-known symbolic and the actual unknown, that is to say, where we all go several times a day as we attempt to orient ourselves about it and the road forward.

Only we never know precisely what is being delivered, to whom and from whom. It has become a condition of our modern society that religion and art have lost that language which must be common to people with common desires and needs. We have only the desires and the needs left; discourse about them we do not have. Well, we have not, you probably have and I might have and he has and she has but the common language has, to a great extent, been lost. If art has replaced religion, and there is much to indicate that is has, then it is not its language and its images that it has taken over as much as the simple declaration that, at times, something might happen in certain places. And the feeling that is attached to this.

DEAD LIFE / LIGHT LIFE
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG 1986

INSEMINATION
GENTOFTE ART LIBRARY 1986

ILD OG URMØRKE

DET ER DE STORE SPØRGSMÅL, DER ER DE MEST TILTRÆKKENDE
B.v.H.H.S's INSTALLATIONSKUNST nr. 1

OLE NØRLYNG / 1993

Indimellem står man ligesom på en kant – eller ved en afgrund – og ser ind i universet, der tegner sig som et stort spørgsmålstegn. Lige så indlysende spørgsmålstegnet er, lige så klart er det, at kunsten i sig rummer muligheden for at give svar.

Billedkunstneren B.v.H.H.S. er brændende optaget af universelle og åndelige spørgsmål, og for at bearbejde dem griber han ud efter det fysiske, efter materialet og efter elementerne for gennem deres tilstedeværelse i rummet at skabe åndelige oplevelser. Det er gennem det visuelle udtryk, at han søger at påvirke forholdet mellem det bevidste og det ubevidste hos beskueren. Hans værk kan opfattes som en intern henvendelse båret af en storladet og arketypisk retorik, fyldt med skjulte betydninger.

Det fysiske tilstedeværelse i rummet har muligheden for at spejle de allerinderste kroge af menneskesjælen. Det er et synligt bevis på kosmos.

Således er B.v.H.H.S. dybt optaget af det åndelige i kunsten, og med det søger han at slå bro til det åndelige i universet. Hans installationskunst skaber ophøjede hvilepunkter for det nutidsmenneske, der i alt for høj grad har glemt navlestrengen til selve eksistensen, dens årsag og dens kredsløb.

STÆRK MARKERINGER I EN FORTRAVLET VERDEN

For at nå frem til nogle af de omtalte kvaliteter betjener B.v.H.H.S. sig af en række grundmaterialer og grundformer, og som opbygningsprincip spiller fænomenet kontrast en afgørende rolle. Som drivkraft og som strukturelt princip. Som noget både dynamisk og statisk. I dette basale møde mellem modsatrettede kræfter ligger en aftegning af den universelle dynamik, og det er den, kunstneren gerne vil bringe os i kontakt med.

Fænomenet energi har også en bestemmende betydning. Energi som udladning enten i form af stærket energi, f.eks. aktivt kul – flydende energi, f.eks. spildolie, eller fortærende energi, som f.eks. ild. Til grundmaterialerne hører gummi, træ, metal, sten, og derudover arbejder B.v.H.H.S. raffineret med vand og is.

Formmæssigt spænder kunstneren sit udtryk op mellem det til tider helt sylespidse over for den afrundede bue. Det aflange og udadrettede over for det afsluttede og i sig selv hvilende, former, der i deres arketyperiske kvaliteter viser mod det aktive – passive, det mandlige og det kvindelige. Netop herigennem kan B.v.H.H.S.'s værker midt i deres teknologiske nutid give mindelser om fjerne kulturers frugtbarhedsskulpturer. I brugen af rummet indgår hyppigt en sans for det sakrale, ligesom kunstneren spiller på myten og eventyret.

Ikke mindst det sidste er ofte en indgang, beskueren vælger, således i forbindelse med den mest bemærkelsesværdige installation '5 SPIRES' fra 1987.

Installationen bestod af fem 16 m høje master i rød-sort bemaling, placeret midt ude i Sortedamsøen i København. Som et gigantisk skib fra en svunden tid på vej til at synke. Så iøjnefaldende, at man ikke kunne få øjnene fra den.

B.v.H.H.S. KASTER I SIN VIRKSOMHED NYT LYS OVER USETE SYNER

Allerede fra starten i 1983 har man på fornemmelsen, at kunstneren kommunikerer med noget, der ikke er lige tilgængeligt for alle. Ufoen indgik som begreb i hans første separatudstilling. Derefter vendte han sig mod signalelementet samtidig med, han forvandlede udstillingsrummet til et sanseskærpende laboratorium. I 1985 var han med til at arrangere et af tiårets mest omtalte installationsprojekter i de tomme Langelinieparkhuse. Som i de tidligere installationer spillede brugen af lys en vigtig rolle, ligesom sansen for kontraster også omfattede det koloristiske.

Med tiden er B.v.H.H.S.'s arbejder blevet mere og mere kultiske, først og fremmest fordi han til brugen af kulstøv, farvepigment, cirkelkrans og spyddod har føjet 'amforaen' eller 'livskarret' og ilden som en stadig pointering af energi og tid. Bag de sidstnævnte to fænomener ligger en urgammel død – genfødselssymbolik. Mandlig gennemslagskraft over for kvindeligt urmørke. En arketypisk dualisme, der sætter kommunikationsprocesser i gang. Netop fordi B.v.H.H.S. er i stand til at udkrystallisere det essentielle i denne dualisme, har hans værk nået en karakter af ophøjethed, der er usædvanlig i vor tid.

5 SPIRES
COPENHAGEN 1987/88

FIRE AND PRIMAL DARKNESS

THE BIG QUESTIONS ARE THE MOST FASCINATING
B.v.H.H.S's INSTALLATION ART no 1

OLE NØRLYNG / 1993

Now and then one stands as if on the rim – or on the edge of a precipice – looking into the universe in the form of a large question mark. As obvious as the question mark, it is clear that art holds the possibility of providing an answer.

The visual artist, B.v.H.H.S., is fervently absorbed by universal and spiritual questions. In order to deal with them, he reaches out for the physical, the material and the elements, to create, through their presence in space, spiritual experiences. It is through the visual expression that he seeks to influence the relationship between the viewer's conscious and unconscious mind. His work can be regarded as an internal address borne by an imposing and archetypal rhetoric, full of hidden meanings.

The physical presence in space has the capacity to mirror the innermost recesses of the human soul. It is a palpable proof of cosmos.

B.v.H.H.S. is thus deeply involved with the spiritual in art. With it, he seeks to build a bridge to the spiritual in the universe. His installations give rise to elevated points of rest for the modern person who has, to far too great an extent, forgotten the lifeline to existence itself, to its cause and cycle.

STRONG EMPHASIS IN A HARASSED WORLD

In order to attain some of these qualities, B.v.H.H.S. makes use of a number of basic materials and primary forms. As a compositional principle, the phenomenon of contrast plays a crucial role, as a motive force and as a structural principle. Both dynamically and statically. In this fundamental encounter between opposing forces lies a delineation of universal dynamics and it is with this that the artist wants to bring us in contact.

The phenomenon of energy is also of determinative significance: energy as discharge, either in the form of solid energy (activated carbon, for example) fluid energy (waste oil, for example) or consuming energy, such as fire. The basic materials include rubber, wood, metal, stone, in addition to which B.v.H.H.S. makes refined use of water and ice.

In terms of form, the artist stretches his expression from being sometimes needle-sharp to being rounded like an arch. The oblong and outward going as opposed to the closed and self-contained: forms that, in their archetypal qualities, point towards the active and the passive, towards the male and the female. It is through this that B.v.H.H.S.'s works, in all their contemporary technology, can call to mind the fertility sculptures of distant cultures. In the use of space, a sensibility about the sacred is frequently present and the artist also plays on myth and tales. It is especially the latter that is often chosen by the viewer as an access, as could be seen in connection with the notable installation, '5 SPIRES' from 1987. The installation consisted of five 16 metre-high, red-black painted masts, positioned in the middle of Sortedams Lake in Copenhagen. Like a gigantic ship from bygone days, maybe sinking. So eye-catching you could not take your eyes off it

IN HIS WORK B.v.H.H.S. SHEDS NEW LIGHT ON UNSEEN SIGHTS

From the very beginning, in 1983, one has the impression that the artist is communicating with something that is not equally accessible to all.

His first solo exhibition included the concept of the UFO. Subsequently, he turned to the signal-element, transforming the exhibition space into a sense-sharpening laboratory. In 1985, he took part in arranging one of the most talked-about installation projects of the decade, unfolding itself in the vacant warehouses on Langelinie. As with the earlier installations, the use of light played an important role, just as the sense of contrast also embraced the colouristic. In the course of time, B.v.H.H.S.'s works have become increasingly cultic, principally because to the use of coal dust, colour pigment, circular arc and spearhead he has added the 'amphora', or 'vessel of life' and also fire as a continual emphasis on energy and time. Behind these two latter phenomena lies an age-old death-rebirth symbolism: Male power of dominance facing female primal darkness. An archetypal dualism sets the processes of communication in motion. Precisely because B.v.H.H.S. is able to crystallise the essential in this dualism, his work has achieved a sublimity that is rare in our times.

'SPHERE no 1
KUNSTHALLEN BRANDTS 1993

BEVIDST OG UBEVIDST TALE

POSITIONER OG TENDENSER

B.v.H.H.S's INSTALLATIONSKUNST nr. 2

OLE NØRLYNG / 2011

Grænser skaber overblik. De fostres af forskelligheder. De afføder spændinger, og man kan til tider være i tvivl om de rigtige placeringer af adskillelserne og overgangene. Derfor er det heller ikke et entydigt billede, der tegner sig i forbindelse med en karakteristik af grænsedragninger mellem B.v.H.H.S's tidlige og sene installationskunst.

Kunstnere har til alle tider i større eller mindre grad dels forholdt sig til de rum, deres værker skulle indgå i, dels brudt eksisterende genregrænser ved f.eks. at lade maleriet forplante sig ud i det tredimensionale eller ved at lade skulpturen være en del af arkitekturen etc.

Ikke desto mindre er INSTALLATIONSKUNST som et autonomt begreb af relativ ny dato. Meget er hentet fra teaterscenografien, men hvor teatret opererer med en 'tekst' som hovedaktør og 'illusion' som udtryk – er INSTALLATIONEN et selvstændigt, stedsspecifikt, visuelt drama udtrykt via skulptur, maleri, foto, materialeansamlinger, lyd, video, bevægelse og meget, meget mere.

INSTALLATIONEN er et kunstnerisk udtryk, der skal sanses og opleves som et meditationslandskab – og B.v.H.H.S. har fra starten med en sjælden lethed i udtrykket og med en forfinet sanselighed i materialevalg vist veje ud i det spirituelle – hvor kultur/teknologi og natur/organisk materiale interagerer i et åbent felt mellem det dunkle og rituelle, det håbefulde og det ophøjede skønne.

Anskuer man B.v.H.H.S's kunstneriske produktion samlet er det relevant at tale om tendenser og prioriteter mellem de dagordenerne, der herskede i 1980'erne og dem, der lød i årene efter årtusindskiftet.

Det politisk engagerede og det åndeligt søgende har altid været B.v.H.H.S's brændstof, og den eksistentielle debat er den underliggende strøm i såvel konkrete som abstrakte udsagn. Det er spørgsmål som: Hvad vil det sige at være menneske? Hvad betyder ansvar? Hvad kan og skal vi som mennesker kæmpe for? – der sætter ham i gang, og som bliver sat på spil. Dette humanistiske grundtræk, det etiske imperativ, kom ganske naturlig til udtryk i installationen 'To Be Or Not To Be', en installation skabt til Rigsrådssalen på Kronborg som et bidrag til udstillingen 'Arvestykker' på slottet i sommeren 2008.

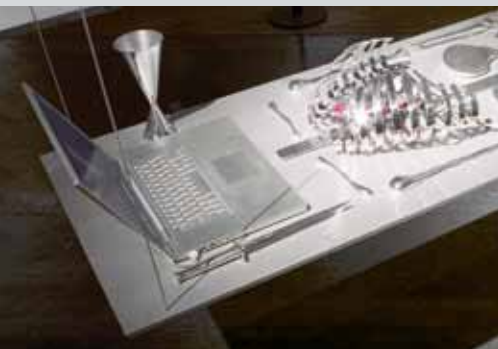
Ikke siden dengang i 1970, hvor B.v.H.H.S. malede portrætter af Che Guevara og andre revolutionære spydspidser, havde han været så tæt på det 'politiske' portræt som i denne Hamlet installation. På hver sit ophængte dissektionsbord af aluminium lå tre 'lig' af den myteomspundne danske prins. Tre teatraliske udgaver af en fiktiv Hamlet, således som de spor eller rester arkæologien kan fremskaffe til os.

Først fortidens Hamlet 'To Be' – et skelet, hvor kraniet kun var en afbildning, som en illustration af en tid, hvor den fysiske krop var det vigtigste. Med sig havde denne Hamlet sværd og skål, bog og pokal.

Herefter svævede nutidens Hamlet 'Or Not', hvor store dele af skelettet, nu i aluminium, manglede, mens der på det udeladte kraniums plads var anbragt en tændt computer, som et udtryk for hjernens og teknologiens triumf. For at understrege dette var Hamlets nutidshjerte et kunstigt hjerte.

TO BE / THE PAST

OR NOT / THE PRESENT

TO BE / THE FUTURE
KRONBORG CASTLE 2008

CONSCIOUS AND UNCONSCIOUS SPEECH

POSITIONS AND TENDENCIES

B.v.H.H.S's INSTALLATION ART no 2

OLE NØRLYNG / 2011

Boundaries help us gain an overview. They are the outcome of differences. They engender tensions and you sometimes doubt whether the separations and transitions are correctly placed. Likewise, no unambiguous picture crystallises when characterising the boundary between B.v.H.H.S's early and late installation art.

Artists have always, more or less so, related to the spaces in which their works would be included and have broken existing genre boundaries, for instance by having painting unfold into three-dimensionality or by incorporating sculpture into architecture.

Still, INSTALLATION ART as an autonomous concept is relatively recent. Much comes from stage design but while theatre operates with a text as its central element and illusion as its expression, INSTALLATION is independent, site-specific, visual drama articulated in sculpture, painting, photography, accumulations of materials, sound, video, motion and much, much more.

INSTALLATION is an artistic concept that has to be sensed and experienced as a meditation landscape. From the outset, B.v.H.H.S., demonstrating a rare lightness of expression and a refined sensuality in his choice of materials, has been opening paths into spirituality, where culture/technology and nature/organic materials interact in an open field between the obscure and the ritual, the hopeful and the exaltedly beautiful.

Considering B.v.H.H.S's work as a whole, it is relevant to discuss tendencies and priorities between the prevailing agendas of the 1980s and those of the new millennium.

Political engagement and spiritual questing have always been fuel for B.v.H.H.S. Existential discussion is the underlying current of his concrete and abstract statements alike. What does it mean to be human? What does responsibility entail? What can we, what should we, fight for, as humans? These are questions that trigger him and he puts them into play. This fundamental humanist streak, the ethical imperative, found its natural expression in 'To Be Or Not To Be', B.v.H.H.S's installation for the Council Hall at Kronborg Castle as part of the 'Heirlooms' exhibition in the summer of 2008.

Not since 1970, back when he was painting portraits of Che Guevara and other revolutionary vanguardists, has B.v.H.H.S. come so close to political portraiture as he has in his Hamlet installation. On each of three suspended aluminium dissection tables lay a corpse of the legendary Danish prince, three theatrical versions of a fictional Hamlet, according to the traces or remains that archaeology can procure for us.

First – the Hamlet of the past, 'To Be' – a skeleton with only a picture for a skull, illustrates an age when the physical body was prime. This Hamlet was equipped with a sword, a book and a chalice.

Next hovered the Hamlet of the present, 'Or Not', with sections of his aluminium skeleton missing and a switched-on computer where his skull ought to be, denoting the triumph of the brain and technology. Further underscoring this, this contemporary Hamlet had an artificial heart.

HOLY FIRE
AARHUS ART BUILDING 1993

Den tredje Hamlet – fremtidens 'To Be' – var som de øvrige to endnu forsynet med symbolerne sværd, og skål, bog og pokal. Ellers var alt erstattet af et digitalt kredsløb. Væk var mennesket. Væk var spørgsmålene om værdighed, rettig- og retfærdighed. Sakral sang understregede det højtidelige, som stod vi i et virkeligt gravkammer (Rigsrådssalen!), hvis indhold spændte fra urmenneskets rå fysik til fremtidens teknologiske styring af gener og livsprocesser.

Som en anden 'Hamlet' tog B.v.H.H.S. de første skridt til at være eller ikke at være kunstner, da han i New York 1970 begyndte sin egentlige virksomhed som billedkunstner. Det var de politiske ikoner fra dengang, der satte B.v.H.H.S. i bevægelse. Netop som en kritik af den etablerede kunstinstitution, der både hævder og forlanger kunstværkets stabilitet og autonomi, malede han dengang bevidst med billig, almindelig væg maling, hvorfor billeder fra dengang er eroderet til mere eller mindre uigenkendelighed.

Da karrieren som billedkunstner noget senere kom på skinner, var den realpolitiske ydre aktionstematik skiftet ud med et dybdeborende arbejde i det åndeliges tjeneste. 1980'ernes mange installationer havde alle – mere eller mindre – til formål at skubbe til et og andet i den menneskelige underbevidsthed. Fascinationen af det mystiske og magiske blev til en dominerende tendens – installationen blev til en rituel gen- og tilstand, der som en fysisk realitet fremkaldte forestillinger af irrationel karakter.

Spor af inspiration fra den internationale kunstscene gjorde sig gældende. Yves Kleins pointering af monokromi fik betydning, og Anish Kapoors brug af løst farvepigment, der suger lyset til sig i de store skulpturelle arrangementer, blev også indlemmet som et element i B.v.H.H.S.'s udtrykspalet. Oplevelsen af f.eks. Walter de Marias store regelmæssige, rolige og harmoniske installationer fik betydning, ligesom f.eks. Anselm Kiefers forfaldsæstetik og visuelt iscenesatte dramatik, hvor bly møder jord, kan nævnes. Et slægtskab – på trods af alle grænser og forskelle – kan anes mellem B.v.H.H.S.'s vedblivende kredsen omkring de fire elementer – ild, vand, luft, jord – og den japanske kunstner Toshikatsu Endo, der også har benyttet forkullet træ. Nævnes kan det, at B.v.H.H.S. under et ophold i Japan i 1996 netop besøgte Endo.

Rejsen i det delvist ukendte er med B.v.H.H.S.'s senere arbejder blevet mere og mere til en rejse mod bevidstheden, den intellektuelle erkendelse, den etiske fordring og det politiske engagement.

Et pejlemærke i dette skift kan findes i forholdet mellem tilstand og budskab. Hvor 1980'ernes installationer manifesterede en sanselighed og en væren, i form af gasflammens brændende vibreren, isens dirrende nedkøling, oliens tøvende dryppen etc., slog B.v.H.H.S. i 'Attention' til Helsingør Havn 1996 en anden toneart an.

Helsingør Havn er og har altid været et knudepunkt for handel og kommunikation. Det nye fællesareal, Værftsområdet, blev i Kulturbyåret 1996 sat i fokus, og B.v.H.H.S. bidrog med en stålskulptur placeret ude i vandet. Som en kæmpeantenne ragede den op med ryggen mod Norden og vendt mod Europa. En dramatisk og iøjnefaldende påmindelse om teknologiens eksplosivt stigende betydning for kommunikationen mellem mennesker.

Installationen 'Attention' var klart modelleret efter tidens højteknologiske genstande, og den viste en drejning mod det konkrete og direkte aktuelle i de mulige associationer, vi som beskuer kunne indlæse i installationen.

Hvor installationerne tidligere havde været ladet med rituel mystik, var der her tale om dagsaktuel politik, idet to tv apparater via satellit som flimrende lanterne sendte signaler fra EU Parlamentet som en optakt til debatterne om vor fælles fremtid.

PROCESS
OVERGADEN – INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART 1994

Like the other two, the third, future Hamlet, 'To Be', was still furnished with the symbols of sword and vessel, book and chalice. Everything else had been replaced with digital circuitry. Gone was the human being. Gone were questions of dignity, rights and justice. Sacred song underscored the atmosphere of solemnity, as if this were an actual burial chamber and not a grand hall, with its contents ranging from the raw physicality of primitive man to the future's technological control of genes and life processes.

Like Hamlet himself, B.v.H.H.S. took his first steps to be or not to be an artist in 1970, in New York, when he started practicing art in a serious way. His early art was inspired by the political icons of the day. As a critique of the established art institution that maintains and demands the stability and autonomy of the artwork, he deliberately used inexpensive, ordinary wall paint and his pictures from the time have effectively deteriorated into obscurity by now.

Later on, when his art career took shape, the outward action themes of realpolitik had come to replace inwardly-oriented work in the service of spirituality. His many installations in the 1980s were all intended, to varying degrees, to prod something in the human subconscious. His fascination with the mystical and the magical became a dominant trend. The installation became a ritual object and a state of being, a physical reality evoking imaginings of an irrational nature.

Hints of inspiration from the international art world cropped up. Yves Klein's monochromatic emphasis was important while Anish Kapoor's use of loose pigment soaking up light in large sculptural arrangements also turned up on the artist's expressive palette. Walter de Maria's large, orderly, quietly harmonious installations were also an influence, as were Anselm Kiefer's aesthetics of decay and visually staged dramatics of lead meeting earth. A kinship running across borders and differences can be noted between B.v.H.H.S., in his persistent orbit around the four classical elements – fire, water, air and earth – and the Japanese artist, Toshikatsu Endo, who also uses charred wood. It is worth noting that B.v.H.H.S. visited Endo during his 1996 sojourn in Japan.

In B.v.H.H.S.'s recent work, the journey into the partly unknown has increasingly become a journey toward consciousness, intellectual recognition, ethical imperative and political engagement.

A sign of this shift can be found in the relationship between state of being and statement. While the artist's installations in the 1980s embodied sensuality and being – in the flicker of a gas flame, the chill of ice, the hesitant drip of oil, etc. – 'Attention', made for Elsinore Harbour in 1996, struck a new chord.

Elsinore Harbour has always been a hub of trade and communication. During Copenhagen's tenure as European Capital of Culture in 1996, there was a focus on a new public area in Elsinore known as the Culture Yard, to which B.v.H.H.S. contributed a steel sculpture placed in the water. Like a giant antenna jutting out of the water, the sculpture, turned toward the rest of Europe and away from Scandinavia, was a dramatic, eye-catching reminder of the explosively growing importance of technology in human communication.

The 'Attention' installation was clearly modelled on hi-tech objects of the day, indicating a turn toward the concrete and direct currency of the possible associations that we, the viewers, might read into it.

While B.v.H.H.S.'s installations used to be loaded with ritual mystique, this installation took up daily politics, as two TV sets, via satellite, like flickering lanterns, broadcast signals from the European Parliament as a preamble to debates about our common future.

ATTENTION
ELSINORE HARBOUR 1996

RELATIVISME
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG 1996

Samtidig med denne installation i Helsingør Havn deltog B.v.H.H.S. med installationen 'Relativisme' på Charlottenborg udstillingen 'Art Meets Science & Spirituality in a Changing Economy'. Udstillingens tema knyttede – med inspiration fra bl.a. Joseph Beuys – kunsten, spiritualiteten og videnskaberne tæt sammen med økonomien. Tesen var, at videnskab og økonomi er kulturelle faktorer på lige fod med kunst og spiritualitet, og at det er i udvekslingen mellem disse faktorer, at den positive energi opstår.

B.v.H.H.S. valgte til sin installation, der fyldte en af Charlottenborgs største sale, pendulet som det dynamiske men alligevel rolige fænomen, der visualiserer den afgørende bevægelse – og balance – mellem de nævnte kraftfelter. En meditativ strøm af repeterende lyde fra pendulernes tunge skifersten markerede i tre forskellige soundloops Art – Science – Spirituality, hvorved de tre begreber 'smeltede' sammen i en semantisk sanselighed.

Inspirerede dette værk i udpræget grad til meditation og tanker omkring spirituel visdom, så svingede B.v.H.H.S. atter mod det mere konkrete og videnskabsbaserede i de følgende projekter, idet en enkel idé tog form og blev realiseret ganske i overensstemmelse med hverdagens almindelige ydre krav.

I 1998 henvendte Rødovre Kommune sig til B.v.H.H.S. med ønsket om en steds-specifik, tidsbegrænset skulpturinstallation i det offentlige rum, som kunne sætte fokus på kommunikationen i kommunen og mellem mennesker generelt.

B.v.H.H.S. valgte taget på Arne Jacobsens kendte Rådhus, hvor han øverst oppe – på det mest markante sted – anbragte ordet KOMMUNIKATION – dog modificeret således, at det fremstod som KOMMUNE'IK@TION skrevet med én meter høje spejlreflekterende bogstaver suppleret med fire radar/satellit parabol antenner.

Parabolens cirkulære karform indgik naturligt i B.v.H.H.S.'s vanlige vokabular af hellige kar og rituelle skåle, men her fungerede de tillige som en henvisning til nutidens globale og intermediale IT kommunikationsbaner.

Mens ordene så at sige skar budskabet ud i pap roterede parablerne som lysende køjer mod universet – og kommunens borgere! De tilførte installation et poetisk skær.

Uden i øvrigt at postulere paralleller kunne denne kommunale installations-manifestation indskrive sig i 1990'ernes mange eksempler på kunst som social og kritisk praksis – og her tænkes f.eks. på Jes Brinch & Henrik Plenges 'Engangssprøjte' fra 1996 oprindelig ønsket opsat i neon på Maria Kirkeplads på Vesterbro.

B.v.H.H.S. er langt fra let at placere i en national sammenhæng. Som medlem af gruppen Ny Abstraktion fra 1986 til gruppens opløsning i 1988 udviser han et vist slægtskab med folk som f.eks. Viera Collaro og Torben Ebbesen, men den spirituelle tilgang og fascinationen af f.eks. ild og metal peger nok så meget i retning af fx Ingvar Cronhammar, uden at B.v.H.H.S. på nogen måde dyrker dennes dæmoniske hårdtslående, maskinelle og arkitektoniske tyngde. Derimod er det snarere som om det stofligt lette i B.v.H.H.S.'s udtryk kan pege i retning af den noget yngre Olafur Eliasson, der også i sit vokabular har ild og frost, vand og lys og andre æteriske virkemidler.

Med udstillingen Grey-Zone-Zone på Museet for Samtidskunst i Roskilde 1999 fulgte B.v.H.H.S. tendensen mod det mere koncept og kontekstuel baserede værk op i en differentieret og meget kompleks gennemarbejdning.

Alongside the installation in Elsinore Harbour, B.v.H.H.S. contributed an installation, Relativism, to 'Art Meets Science & Spirituality in a Changing Economy', presented at Copenhagen's Charlottenborg. Taking a certain measure of inspiration from Joseph Beuys, the exhibition's theme closely linked art, spirituality and the sciences to the economy, examining the thesis that science and the economy are cultural factors on a par with art and spirituality and that positive energy springs from an exchange between those factors.

For his installation, which took up one of the biggest rooms at Charlottenborg, B.v.H.H.S. chose the pendulum as a dynamic yet always calm phenomenon for visualising the essential movement – and balance – between the aforementioned power fields. A meditative stream of repeating sounds emanating from the heavy slate slabs of the pendulums oscillating in three different loops – Art, Science and Spirituality – marked the semantic sensual 'fusion' of the three concepts.

While this work explicitly invited meditation and the contemplation of spiritual wisdom, B.v.H.H.S. swung back, in the projects that followed, to a more concrete and science-based form of expression, shaping and realising simple ideas in conformity with the ordinary external demands of everyday life.

In 1998, the Municipality of Rødovre approached B.v.H.H.S. regarding a site specific, time-limited sculpture installation in public space that would focus on communication within the municipality and among people in general.

For his site, B.v.H.H.S. chose the roof of Rødovre's town hall, a landmark building designed by the renowned Danish architect, Arne Jacobsen, on top of which the artist placed the word KOMMUNIKATION (COMMUNICATION), modified to read KOMMUNE'IK@TION (COMMUNE'IC@TION / kommune = municipality) wrought in one-meter-high, mirror-reflective letters, accompanied by four radar/satellite dishes.

The circular shape of the satellite dishes was a natural supplement to B.v.H.H.S.'s vocabulary of sacred vessels and ritual bowls, here referring to today's global and intermedial IT communication paths.

As the words spelled out the message, the satellite dishes rotated like glowing portholes looking out toward the universe – and towards the citizens of the municipality – in sharing the installation's poetic light.

Without otherwise postulating any parallels, one could inscribe this municipal installation manifestation among many other examples from the 1990s of art as social and critical practice – in Denmark, notably Jes Brinch & Henrik Plenge's 'Syringe' from 1996, a neon sign in the shape of a syringe originally installed on Maria Church Square in Vesterbro.

In fact, B.v.H.H.S. is not so easy to place in a national context. As a member of the artists' group, New Abstraction, from 1986 until its disbandment in 1988, he demonstrated a kinship with artists like Viera Collaro and Torben Ebbesen. His spiritual approach and fascination with fire and metal also points toward Ingvar Cronhammar, although B.v.H.H.S. hardly can be said to cultivate Cronhammar's demonic, hard-hitting, mechanical and architectural heft. Rather, the material lightness of B.v.H.H.S.'s expression points in the direction of the much younger Olafur Eliasson, whose formal vocabulary also includes fire and frost, water and light and other ethereal elements.

In Grey-Zone-Zone, a 1999 exhibition at the Roskilde Museum of Contemporary Art, B.v.H.H.S. followed up the movement toward more conceptually and contextually based work, now in a more differentiated and highly complex treatment.

KOMMUNE'IK@TION
RØDOVRE TOWN HALL 1998

En gråzone er en særlig tilstand markeret ved yderpunkter som f.eks. liv og død / ånd og materie eller lignende modsætningspar. Gråzonen er derudover karakteriseret ved, at det er noget, man ikke kan tale åbent om. Det kan være tabubelagt, eller det kan være, fordi man mangler viden. Der er i hvert fald tale om en fortielseszone. Det er et fraværd af alt definerbart herunder også faste grænser, og det er en passage, vi skal igennem i talrige forskellige sammenhænge.

Mere specifikt gik B.v.H.H.S. ind i gråzone områder omkring døden, insemination, gensplejsning og kloning.

Det moderne nutidsmennesker ved godt, at disse vilkår eksisterer, og at den nye teknologi betjener sig af dem for at forbedre vor tilværelse – for at afbøde sult og f.eks. barnløshed, for at virkeliggøre forestillingen om 'evig ungdom' etc. Hermed skubber naturvidenskaberne ved grænserne for, hvad der er liv, hvad der er godt og ondt osv. Forhold der hører til under det intellektuelle og åndelige liv, forhold som vi i virkeligheden ikke ved ret meget om – herunder konsekvenserne på længere sigt. Teknologier sætter etikken under pres, og vort indre åndelige liv kommer ikke blot ud i oprørte vande, men lider under den ensidige stræben efter kontrol over det ydre og det materielle.

Fem ruminstallationer: Grey-Curtain-Zone, Grey-Clone-Zone, Grey-Drop-Zone, Grey-Eye-Zone og Grey-Life-Zone fyldte hele museet i Roskilde. Et stramt udvalg af materialer og former var dramaturgisk organiseret, så vandringen gennem de fem installationer blev en vandring fra et abstrakt udsagn om det at oplyse og at skjule – Grey-Curtain-Zone liv – via kloningerne i en steril laboratoragtigt verden, hvor den besøgende så såvel fåret Dolly som Præsident Clinton – til naturlig frugtbarhed og kaotisk kommunikation, og endelig til det tætteste vi kan komme menneskelig erkendelse omkring døden i form af en stemmesymfoni på ni kunstnere, der fortalte om deres forhold til døden.

Det hele virkede som et vældigt memento mori i en tid, der har forslugt sig på den af videnskaben profeterede fremskridtstro.

En på mange måder meget abstrakt, men samtidig meget konkret udstilling, der tydelig frembar et samfundskritiske budskab. En milepæl i B.v.H.H.S.'s produktion.

I de følgende år pressede et mere globalt perspektiv sig ind som en væsentlig del af de i et visuelt og rumligt gennemarbejdet forløb behandlede temaer. Ordet GLOBAL indgår således i tre installationer realiseret i årene efter år 2000. Trilogien blev indledt med Global-Inhalation-Expiration i Berlin 2001, hvor den udstilling, B.v.H.H.S. deltog i, havde luft som overordnet tema. Herefter fulgte installationen Global 'Heart' Cirkulation på Arken Museum for moderne Kunst 2001/02, og trilogien sluttede med Global 'Supper', der blev vist i Kulturministeriet udstillingslokaler på Christianshavn Overgaden – Institut for Samtidskunst, 2004/05.

De tre installationer havde trods væsentlige forskelle en del tilfælles. I alle tre installationer spiller den cirkulære form – cylinderen – i rummet en hovedrolle. Vi finder den i form af 34 olietønder i Berlin – de 40 kemikalietønderne i Ishøj og i de 13 tønder med skudhuller i Overgaden. Det er beholdere af energi.

Tønden som stereometrisk grundform går også igen i den reaktorlignende, cirkulær 4 gange 4 meter store beholder, som udgjorde den største genstand på Arken – samt i det kæmpemæssige oval formede og perforerede 'organ' i sort, der med lyden af vejtrækning pulserede som et hjerte på Overgaden.

Fælles er også den røde farve i kontrast til det blanke metal, sanselige og symboliske størrelser typiske for B.v.H.H.S., i form af kegleformede velour stofomhæng i 'Inhalation-Expiration' installationen, via vippeudspringet og cirkulationsrør på Arken til det indre gulv og den buede væg i 'organets' indre i Global 'Supper' på Overgaden.

GREY-CLONE-ZONE

GREY-DROP-ZONE

GREY-EYE-ZONE
MUSEUM OF CONTEMPORARY ART 1999

A Grey Zone or area is a unique condition marked by the extreme points of life and death / spirit and matter or similar pairs of opposites. A Grey Zone, moreover, is characterised by not being openly discussed. Perhaps it is taboo; perhaps there is insufficient knowledge about it. At the very least, it is a zone of denial, the absence of anything definable, including fixed boundaries. It is a passage we have to go through in countless different contexts.

Specifically, B.v.H.H.S. entered the grey areas surrounding death, artificial insemination, genetic engineering and cloning.

Modern people today obviously know that the latter conditions exist and that new technology employs them to improve our lives in combating hunger and childlessness and in realising the dream of 'eternal youth', etc. Science, consequently, pushes the boundaries of what constitutes life, good and evil, and so on. These issues, however, belong under intellectual and spiritual life, and in fact, we know very little about them – including their long-term consequences.

Technology puts ethics under pressure, and our inner, spiritual lives are not only being put on shaky ground, they also suffer from the single-minded striving for control of the external and the material.

Five installations: Grey-Curtain-Zone, Grey-Clone-Zone, Grey-Drop-Zone, Grey-Eye-Zone and Grey-Life-Zone – filled the museum in Roskilde. In the tight selection of materials and shapes, dramaturgically organised, the journey through the five installations proceeded from an abstract statement about illumination and concealment – Grey-Curtain-Zone, life – through clones in a sterile lab-like world, where visitors met both Dolly the sheep and President Clinton, to natural fertility and chaotic communication, and, finally, to the closest we will come to the human recognition of death, a vocal symphony of nine artists describing their relationship to death.

Everything contributed to the impression of a vast memento mori in an age that has gorged itself on science's prophesised faith in progress.

In many ways a very abstract, yet also a highly concrete exhibition, making a clear socio-critical statement. A milestone in B.v.H.H.S.'s production.

In the years that followed, a more global perspective rose to prominence in themes treated in visual and spatial sequences. The word GLOBAL is included in the titles of three installations realised in the first few years after 2000, starting with 'Global-Inhalation-Expiration' in Berlin, 2001, for a group exhibition on the theme of air. Next came the installation 'Global Heart Circulation' at the Arken Museum of Modern Art in 2001/02 and the trilogy concluded with 'Global Supper' in 2004/05 at the Overgaden Institute of Contemporary Art, an art space being run under the auspices of the Ministry of Culture, in Christianshavn, Copenhagen.

Despite significant differences, the three installations had a lot in common. In all three, a central role was assigned to the circular form of the cylinder. The 34 oil barrels in Berlin, the 40 chemical barrels in Ishøj and the 13 bullet-riddled barrels at Overgaden are all receptacles of energy.

The barrel as a basic stereometric shape is echoed in the largest object at Arken, a four-by-four-metre, reactor-like, circular receptacle, and in the giant, oval, perforated 'organ' in black, pulsing like a heart to the sound of breathing, at Overgaden. Other common attributes include the colour red in striking contrast to shiny metal as well as certain sensual, symbolic elements typical of B.v.H.H.S., such as the conical velour curtains in the 'Inhalation-Expiration' installation, the diving board and ventilation ducts at Arken, and the inner floor and curved wall inside the 'organ' in Global 'Supper' at Overgaden.

GREY-CURTAIN-ZONE

GREY-LIFE-ZONE
MUSEUM OF CONTEMPORARY ART 1999

Hertil kom i alle installationerne et væske kredsløb, lys, stills og levende billeder og tekster samt lyd – alle mere eller mindre kendte aktører i B.v.H.H.S's udtryksunivers.

På det indholdsmæssige plan var de tre installationer også i slægt med hinanden. Det politiske og etiske budskab var i front, uden at det kosmiske og åndelige perspektiv fortonede sig ud i usynligheden. Mest entydig politisk var budskabet i installationen 'Global – Inhalation – Expiration' 2001, idet B.v.H.H.S. havde 'begravet' en række af verdens diktatorer og tvivlsomme ledere – fra Saddam Hussein, Robert Mugabe, Ariel Sharon til George W. Bush, Slobodan Milosevic og Augusto Pinochet – under væske i olietønderne. En iscenesat *lit de parade* – hvor de navngive hev efter vejret, mens luftboblerne væltede ud af deres munde, som fra druknende.

Den globale verden holder vejret, mens disse ledere forgifter luften for andre mennesker såvel fysisk som psykisk både i bogstavelig forstand og overført betydning. En direkte spydspids mod magt som sådan – nuvel – men skulle f.eks. paven så ikke også have været med i dette selskab? Nogle tønder var imidlertid uden begravede billeder. I disse tønder var væsken rødlig, som var det blod. Magtens blod, måske! Så man grundigt efter, havde beskueren faktisk muligheden for at se sit eget spejlbillede.

Det stærke budskab, der klart lagde op til en aktuel politisk debat, blev i de følgende to GLOBAL installationer brudt noget op og blødgjort i mere abstrakte former og i mere åbne betydninger, først og fremmest holdt sammen af en grundlæggende ide om det cykliske og hjertekammeret som arketype.

Kunst har til alle tider haft til formål at bearbejde den menneskelige tanke og følelse. Men kunst indvæver sig i livets tildragelser og sammenhænge uden hensyn til logisk, akademisk eller videnskabelig praksis.

Kunst er syner, og de kan som bekendt tage sig ud på de mest utrolige og forskelligartede måder. De kommer fra det intuitive, men næres i høj grad af stof fra vor erkendelse. De kan være foruroligende, absurde, eller drømmende smukke. Og som syner er de altid tvetydige.

For nogle kunstnere – måske især for dem, der har svært ved at frasortere alt det, såkaldte 'almindelige' mennesker anser for uvæsentligt – betyder 'den kunstneriske forarbejdning', at visionen eller synerne bliver placeret i en sammenhæng. De intuitive syner skal aktivere et rum, udfolde sig og formes i mange materialer, så de kan afsende budskaber og kommunikere. Forarbejdningen indebærer at lyden skal aktiveres. Det skal flimre af billeder. Der skal benyttes bevægelse og meget mere. Først da er der tale om en egentlig udfoldelse af såvel idé som følelse.

B.v.H.H.S. er et sådant menneske – en kunstner, der former og fortæller i rum. Hans medie er installationen. Her er han sin egen tekstforfatter, og der er ingen 'illusion'. Som en nutidig alkymist aktiverer og demonstrerer han, så beskueren både må føle og tænke. Bevidst såvel som ubevidst.

Moreover, all three installations included a fluid circulatory system as well as light elements, still- and moving pictures, text and sound – all more or less familiar ingredients in B.v.H.H.S's expressive universe.

The three installations were related in their content as well. While the political and ethical message was front and centre, the cosmic and spiritual perspectives never faded into invisibility. Nowhere was the message more politically unequivocal than in 'Global – Inhalation – Expiration', the 2001 installation in which B.v.H.H.S. 'buried' a number of world dictators and leaders of dubious repute – ranging from Saddam Hussein, Robert Mugabe, Ariel Sharon and George W. Bush to Slobodan Milosevic and Augusto Pinochet – in liquid oil-filled barrels, a staged *lit de parade* of individuals gasping for breath, with air bubbles gushing out of their mouths, as if they were drowning men.

The global world holds its breath while these leaders poison the air for others, both physically and mentally, literally and metaphorically. A spearhead thrust against power as such, to be sure, but shouldn't the pope be included here, too? Meanwhile, other barrels held no submerged pictures. The liquid in these barrels was reddish and blood-like. The blood of power, perhaps, peering closely into them revealed the viewer's own reflection.

The powerful message, a clear incitement to immediate political discussion, was leavened a bit in the two ensuing GLOBAL installations by the more abstract shapes and the more open-ended meanings, connected chiefly by a basic idea about cyclicity and the ventricle as archetype.

Art has always served to process human thoughts and emotions. But art is intertwined with life's occurrences and contexts, without regard for logical, academic or scientific practice.

Art is constituted by visions and, as we know, visions can take the most incredible and variable forms. They spring from intuition but are greatly nourished by material from cognition. They can be disturbing, absurd or dreamingly beautiful. And, being visions, they are always ambiguous.

For some artists – especially those, perhaps, who have difficulty filtering out everything that so-called ordinary people consider insignificant – "artistic treatment" implies placing the vision, or visions, in a context. These intuitive visions should activate a space, unfold and be shaped in a multitude of materials, so that they can transmit messages and communicate. The treatment involves activating sound, the flicker of images. It takes motion and much more. Only then are both concept and emotion truly unfolded.

B.v.H.H.S. is such a one – an artist who shapes and narrates in space. His medium is installations. There, he is his own copywriter and there is no 'illusion'. Like a modern-day alchemist, he activates and presents, making the viewer feel as well as think. Consciously as well as unconsciously.

GLOBAL 'HEART' CIRCULATION
ARKEN MUSEUM OF MODERN ART 2001/02

GLOBAL 'SUPPER'
OVERGADEN – INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART 2004/05

GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION
WATER RESERVOIR / BERLIN 2001

GEORGE W. BUSH

SADDAM HUSSEIN

TO BE OR NOT TO BE

'HEIRLOOMS' / KRONBORG CASTLE / ELSINORE
DENMARK 2008

Video: B.V.H.H.S. Actor: Niels Anders Thorn as 'Hamlet'

Sound: Anders & Ulla Koppel

ARVESTYKKERNE er alle de spor, vi efterlader. På Kronborg er sporene teatraliske og fiktive efter den ikke-eksisterende Hamlet figur, som har været gestaltet her i utallige udgaver. Jeg arbejder med tre stadier af legenden Hamlet, frit efter Shakespeare: At Være / Fortiden, Eller Ikke / Nutiden, At Være / Fremtiden. Fra urmenneskets organiske krop – via vor tids optagethed af hjernen og de kunstige organer – til fremtidens styring af gener og teknologi. Prins Hamlet har lagt sig til hvile i dette gravkammer mellem sine forfædre og i vores bevidsthed som død, som levende eller som ånd i tiden.

HEIRLOOMS are all the traces we leave behind. At Kronborg, the traces are theatrical and fictitious after the non-existent Hamlet character, which has been brought to life here in countless versions. I am working with three stages of the legend of Hamlet, freely adapted from Shakespeare: To Be / The Past, Or Not / The Present, To Be / The Future. From the organic body of primitive man – via the preoccupation of our times with the brain and artificial organs – to the control of the future of genes and technology. Prince Hamlet has been laid to rest in this burial chamber among his ancestors and in our consciousness as dead, as alive or as the spirit of the time.

TO BE OR NOT TO BE

VIDEO/SOUND-INSTALLATION 1500 X 315 cm
ALUMINIUM • PRINT • ACRYLIC • BURNED WOOD
COMPUTER • DIODER • LOUDSPEAKERS • LEAD & VINYL ON THE FLOOR

KRONBORG CASTLE / ELSINORE / DENMARK 2008
VIDEO: B.V.H.H.S. ACTOR: NIELS ANDERS THORN AS 'HAMLET'
SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL

* ARVESTYKKER SKABT TIL KRONBORG SLOT

13 danske samtidskunstnere fortolker vor fælles kulturarv, Kronborg Slot, og skaber en dialog mellem slottets traditionelle interiører og den moderne kunstscene, når de giver udtryk for deres opfattelse af arv ...

UDSTILLINGENS KRONJUVEL 'To Be Or Not To Be' har B.v.H.H.S. skabt i Rigsrådssalen. I den højloftede sal med det mørke træloft udsmykket med gobeliner med kongelige jagtskener strømmer melankolske sangstrofer ud og understreger den højtidelige og sakrale stemning. Tre aluminiumsplader svæver som kister henover et blybelagt gulv, og en blodrød løber fylder salen. Anders Koppel har skrevet musikken, og Ulla Koppel synger, og skuespiller Niels Anders Thorn taler indirekte til os gennem en bærbar computerskærm. Et værk, som er skabt til Kronborg. Gid, der fandtes midler, så denne enestående installation udformet som tre stadier af legenden Hamlet kunne blive her, hvor den hører hjemme ...

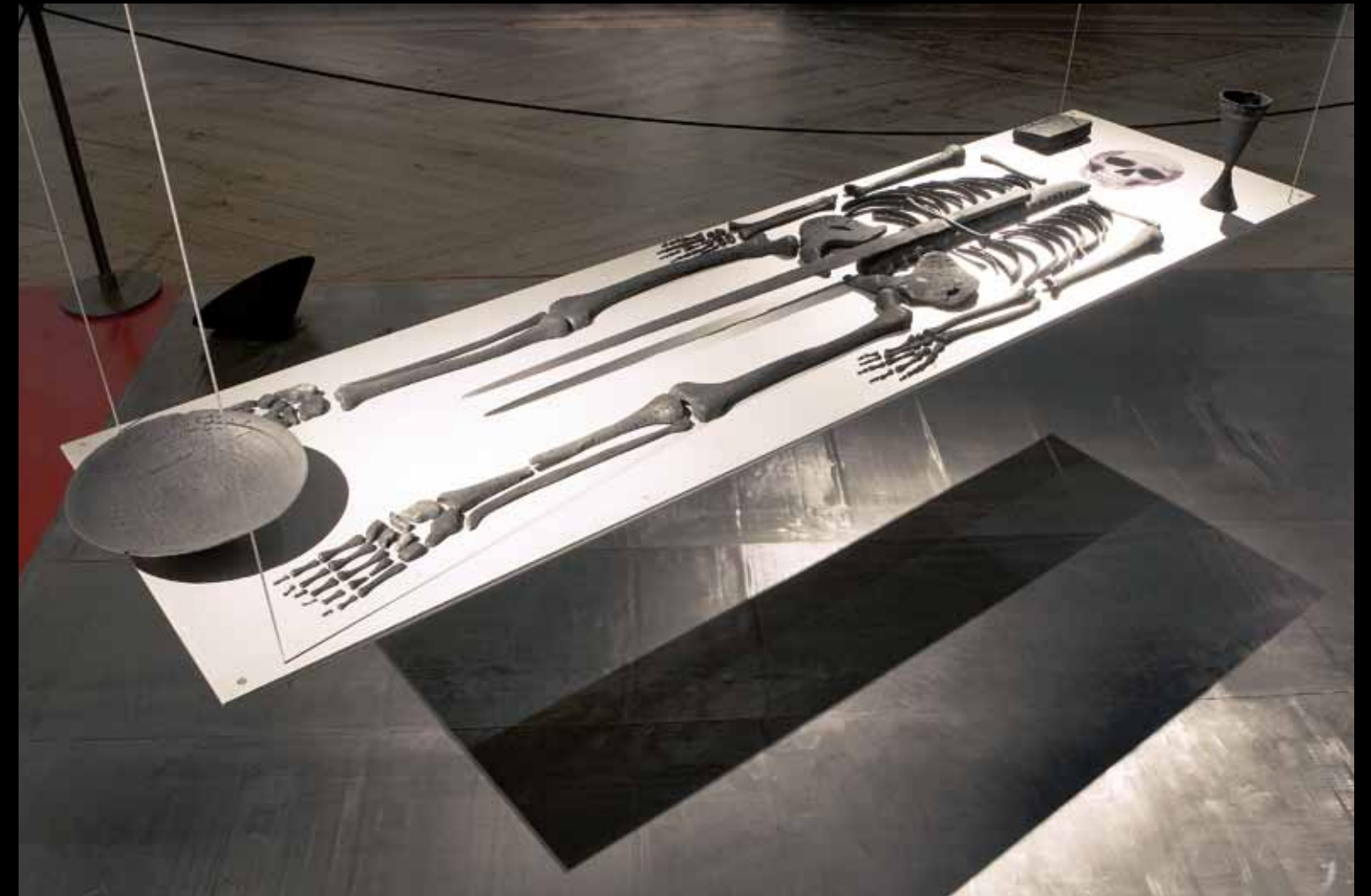
HEIRLOOMS MADE FOR KRONBORG CASTLE

Thirteen Danish artists interpret their shared cultural heritage, Kronborg Castle, creating dialogue between the castle's traditional interiors and the contemporary art scene by expressing their take on the concept of heritage ...

THE CROWN JEWEL of the exhibition, 'To Be Or Not To Be', was created by B.v.H.H.S. for the Council Hall. In the large hall, with its high, dark wood ceiling and tapestries of royal hunts, stanzas of melancholy songs are heard, underscoring the solemn and sacral atmosphere. Three aluminium plates float like coffins over a lead-covered floor. A long crimson carpet runs the length of the hall. The music is composed by Anders Koppel and sung by Ulla Koppel, with actor Niels Anders Thorn speaking indirectly to us on a portable computer screen.

A work created especially for Kronborg. If only there were means to keep this singular installation, fashioned as the three phases of the Hamlet legend, here, where it belongs ...

– Frederiksborg Amts Avis / Newspaper / Dorte Møller Rasmussen –

TO BE / THE PAST

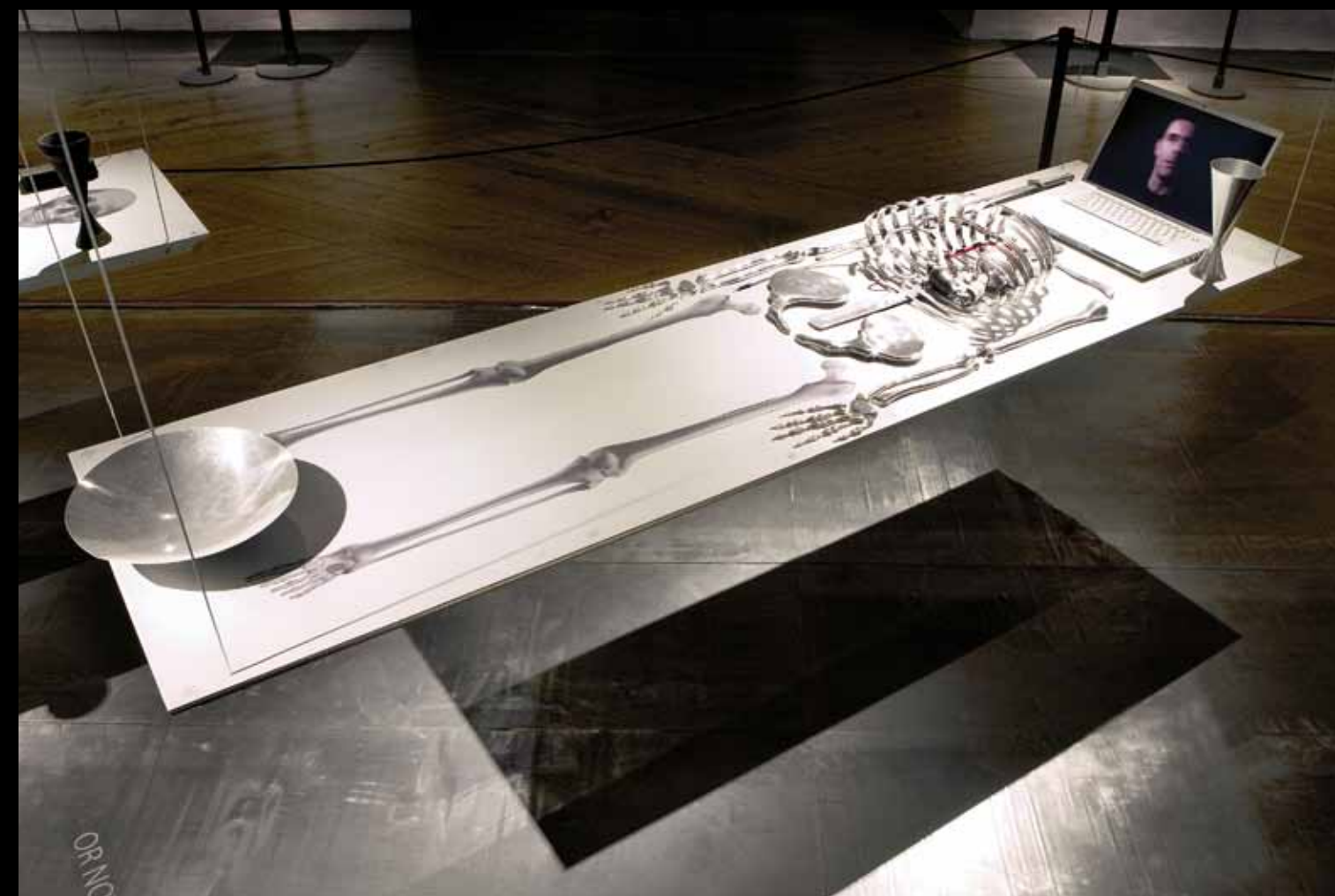
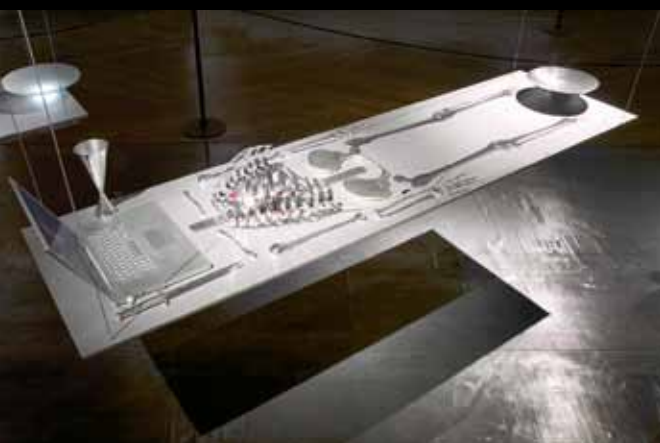

TO BE OR NOT TO BE
VIDEO/SOUND-INSTALLATION 1500 X 315 cm
ALUMINIUM • PRINT • ACRYLIC • BURNED WOOD
COMPUTER • DIODER • LOUDSPEAKERS • LEAD & VINYL ON THE FLOOR
KRONBORG CASTLE / ELSINORE / DENMARK 2008
SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL
VIDEO: B.v.H.H.S. ACTOR: NIELS ANDERS THORN AS 'HAMLET'

* TO BE OR NOT TO BE måtte naturligvis også med. Det har B.v.H.H.S. sørget for med sin gennemtænkte, på én gang æstetiske og skræmmende installation. Frit efter Shakespeare har B.v.H.H.S. udført tre versioner af Hamlet: den fortidige, den nutidige og den fremtidige. Man kunne måske også sige den klassiske, den teknologiske og den virtuelle version, som kædes sammen af videoen med Niels Anders Thorns oplæsning og Ulla Koppels sang komponeret af Anders Koppel ...

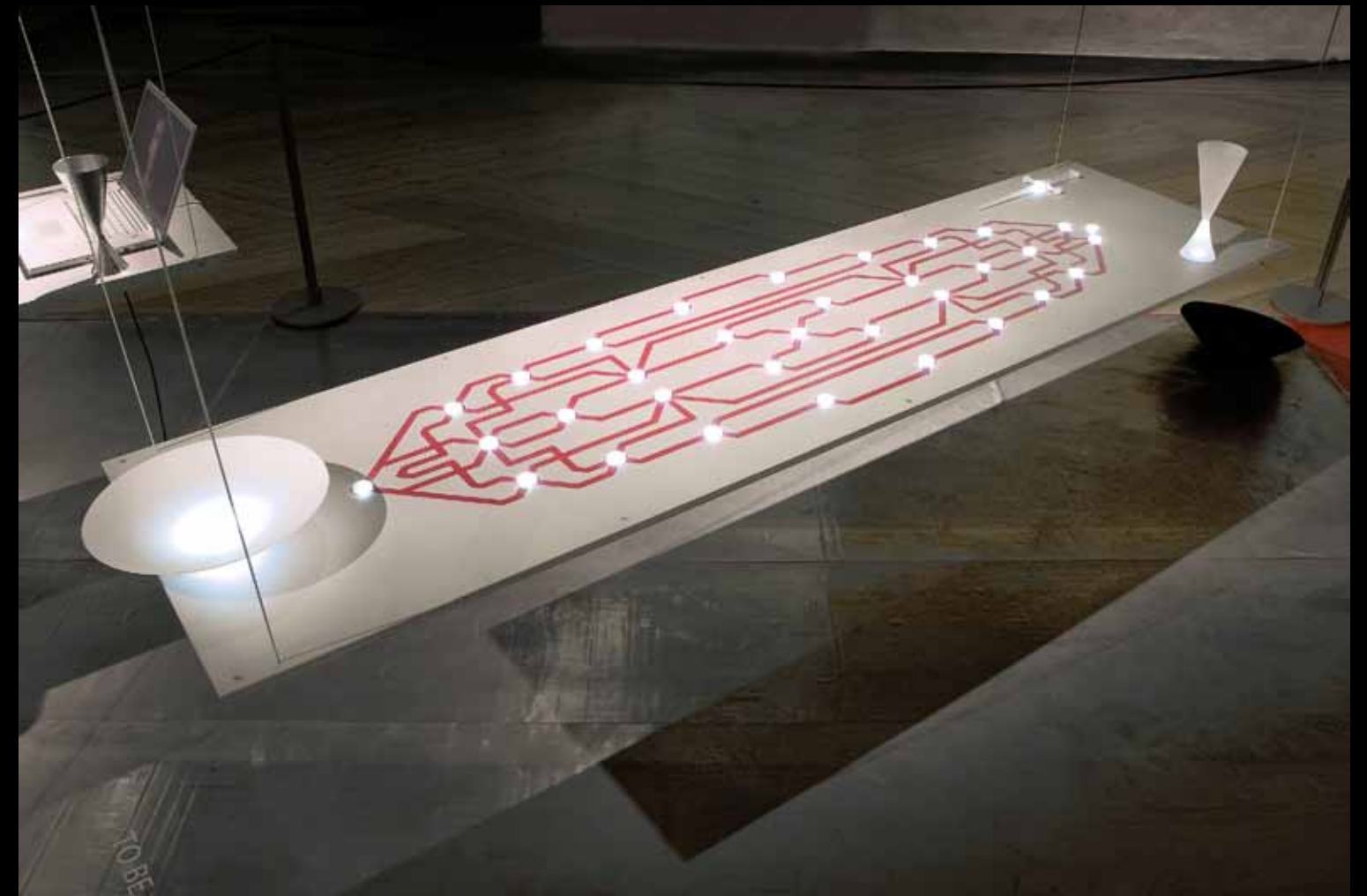
TO BE OR NOT TO BE had to be included, of course. B.v.H.H.S. has seen to that in his carefully conceived installation, which is both aesthetic and haunting. Freely adapting Shakespeare, B.v.H.H.S. offers three versions of Hamlet: a past, a present and a future. Or, you might say, a classical, a technological and a virtual version linked by the video of Niels Anders Thorn's reading and by Ulla Koppel's song, which was composed by Anders Koppel ...

– Art Newspaper / Eva Müller –

OR NOT / THE PRESENT

TO BE OR NOT TO BE
VIDEO/SOUND-INSTALLATION 1500 X 315 cm
ALUMINIUM • PRINT • ACRYLIC • CHARRED WOOD
COMPUTER • DIODES • LOUDSPEAKERS • LEAD & VINYL ON THE FLOOR
KRONBORG CASTLE / ELSINORE / DENMARK 2008
VIDEO: B.v.H.H.S. ACTOR: NIELS ANDERS THORN AS 'HAMLET'
SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL

TO BE / THE FUTURE

TO BE OR NOT TO BE
VIDEO/SOUND-INSTALLATION 1500 X 315 cm
ALUMINIUM • PRINT • ACRYLIC • CHARRED WOOD
COMPUTER • DIODES • LOUDSPEAKERS • LEAD & VINYL ON THE FLOOR
KRONBORG CASTLE / ELSINORE / DENMARK 2008
VIDEO: B.v.H.H.S. ACTOR: NIELS ANDERS THORN AS 'HAMLET'
SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL

GLOBAL 'SUPPER'

OVERGADEN – INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART
COPENHAGEN 2004/05

INSTALLATIONEN minder om et stort sort, lukket ovalt univers – med lysende stjerner – eller et gennemhullet organ, der hiver efter vejret. – Des tættere man kommer på installationen, des tydeligere bliver lyden af vejrtrækning fra de mange små højtalere.

Rød væske pulserer via bugtede plastrør, gennem 13 olietønder fyldt med skudhuller, der forbinder universets knaldrøde indre med dets sorte ydre i et lukket kredsløb. Man har fornemmelsen af at kigge ind i et organ, ind i livets indre, hvor hver tønde symboliserer, via påtrykt tekst, et af livets 13 vigtige temaer, som den globale verden og det enkelte individ kæmper med. Tønderne danner en kaotisk symbolsk cirkel – GLOBAL 'SUPPER' – hvor det tilbagevendende emne: livets kerne, dets centrum, er til debat.

THE INSTALLATION resembles a big black closed oval universe with shining stars – or a perforated organ gasping for breath. The closer you get to the installation, the more clearly you hear the sound of breathing from the many small speakers.

A red liquid pulses through 13 bullet-ridden oil drums via winding plastic tubing, connecting the scarlet interior of this universe to its black exterior in a closed circuit. You get the sense of looking into a bodily organ, into the inside of life. Each barrel, with printed lettering, symbolises one of the 13 major themes in life with which the global world, as well as every individual, is always struggling. The oil drums form a chaotic, symbolic circle, GLOBAL 'SUPPER', where the eternal subject – life's essence and centre – is under debate.

ART • SCIENCE • SPIRITUALITY • PHILOSOPHY • ETHICS • CULTURE
RACE • LANGUAGE • SEX • LABOUR • ECONOMY • POLITICS • UNIVERSE

– THE 13 MAJOR THEMES IN LIFE –

GLOBAL 'SUPPER'
SOUND-INSTALLATION 600 X 400 X 300 cm
RED LIQUID PULSATING THROUGH CURVED TUBES
13 OIL DRUMS • 26 SMALL LOUDSPEAKERS
PUMPS • SPOTLIGHTS • WOOD • STEEL • VINYL

OVERGADEN / COPENHAGEN 2004/05

* VITAL GRUPPEUDSTILLING udfolder markant skulpturelt

sprog i Overgaden med invitation til aktiv medvirken ...

Det er en udstilling med originalitet, engagement og en pæn portion vildskab. Monumental er B.v.H.H.S's ovale sorte skulptur Global 'Supper', der med en slags blodtransfusion mellem emner som kunst, videnskab, filosofi, race, køn, politik og ansvarsbevidsthed samt et lydspor med vejtrækning minder os om, at det kan være den sidste tango ...

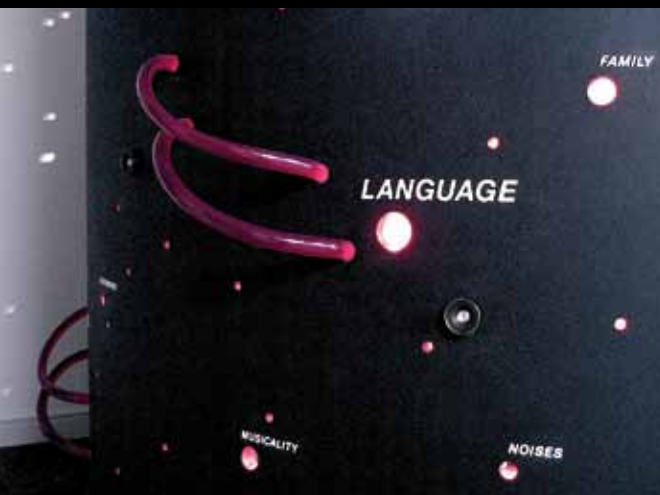
VITAL GROUP SHOW unfolds a distinctive sculptural vocabulary at Overgaden, inviting active participation ...

A show with originality, engagement and a fair helping of wildness. B.v.H.H.S's oval, black sculpture Global 'Supper' is monumental, an apparent blood transfusion of art, science, philosophy, race, gender, politics and responsibility mixed with the sound of breathing, reminding us that this could be the last tango ...

– Berlingske / Newspaper / Eva Pohl –

ART

ARTISTIC • IDEAS • SKILLS • CREATIVE • AESTHETICS
PUBLIC • IMAGINATION • COPYRIGHTS • SUBLIMNESS
COMMUNICATIONS • SUBSTANCES • CONCEPTUALISM

GLOBAL 'SUPPER'

SOUND-INSTALLATION 600 X 400 X 300 cm
RED LIQUID PULSATING THROUGH CURVED TUBES
13 OIL DRUMS • 26 SMALL LOUDSPEAKERS
PUMPS • SPOTLIGHTS • WOOD • STEEL • VINYL

OVERGADEN / COPENHAGEN 2004/05

GLOBAL 'HEART' CIRCULATION

ARKEN MUSEUM OF MODERN ART / DENMARK 2001/02

Video: B.v.H.H.S.

INSTALLATIONEN er skabt direkte til Arken Museums monumentale akse og er en visualisering af samfundets pulserende hjertekammer med rytme og lyd som en tikkende bombe – en reaktor sprængfyldt med energi, der påvirker liv og død.

Rød væske vælter i pulserende stød ud fra enden af en udspringsvippe, ned i en reaktorlignende, cirkulær industriel 4x4 m. beholder, som udsender digitalt bearbejdet hjertelyd. Under hver af de 3 højttaler kan man igennem cylinderrør se en digitalt, visuelt bearbejdet videofilm. Filmen viser et pumpende menneskehjerte, klippet sammen med det hektiske, pulserende univers, hvor blod og floder smelter sammen i hvirvlende billeder. Organisk liv veksler med billeder af det teknologiske univers med atomenergi, kunstige hjerter og kemiske væsker, akkompagneret af computerens styrende og regulerende universale hjertelyd. Hjertet slår 100.000 gange og sender 15.000 liter blod af sted i døgnet, for at forsyne kroppens 300 billioner celler med iltholdigt blod.

THE INSTALLATION, custom-made for the Arken Museum's monumental Axis, visualises society as a pulsing heart chamber that has the rhythm and sound of a ticking bomb – a reactor bursting with energy affecting life and death.

A red liquid bursts forth, in pulsating spurts, from the end of a diving board and into a reactor-like, circular, industrial 4x4 meter container emitting a digitally treated heartbeat. Cylinder pipes under each of the three speakers afford you a look at a digitally processed video.

The video is of a pulsating human heart edited in with a hectically pulsating universe, merging whirling images of blood and rivers. Organic life alternates with images of the technological universe of atomic energy, artificial hearts and chemical liquids accompanied by the computer's controlling and regulating, universal heartbeat. The heart beats 100,000 times a day, sending out 15,000 litres of blood to supply the body's 300 billion cells with oxidised blood.

GLOBAL 'HEART' CIRCULATION

VIDEO-INSTALLATION 750 X 650 X 550 cm
RED LIQUID FLOWS IN PULSATING SPOUTS FROM A DIVING BOARD
40 CHEMICAL DRUMS • STEEL • VINYL • PUMPS • TUBES
4-POINTSTICKS • 3 TV-SETS • 3 LOUSPEAKERS

ARKEN MUSEUM OF MODERN ART / DENMARK 2001/02
VIDEO: B.v.H.H.S.

* KUNSTNERGRUPPEN NY ABSTRAKTION

fejrer deres 25-års jubilæum ved at udfordre Arkens Kunstakse.

Når jubilæet bliver fejret med en stor udstilling på Arken, er det, fordi Ny Abstraktion har spillet en stor rolle i den danske abstrakte kunsts senere udvikling ...

UDSTILLINGENS BEDSTE OG MEST TIDSSVARENDE bidrag er B.v.H.H.S's Global 'Heart' Cirkulation. I en kæmpe opstilling af kemikalietønder, en cirkulation af rød væske, videomonitorer og en udspringsvippe højt oppe under loftet tematiserer kunstneren den højteknologiske udviklings destruktive og umenneskelige konsekvenser. Installationens rå karakter passer ind i Arkens ubehandlede omgivelser og inddrager sin beskuer visuelt såvel som følelsesmæssigt både ved at vise video og medfølgende lyd af et blotlagt, bankende menneskehjerte og ved truslen om at få rød væske i hovedet. Ligesom på B.v.H.H.S's klon-udstilling på Museet for Samtidskunst i Roskilde efteråret '99 er kunsten agiterende og vedkommende. Det æstetiske bliver underordnet kunsten som platform for kommunikation ...

THE NEW ABSTRACTION ARTISTS' GROUP is celebrating its 25th anniversary by challenging the Art Axis space at Arken, as the museum salutes the group's important role in the recent development of Danish abstract art... THE BEST AND MOST TIMELY contribution is B.v.H.H.S's 'Global Heart Circulation'. In a giant assemblage of chemical drums, a circulatory system of red fluid, video monitors and diving board positioned high up under the ceiling, the artist thematises the destructive and inhuman consequences of hi-tech development. The rawness of the installation matches the unpolished surroundings of Arken, engaging the viewer visually and emotionally through the means of video projections scored to the beating of a bared human heart and presenting the risk of being soaked in red liquid. Like B.v.H.H.S's exhibition of clones at the Museum of Contemporary Art, in Roskilde, in the fall of 1999, the art is agitating and pertinent. Aesthetics is subordinated to art as a platform for communication ...

– Politiken / Newspaper / Anette Brodersen –

* MEST DOMINERENDE OG DRAMATISK er B.v.H.H.S's pulserende Global 'Heart' Cirkulation. I centrum en stor, skinnende tank, hvorfra blodrød væske pumpes gennem arterier og et kredsløb af blanke tønder med galdegrøn gift. Til sidst ender blodstrømmen oppe under loftet, hvorfra den i stød sprøjtes ned i tanken igen. Det er en dramatisk og monumental kommentar ...

MOST DOMINANT AND DRAMATIC is B.v.H.H.S's pulsating 'Global Heart Circulation'. Blood-red fluid is pumped from a big shiny tank in the centre through arteries and a circulatory system consisting of bright drums of bile-green toxic waste. The blood flow terminates under the ceiling and pulses back down into the tank. It is a dramatic and monumental statement ...

– Information / Newspaper / Gertrud Købke Sutton –

GLOBAL 'HEART' CIRCULATION

VIDEO-INSTALLATION 750 X 650 X 550 cm
RED LIQUID FLOWS IN PULSATING SPOUTS FROM A DIVING BOARD
40 CHEMICAL DRUMS • STEEL • VINYL • PUMPS • TUBES
4-POINTSTICKS • 3 TV-SETS • 3 LOUDSPEAKERS

ARKEN MUSEUM OF MODERN ART / DENMARK 2001/02
VIDEO: B.v.H.H.S.

GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION

'AIR' / WATER RESERVOIR PRENZLAUER BERG / BERLIN
GERMANY 2001

INSTALLATIONEN – ISCENESAT SOM EN 'LIT DE PARADE' – reflekterer over den luft, vi fysisk og psykisk indånder. Hvordan politiske ledere forurener andre menneskers liv. Hvordan magt og økonomi korrumpere og skaber global iltmangel.

Politiske ledere og diktatorer ligger i olietønder fyldt med væske og hiver efter vejret. Luftbobler vælter ud af deres mund, som fra druknede.

Olietønderne er placeret på humanitetens skinnende røde løber, der i bløde, 'humane' etiske og æstetiske folder falder ned fra loftet, og under dets folder skjuler andre olietønder fyldt af 'Fortidens Syndere'.

– DEN GLOBALE VERDEN HOLDER VEJRET –

STAGED AS A 'LIT DE PARADE', the installation is a reflection on the air we breathe, physically and mentally. On how political leaders pollute other people's lives. On how power and finances corrupt, inducing a global lack of oxygen.

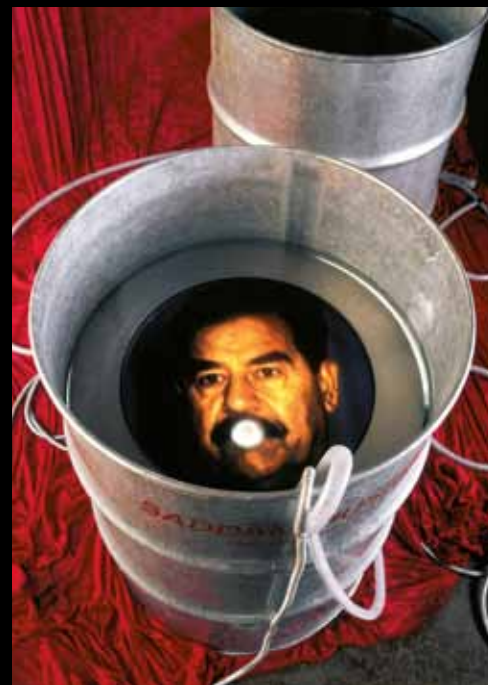
Political leaders and dictators lie in liquid-filled oil drums, gasping for breath. Air bubbles stream from their mouths, as they seem to be drowning.

The oil drums stand on humanism's bright red carpet, draping down from the ceiling in soft, 'humane', ethical and aesthetic folds and hiding other oil drums containing 'Past Sinners'.

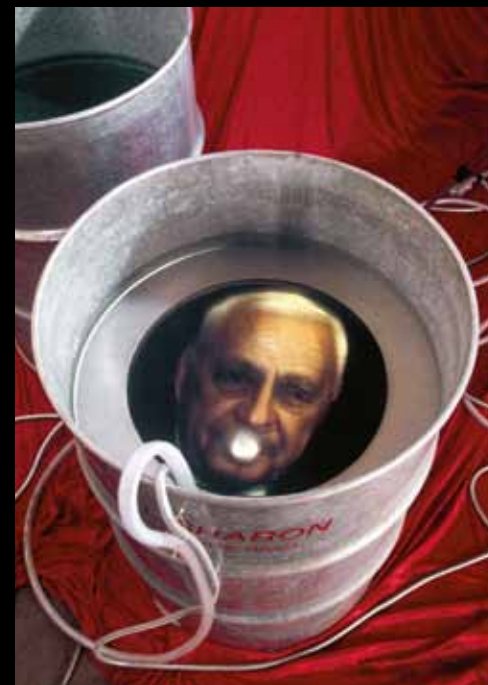
– THE GLOBAL WORLD HOLDS ITS BREATH –

GEORGE W. BUSH
PRESIDENT OF THE UNITED STATES

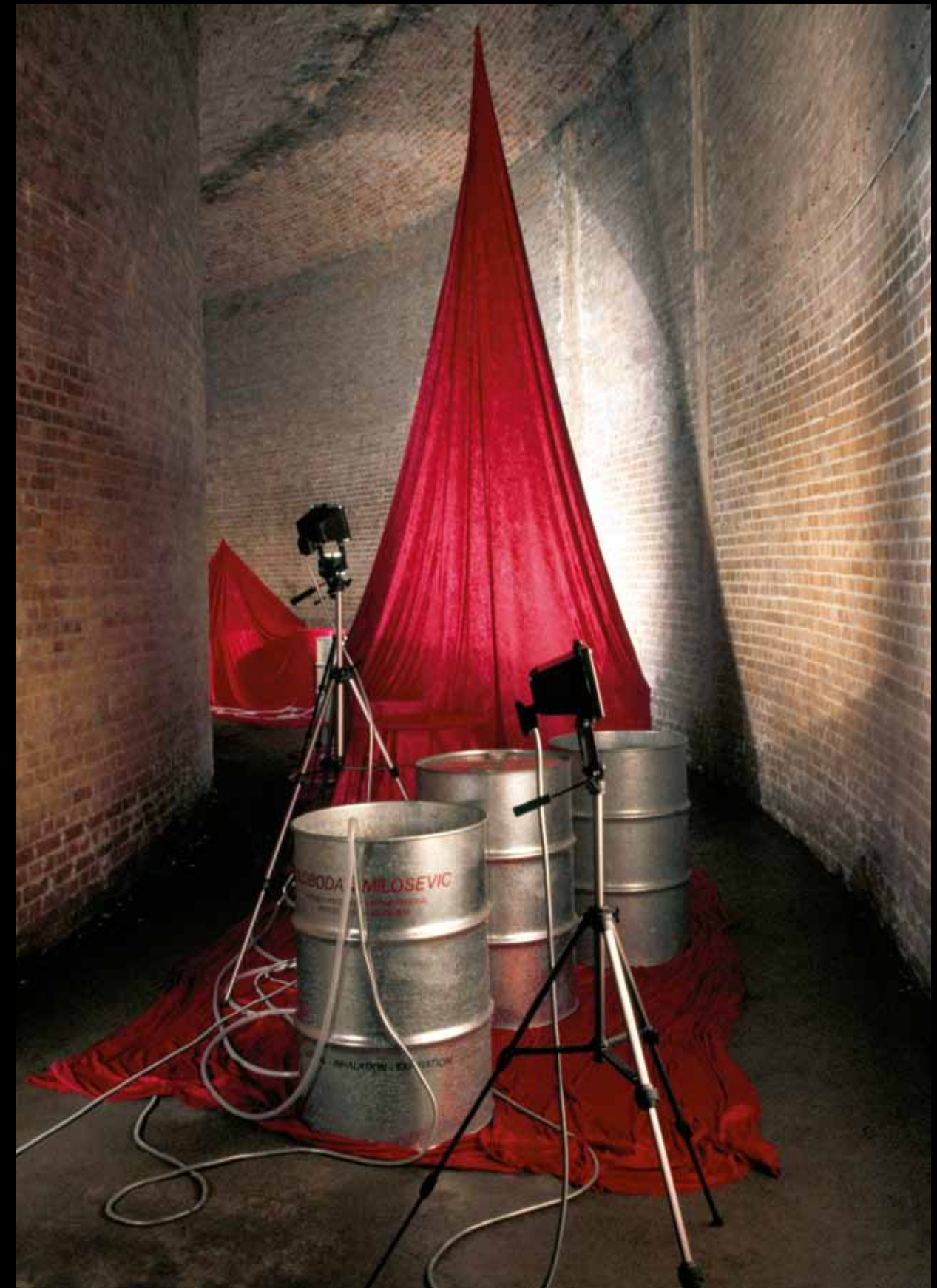
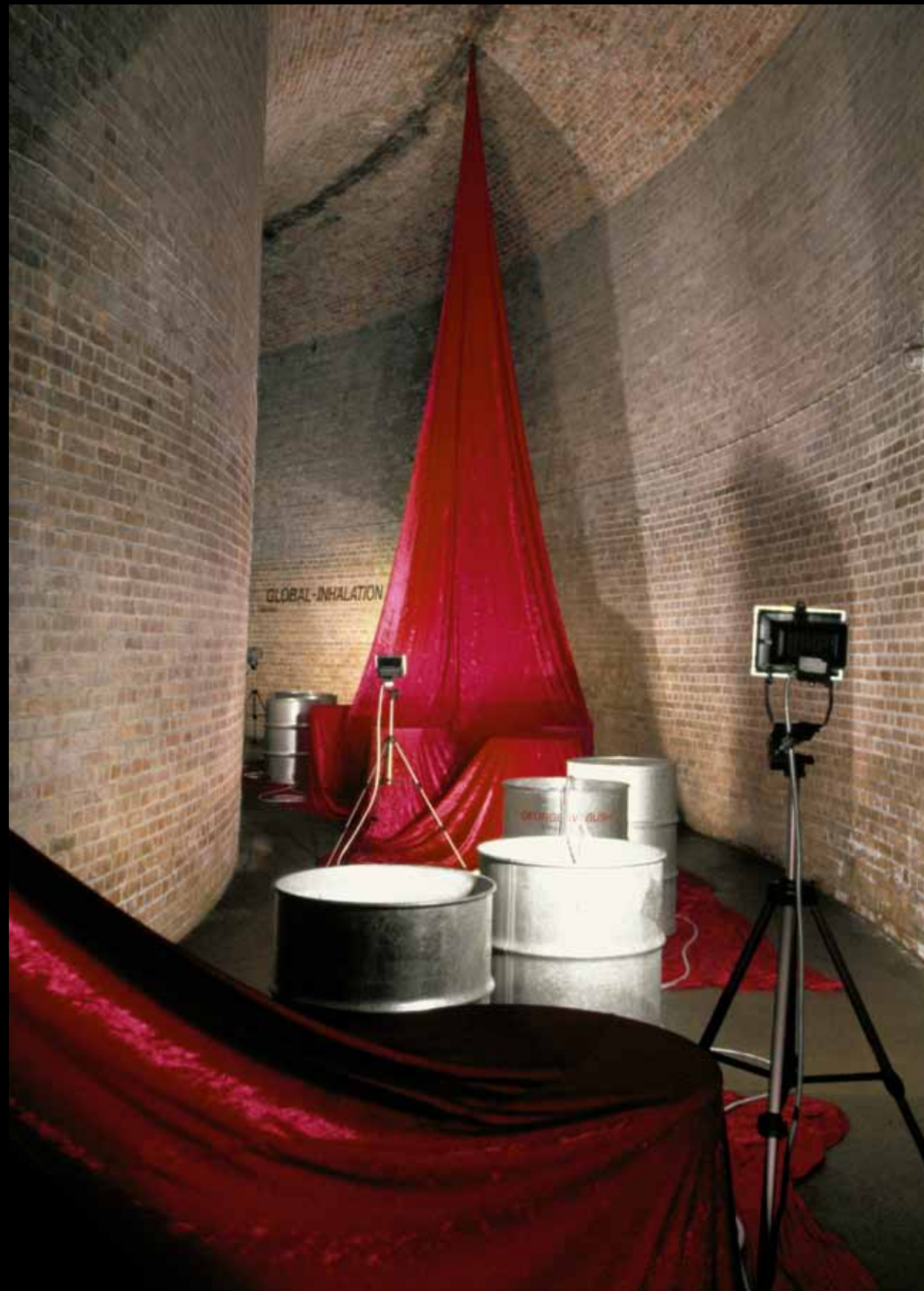
SADDAM HUSSEIN
PRESIDENT OF IRAQ

ARIEL SHARON
PRIME MINISTER OF ISRAEL

GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION
INSTALLATION 40 X 4 X 7 m
AIR INDUCED – VIA PUMPS – INTO OIL DRUMS FILLED WITH LIQUID AND DIGITAL PHOTOS
HANGING VELOUR CURTAINS • HALOGEN SPOTS ON TRIPODS

WATER RESERVOIR PRENZLAUER BERG / BERLIN 2001

GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION

INSTALLATION 40 X 4 X 7 m
AIR INDUCED - VIA PUMPS - INTO OIL DRUMS FILLED WITH LIQUID AND DIGITAL PHOTOS
HANGING VELOUR CURTAINS • HALOGEN SPOTS ON TRIPODS

WATER RESERVOIR PRENZLAUER BERG / BERLIN 2001

PLACE NIKOLAJ PLACE

NIKOLAJ – COPENHAGEN CONTEMPORARY ART CENTER
DENMARK 2000

JEG SKABTE et kunstværk til Nikolaj Plads, der på en nutidig, dialektisk måde forholder sig til dens funktioner og lange historie.

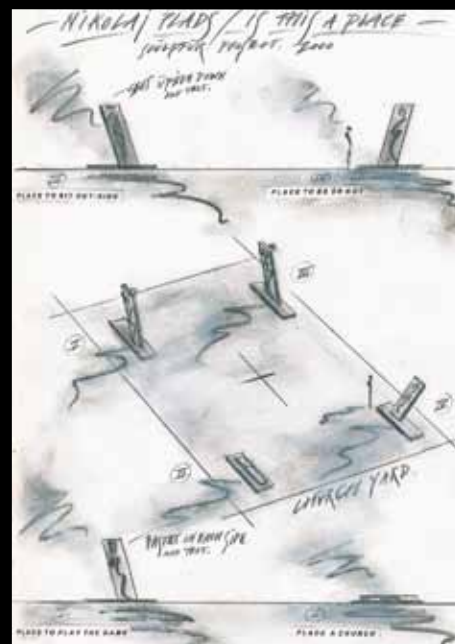
Nikolaj Plads er en af Københavns vigtige gamle pladser. Oprindeligt kirkegård, senere romantisk ruinfelt, endnu senere travl torveplads med slagterboder og i det 20. århundrede lidt glemt byrum ved siden af Strøget. I dag opleves Nikolaj Plads som et indelukket område. De høje træer spærrer for udsynet, og Nikolaj Kirke, pladsens centrum, er ikke tydelig i synsvinkel og bevidsthed.

PLACE NIKOLAJ PLACE tager form af fire beton-monumenter, som er placeret i hvert sit hjørne af pladsen for at markere pladsen i tid og rum. Skulpturenes placering, form, højde og materiale giver associationer om historiske monumenter. Fælles for skulpturerne er et disharmonisk signal om Nikolaj Plads' mange funktioner – samt en opfordring til beskueren om at reflektere over sin brug af lige netop dette byrum.

I CREATED a contemporary dialectical installation related to the functions of Nikolaj Place and its long history.

Nikolaj Place is an old, central Copenhagen square. Originally a churchyard, then a Romantic ruin and later yet, a busy butchers' market, Nikolaj Place, in the 20th century, became an often-overlooked city-space situated just off Strøget. Today, the place is experienced as being an enclosed area. Tall trees block the view and Nikolaj Church, in the centre of the square, is not clearly in view or in mind.

PLACE NIKOLAJ PLACE consists of four concrete monuments, one in each corner of the square, fixing the site in time and space. By virtue of their placement, their shape, their height and their respective materials, the sculptures are reminiscent of historical monuments. They combine to emit a disharmonious signal about the many functions of Nikolaj Place, consequently urging the viewers to reflect on their own use of this specific space in the city.

PLACE TO SIT OUT-SIDE
PLACE TO PLAY THE GAME
PLACE TO BE OR NOT
PLACE TO DIE

* *PLACE NIKOLAJ PLACE*

De fleste moderne skulpturer i det Københavnske byrum kan ikke sætte nogens pis i kog. De står som mondæne og minimalistiske monumenter, der højst byder én at løfte konventionelt på hatten, når man passerer den monumentale nipsgenstand i granit, marmor eller bronze.

Men på Nikolaj Plads sker der lige nu noget anderledes på netop denne front. Her udstiller kunstneren B.v.H.H.S. et skulpturprojekt under titlen Place Nikolaj Place, der skaber visuelt vigør på den gamle plads, der de sidste mange år mest har fungeret som et hengemt byrum bag Strøget, men som tidligere fungerede som kirkegård, romantisk ruinfeld og travl torveplads med slagteboder.

De fire skulpturer, som er placeret i hver deres hjørne af pladsen, udmærker sig ved voldsomt, men umærkeligt at sætte forestillingsevnen i omdrejninger. Den ene skulptur med titlen, Place to sit out-side, er for eksempel en flere meter høj betonsøjle, hvorpå der er monteret et stolesæde på toppen. Sædet er placeret sådan, at en person ville styrte hovedgrus mod jorden, hvis han vitterlig prøvede at sætte sig på det, og denne situation kommer beskueren til at se for sit indre øje. Et andet eksempel er skulpturen, Place to die, som er en aflang betonklods placeret på brostenene under det høje kirketårn. Her sættes forestillingsevnen igen i sving, idet man uundgåeligt kommer til at lege med tanken om, at en person styrter fra tårnets top for at lande på klodsen.

Fælles for de fire skulpturer er, at de får beskuerens forestillingsevne til at arbejde med pladsen på en voldsom og disharmonisk måde. Det forvandler for tiden Nikolaj Plads til et mærkeligt, skævt sted midt i den strømlinede, business-klædte bymidte.

PLACE NIKOLAJ PLACE

Most modern sculpture in urban Copenhagen fails to make anyone's piss boil. Modish minimalist monuments, they invite, at most, a conventional tip of the hat as you pass the colossal knick-knacks in granite, marble or bronze.

But in Nikolaj Place, right now, something entirely different is happening. The artist B.v.H.H.S.'s sculpture project 'Place Nikolaj Place' is visually energising the old city square. Tucked away for the past many years off Strøget, the main shopping street, Nikolaj Square was formerly a graveyard, a romantic field of ruins and a busy meat market.

Placed in such a way that there is one in each corner of the square, the four sculptures assertively, yet imperceptibly, jog our imagination. One sculpture, 'Place to sit out-side', is a concrete pillar several meters tall, on top of which is mounted the seat of a chair. The seat is placed in such a way that anyone actually trying to sit on it would fall head-first to the ground, a scenario the viewer is cued to envision. Another sculpture, 'Place to Die', an oblong concrete block placed on the cobblestones below the soaring clock tower, again triggers your imagination as you unavoidably find yourself toying with the image of someone plummeting from the top of the tower and landing on the block.

The four sculptures share the same quality of setting the viewer's imagination in motion in violent and discordant ways. They are currently transforming Nikolaj Square into an odd and offbeat place in the heart of the streamlined, business-dressed city centre.

– Night & Day / Camilla A. Stockmann –

PLACE TO SIT OUT-SIDE

SCULPTUREPROJECT 'PLACE NIKOLAJ PLACE'

CONCRETE ELEMENTS 300 X 80 X 300 cm

WITH 2 PLASTIC SEATS PLACED UPSIDE-DOWN & LETTERS

GREY-ZONE-ZONE

MUSEET FOR SAMTIDSKUNST / ROSKILDE
DENMARK 1999

UDSTILLINGEN GREY-ZONE-ZONE beskæftiger sig med døden, insemination, gensplejsning og kloning. Vi mennesker er meget uvidende om disse grå-zone områder, og på det bevidste plan betræder vi dem nødtigt. Vi har på det underbevidste plan, i vores kristne, moderne civilisation, fået direkte frygt for at se døden og derved også selve livet i øjnene – og hermed også erkendelsen af det naturgivne fysiske forfald. Derfor siger vi ja til videnskabens prioritering af den evigt ungdommelige krop, der hjælpes på vej af diverse transplantationer i kampen for kontrol over livet. En kontrol over det fysiske liv, der står i grel kontrast til vores indre åndelige liv, som lider voldsomt under denne ensidige stræben efter kontrol med den ydre facade. Gennem 5 ruminstallationer: Grey-Curtain-Zone, Grey-Clone-Zone, Grey-Drop-Zone, Grey-Eye-zone og Grey-Life-Zone, der breder sig over hele museets udstillingsareal, konkretiseres og materialiseres temaerne på et visuelt abstrakt plan. Publikum inddrages både fysisk og psykisk, så de både bliver en del af disse tredimensionelle værker, men også føler trang til at udforske og forstå de dybere forståelseslag. For at opnå denne komplekse dialog benyttes kompliceret teknik og flygtige organiske elementer. Materialerne og udtryksformerne er digitalt bearbejdet video, fotografi, lys, lyd, væske, silikonemasse og olie. Specielt det grå, sandblæste aluminium spiller en vigtig rolle ved sin meget æstetiske, sarte og urørlige, laboratorieagtige struktur.

THE EXHIBITION GREY-ZONE-ZONE deals with death, artificial insemination, genetic engineering and cloning. We humans are quite ignorant about such grey areas and wary of entering them on the conscious level. In our modern Christian civilization, on the subconscious level, we have even become fearful of confronting death, and, in turn, life itself – which includes acknowledging nature-given physical decay. And so, we assent to science's prioritising of the eternally youthful body, helped along its way by various transplantations, in an effort to gain control over life. Control of physical life starkly contrasts with our inner spiritual life, which suffers exceedingly from this one-sided struggle to control the outer facade. Five room installations: Grey-Curtain-Zone, Grey-Clone-Zone, Grey-Drop-Zone, Grey-Eye-zone and Grey-Life-Zone, extending through every gallery of the museum, materialise these themes on a visually abstract level. Visitors are incorporated both physically and mentally, making us part of the three-dimensional works while we also feel a need to explore and grasp the deeper layers of understanding. In order to achieve this complex dialogue, complex technology and fugitive organic elements are employed. The materials and forms of expression are digitally-processed video, photography, light, sound, liquids, silicone, oil and, in particular, grey sand-blasted aluminium, which plays an important role by virtue of its highly aesthetic, delicate and untouchable lab-like texture...

GREY-CURTAIN-ZONE

SOUND-INSTALLATION 770 X 500 X 350 cm
8 SMALL LOUDSPEAKERS CONNECTED BY ARMOUR-TUBES
VELOUR CURTAINS • ALUMINIUMS VESSELS AND HALOGEN SPOTS ON TRIPODS

* EN KLONET CLINTON

Kunstneren B.v.H.H.S. har lavet en tankevækkende udstilling, der sætter fokus på genteknologiens konsekvenser.

Med denne nye udstilling tematiserer B.v.H.H.S. de mulige konsekvenser for genteknologi. Udstillingens titel er Grey-Zone-Zone og skal referere til de områder i vores liv, som er blinde gråzoner, idet vi ikke beskæftiger os med dem andet end på det ubevidste plan. Det første, der byder publikum velkommen på udstillingen, er skriget fra en nyfødt klonbaby. Ved hjælp af lydteknik har man manipuleret med lyden af et spædbarns skrig, så det lyder så tilpas uhyggeligt, at det går rent ind i maven på underbevidstheden. Derudover består installationen af aluminiumskar båret på fotostativet tildækket med grå velour og forbundet til hinanden af et virvar af metalslanger.

Oplevelsen skal lede i retningen af tilvirkningen af en klonbaby, hvor processen er skjult, og kun navlestrengene eller laboratorieslanger er synlige. Herefter følger udstillingens mest humoristiske og spændende installation, hvor B.v.H.H.S. i ankelhøjde har anbragt fotografier nedsænket i kar og installeret i en aluminiumsplade. Fotografierne forestiller udviklingen fra det klonede får Dolly til en klon af præsidenten Clinton. Ifølge B.v.H.H.S. vil man med den tiltagende amerikanisering af samfundet ønske sig en søn med egenskaber som den amerikanske præsident. Omkring kloningsprocessen vogter sølvskinnende, aluminiumsstøbte afrikanske frugtbarhedsskulpturer ved hvert eneste vandkar ...

Grey-Zone-Zone er en tankevækkende og vedkommende udstilling. Den synes ikke skabt for at behage sit publikum, men nærmere at flytte bevidstheden ved hjælp af et køligt formsprog med uhyggelige perspektiver ...

CLONED CLINTON

The artist B.v.H.H.S. has made a thought-provoking exhibition that casts a spotlight on the consequences of genetic engineering.

In his new exhibition, B.v.H.H.S. thematize the potential consequences of genetic engineering. The title, Grey-Zone-Zone, refers to the realms of our lives that are blind; these are grey areas because we don't deal with them except on the unconscious level.

Visitors to the exhibition are greeted first by the scream of a newborn, cloned baby. Using sound-processing technology, the artist has manipulated the scream of a baby, making it sound just so eerie that it makes a visceral impact on our subconscious. The rest of the installation consists of aluminium vessels on tripods covered in grey velour and hooked up to a tangle of metal tubing.

The experience is intended to suggest the crafting of a cloned baby, where the process is hidden and only the umbilical cords and laboratory tubes are visible. Next comes the exhibition's funniest and most thrilling installation, featuring photographs placed at ankle height in vessels and mounted in an aluminium plate. The photos display the transformative progression from Dolly, the cloned sheep, to a cloned President Clinton. In the artist's words, the growing Americanisation of our society will have people wishing for a son with the same qualities as the American president. Surrounding the cloning process, silvery aluminium-cast African fertility sculptures stand guard at each of the water vessels ...

Grey-Zone-Zone is thought provoking and engaging. The exhibition appears to have been made not so much to please its audience as to move consciousness with the impetus of its cool forms and eerie perspectives ...

– Politiken / Newspaper / Annette Brodersen –

'CLINTON'

CLONED MANIPULATED

'DOLLY'

CLONED MANIPULATED

GREY-CLONE-ZONE

INSTALLATION 300 X 150 X 60 cm
ALUMINIUM PLATES • 6 TRIPODS • NEON LIGHTS
6 DEEP VESSELS WITH LIQUID AND DIGITAL PHOTOS OF CLINTON & THE SHEEP DOLLY

THE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART / ROSKILDE / DENMARK 1999

* KUNSTEN OG TEKNOLOGIEN

Genteknologi, kunstig insemination og kloning er emner, der optager os alle for tiden. Det handler om etik, om videnskabsmændenes ret til at skalte og valte med vores kroppe, som de lyster. Disse store spørgsmål, der har med liv, død og religion at gøre, har naturligvis også optaget vores billedkunstnere. En af dem, som gør det mest vedkommende er B.v.H.H.S., som i en række installationer har behandlet problemerne omkring den nyeste teknologi. Modsat andre kunstnere, som lægger mere vægt på det dokumentariske og intellektuelt spidsfindige, bruger han teknologiens egne virkemidler i en kunst, der er uhyre materialebevidst og derfor rammer vores sanser på en meget mere direkte måde ...

Kunstneren viser, hvordan man i sin uhæmmede teknologibegejstring glemmer menneskets fundamentale behov for tryghed, nærhed og respekt. Han gør os samtidig opmærksom på, hvordan genteknologi og kloning i yderste instans laver om på naturens spilleregler og derfor kan ende med at vende os mod os selv.

B.v.H.H.S.'s fem værker er som altid lige til at gå til. Hans materialefornemmelse er så fin, at man uvilkårligt mærker angsten krybe ind over sig, når man konfronteres med installationerne ...

ART AND TECHNOLOGY

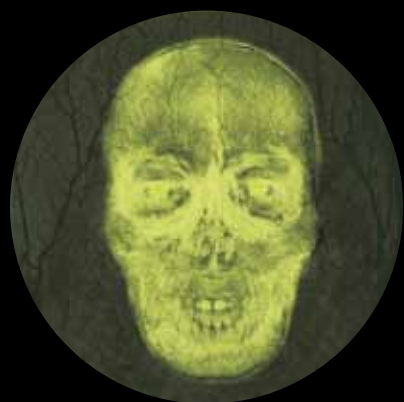
Gene technology, artificial insemination and cloning are issues that concern everybody today. The ethical concerns have to do with whether scientists have the right to do as they please with our bodies. Naturally, these burning issues concerning life, death and religion also consume the concentration of many of our visual artists.

Among those who take these issues to heart is B.v.H.H.S., who has taken up the topic of recent technology in a series of installations. Unlike artists who aim the thrust of their commentary toward the documentary aspects and towards coming up with intellectually clever statements, B.v.H.H.S. wields technology's own resources to make art that, while exceedingly conscious of its materials, strikes our senses in very direct ways ...

The artist reveals how, in our unfettered technophilia, we are forgetting the basic human need for security, intimacy and respect. Likewise, he points out how genetic engineering and cloning are essentially tinkering with nature's rules and ultimately might turn against us.

As always, B.v.H.H.S.'s five works are eminently approachable. His sense of materials is so astute that we inevitably feel a sense of anxiety creeping in as we encounter these installations ...

– Ekstra Bladet / Newspaper / Tom Jørgensen –

'CLINTON'
CLONING FAILED

GREY-DROP-ZONE
INSTALLATION 300 X 150 X 60 cm
ALUMINIUM PLATES • 6 TRIPODS • NEON LIGHTS
6 VESSELS WITH LIQUID AND DIGITAL PHOTOS

* GRÅZONER

De mange uafklarede stadier mellem viden og ikke viden som mellem liv og død er tema for B.v.H.H.S's nyeste installationer.

Der er mange niveauer i vor perception, og den udstilling af B.v.H.H.S., som kan ses på The Museum of Contemporary Art, har som al god kunst flere mulige.

Den spontane oplevelse er knyttet til kunstnerens eminente evne til at bruge materialer med stor symbolsk og visuel effekt. Hans virkemidler har altid primært været kontrasten mellem det meget hvide og det dybsorte, det bløde: sod, fløj, gummi, olie, levende flammer – og det hårde: blankpoleret metal, stereometriske former og kunstlys. Denne gang har han imidlertid lagt hovedvægten på sandblæst aluminium, et umådeligt sårbart og forfintet materiale, som registrerer det mindste fingeraftryk, 'det er næsten som en japansk have, hvor bare et enkelt fodtrin og du er afsløret'...

Grey-Eye-Zone består af 12 perfekt formede aluminiumsparaboler, hvis funktion afhænger af et kaos af ledninger. Med lysende øjenæbler i stadig bevægelse afsøger de rummet. De skiftes til at betragte og blænde betragteren, spejdende, kontrollerende, kommunikerende; ser ind og ser ud. Flot, ubehageligt og sårbart.

For di udstillingens tema er så stærkt og vedkommende, synes B.v.H.H.S's prioritering at være budskabet frem for iscenesættelsen, og deri ligger en ny åbning i hans metafysiske og hyper-æstetiske kunst ...

GREY ZONES

The many unresolved stages between knowledge and non-knowledge, and between life and death, comprise the theme of B.v.H.H.S's new installations.

There are many levels of perception and B.v.H.H.S's current exhibition at the Museum of Contemporary Art, like all good art, possesses several.

Spontaneous experiences stem from the artist's unmatched ability to employ materials to great symbolic and visual effect. His primary artistic means have always involved contrasts: bright white and deep black; soft (soot, velvet, rubber, oil, living flames) and hard (bright polished metal); stereometric forms and artificial light. In the current exhibition, the artist switches to sandblasted aluminium, an exceptionally fragile and refined material that registers the slightest fingerprint. 'It's almost like a Japanese garden: a single footstep will betray you'...

Grey-Eye-Zone consists of 12 perfectly shaped aluminium parabolic dishes whose functions depend on chaos of wires. They scan the room with glowing eyeballs in constant motion, alternately observing and blinding the viewer, gazing, controlling, communicating, looking in and looking out. It's gorgeous, unpleasant and vulnerable.

In the power and urgency of the exhibition's theme, B.v.H.H.S. appears to be prioritising the message over the stagecraft, revealing new facets of his metaphysical, hyperaesthetic art ...

– Information / Newspaper / Gertrud Købke Sutton –

GREY-EYE-ZONE

INSTALLATION 1000 X 520 X 100 cm
12 ALUMINIUM CIRCLES • DIAMETER 60 cm. ON TRIPODS
WITH MECHANICAL ROTATING HALOGEN EYES • CONNECTED WITH ARMOUR-TUBES

THE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART / ROSKILDE / DENMARK 1999

GREY-LIFE-ZONE

VIDEO-INSTALLATION 770 X 500 X 450 cm
3 TV-SETS • SHOWING 9 ARTIST • 3 SETS HEADPHONES
ALUMINIUM PLATE • WHITE NEON LIGHT • ALUMINIUMS VESSELS

THE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART / ROSKILDE / DENMARK 1999

KOMMUNE'IK@TION
'OUT IN RØDOVRE'
SCULPTURE PROJECT 90 X 3 X 1,5 m ON TOP OF THE CITY HALL
4 MOVING PARABOLS • STROBE LIGHT • 1 m HIGH MIRROR-REFLEXED LETTERS

RØDOVRE CITY HALL / DENMARK 1998

KOMMUNE'IK@TION

'OUT IN RØDOVRE'

RØDOVRE CITY HALL / DENMARK 1998

På toppen af Rødovre Rådhus, der er en meget smuk 90 m lang hvid, lysreflekterende bygning tegnet af arkitekt Arne Jacobsen, stod KOMMUNE'IK@TION skrevet med 1 m høje spejlreflekterende bogstaver. De var placeret i samspil med 4 neonrøde radar/satellitlignende skulpturer, der konstant var i bevægelse.

Radarerne var placeret i stedet for de klassiske hellige kar med ild, der i de første kommuner i Grækenland var placeret på toppen af deres vigtigste bygninger for at kommunikere med de ophøjede guder. I et demokrati som Danmark henter man nu 'small talks' down.

COMMUNE'IC@TION 'OUT IN RØDOVRE'

Atop Rødovre City Hall – a handsome, white, light, reflective 90-meter building designed by architect Arne Jacobsen – mirror-glass letters one meter high spelled out KOMMUNE'IK@TION, interacting with four neon-red radar/satellite sculptures in constant motion.

The radars were placed as substitutes for the classical vessels of sacred fire placed on top of the most important buildings in the ancient Greek communes for purposes of communicating with the gods above. In a democracy like Denmark, the 'small talk' is now being received.

KOMMUNE'IK@TION
'OUT IN RØDOVRE'
SCULPTURE PROJECT 90 X 3 X 1,5 m ON TOP OF THE CITY HALL
4 MOVING PARABOLS • STROBE LIGHT • 1 m HIGH MIRROR-REFLEXED LETTERS

RØDOVRE CITY HALL / DENMARK 1998

COOL REFLEXION

'NORBERG FORT' / FARSUND / NORWAY 1997/98

ET BESKYTTELSERUM er som et frivilligt fængsel, som et frysende helvede. Beskueren træder ind på et gulv bedækket af et tykt lag kul og bliver mødt af blændende halogenlamper som under et forhør. I midten af rummet er placeret ståltremmer, der via et kølesystem er bedækket med iskrystaller.

A WAR BUNKER is like a voluntary jail, like a freezing hell. The visitors step into a room with a thick layer of coal on the floor and are met by halogen lamps that blind as they would under an interrogation. In the middle of the room are placed steel bars which, through the workings of a cooling-system, are covered with ice-crystals.

COOL REFLEXION

INSTALLATION 500 X 210 X 300 cm

ICE GENERATED VIA A COOLING SYSTEM • STEEL • COAL • LIGHT

'NORBERG FORT' / WAR-BUNKER / FARSUND / NORGE 1997/98

RELATIVISM

'ART MEETS SCIENCE & SPIRITUALITY IN A CHANGING ECONOMY'

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG / COPENHAGEN 1996

Sound: Marco Spallanzani

* HVAD KUNSTEN MØDER

Udstillingen 'Art Meets' består af højst forskellige værker, der søger at vise en sammenhæng mellem kunst, videnskab og spiritualitet eller åndsliv. I forbindelse med udstillingen finder et Symposium sted over temaet ...

B.v.H.H.S's 'Relativisme' hører til blandt de mest fascinerende. Over et blybelagt gulv hænger store, flade og nærmest cirkulære skiffersten. Som penduler svajer de svagt i deres massive stålstænger, akkompagneret af sfæriske toner. Et stærkt lys reflekterer sig i lydlandskabets gulvbælægning, men ellers ånder alt fred og ro i dette meditative stemningsrum ...

WHAT ART MEETS

Embracing widely different works, the exhibition 'Art Meets ...' endeavours to cast light on the links between art, science and spirituality or intellect. A symposium on the theme will be held in conjunction with the exhibition ...

B.v.H.H.S's large work, 'Relativism', is one of the most fascinating. Over a lead-covered floor, large, flat, nearly circular pieces of slate sway gently like pendulums from massive steel beams, to the accompaniment of powerful 'spherical' tones. The soundscape's floor covering reflects strong light but otherwise, all is peace and quiet in this meditative mood-room.

– Fri Aktuelt / Newspaper / Kristine Kern –

* FÖR MIG ÄR B.v.H.H.S's RUMINSTALLATION 'RELATIVISME' DEN VIRKLIGT STORA BEHÅLLNINGEN

Några decimeter över golvet hänger stora och ojämna runda skifferstenar, fästa i långa rostfria rör, i sin tur sammanhängande med lätta rörkonstruktioner som utnyttjar nästan hele takhöjden i utställningsrummet. Ovanljuset från takfönstren blänker lätt i ett golv helt klätt med matta blyplattor, medan klanger och entonig sång långsamt avlöser och glider över varandra. Knappt märkbart rör sig hela tiden skifferplattorna, som en långsam medsvängning med den minimalistiska klangridån.

Där finns en precis, nästan klinisk gestaltning, som öppnar sig både mot laboratoriet och oändligheten. Verket illustrerar inte ett vetenskapligt axiom, men utnyttjar tyngd, ljus och akustik till en förtätad helhet där titeln understryker både de fixa relationerna och den ständiga förändringen ...

B.V.H.H.S's ROOM INSTALLATION, 'RELATIVISM'

TO ME, IS THE REAL HIGHLIGHT OF THE CHARLOTTENBORG EXHIBITION

Hovering a few inches over the floor, large, irregular pieces of slate are suspended from long stainless steel pipes connected to constructions of light tubing utilising almost the full height of the gallery. Light from the skylight shimmers on a floor covered completely in matte lead plates, while chords and monotonous singing slowly interchange and overlap. Almost imperceptibly, the slate slabs are constantly moving, as if they were moving, in slow sympathetic vibration, to the minimalist soundtrack.

Its exact, almost clinical presence is open both to the laboratory and to infinity. Illustrating no particular scientific axiom, the work harnesses gravity, light and acoustics in a charged whole, stressing, as the title implies, both fixed relations and constant change ...

– Syd Svenskan / Newspaper Sweden / Pontus Kyander –

RELATIVISM
ART MEETS SCIENCE AND SPIRITUALITY
SOUND-INSTALLATION 1470 X 910 X 765 cm
STEEL • SLATE • SOUND PAINTED HORIZONT LINE • LEAD ON THE FLOOR

CHARLOTTENBORG / COPENHAGEN 1996
SOUND: MARCO SPALLANZANI

* B.v.H.H.S. HØRER TIL AVANTGARDEN

På Charlottenborg viser han, som ikke ret mange før ham, hvordan han på imponerende vis kan fylde et rum ud, oven i købet en af de største sale. Hans installation Relativisme, som går fra loft til gulv, udstråler en ro og balance, så man føler sig i et industrielt tempel, hvor man bør meditere over livet. Det hele er på enkel vis lavet i stål og bly, med musik af Marzo Spallanzani. Installationen bør købes af Statens Kunstfond og måske placeres på Niels Bohrs institut ...

B.v.H.H.S. BELONGS TO THE AVANT-GARDE

At Charlottenborg, like very few artists who have turned up before him, he impressively demonstrates how to fill up a space, and one of the biggest galleries, to boot. His floor-to-ceiling installation, 'Relativism', exudes calm and equilibrium, like an industrial temple urging you to meditate on life. The execution in steel and lead is quite simple, with sound by Marzo Spallanzani. The Danish Arts Foundation ought to acquire the piece and permanently install it at the Niels Bohr Institute ...

– Ekstra Bladet / Newspaper / Alex Steen –

* MEDITATIV ENERGI

I det mere spirituelle hjørne finder man først og fremmest den danske kunstner B.v.H.H.S.'s utroligt forførende ruminstallation. Ambient lydforløb strømmer ud under seks monumentalt ophængte sten, der i svage svingninger hen over et på samme tid afvisende og indbydende blybelagt gulv lægger op til en henførende og meditativ oplevelse ...

MEDITATIVE ENERGY

In a more spiritual mood, we notably find an immensely seductive room installation by the Danish artist, B.v.H.H.S. Ambient tones stream out from below six monumentally suspended stones swinging discreetly over a simultaneously repulsing and inviting lead-covered floor, accordingly setting the scene for an engrossing and meditative experience ...

– Jyllands Posten / Newspaper / Malene La Cour Rasmussen –

RELATIVISM
ART MEETS SCIENCE AND SPIRITUALITY
SOUND-INSTALLATION 1470 X 910 X 765 cm
STEEL • SLATE • SOUND PAINTED HORIZONT LINE • LEAD ON THE FLOOR

CHARLOTTENBORG / COPENHAGEN 1996
SOUND: MARCO SPALLANZANI

ATTENTION

ELSINORE HARBOUR / DENMARK 1996/97

SKULPTUREN PÅ 17 m var placeret skråt i vandet lige foran Kronborg Slot, som en kæmpe antenne vendt mod Europa, – med ryggen til Norden. Med sine 2 lysende TV–medieøjne på et stålfad sendte den flimrende signaler via EURONEWS ud over havet døgnet rundt for at varsko de vildfarne.

A 17–METRE SCULPTURE placed in the sea, at an angle, directly outside Kronborg Castle, in Elsinore, like a giant antenna turned toward the rest of Europe, – with its back turned on Scandinavia. A steel dish, with two glowing TV–media eyes, transmitted flickering EURONEWS signals out across the sea to warn lost wayfarers.

ATTENTION
17 m HIGH SCULPTUR & SOUND WELL
EURONEWS 06.00–0200
2 TV SETS • LOUDSPEAKERS • STEEL • CONCRETE
SPOTLIGHT UNDER THE WATER

ELSINORE HARBOUR / DENMARK 1996

REFLEXION

PAVILLON / COPENHAGEN 1995

Sound: *Torsten Elmqvist*

* INSTALLATION TIL ØRENE

I én af de små pavilloner ind mod Kongens Nytorv har B.v.H.H.S. opbygget en lyd-installation. Pavillonon har tidligere været benyttet til kunst, og skønt rummet ikke ligefrem er stort, kan forbipasserende på strækningen sagtens stå sig ved at kigge ind og give fornuften frikvarter.

'Reflexion' er et lydskab til meditation og en vis eftertanke. Rummet er hele vejen rundt kantet med sort, som en horisontlinje i lidt under knæhøjde. Midt på gulvet hviler otte konisk sløbne stykker brændt træ, som er forbundet med loftet gennem nogle fortinnede kobberør i et let bugtet forløb.

Selve installationen 'Reflexion' ville være hurtigt overskuet, havde det ikke været for lydsiden, der med anelsesfulde meta-klange, som lydssignaler fra det ydre rum, fylder det lille rum og sindet. 'Reflexion' er ikke B.v.H.H.S.'s betydeligste installation, alene stedets dimensioner og intime karakter gør et sådant forehavende umulig. Måske er der ligefrem en modsigelse mellem pavillonens sirlige arkitektur og så det navnløse 'nedfald' eller 'indfald' fra universet. Men den har sin egen suggestive charme ...

INSTALLATION FOR THE EAR

In one of the small pavilions facing in the direction of Copenhagen's Kongens Nytorv, B.v.H.H.S. has put up a sound installation. The pavilion has been used for art before. It may not be very large but it nonetheless offers a fine opportunity for passers-by to stop in and give their sense of rationality a break.

'Reflexion' is a soundscape for meditation and contemplation. The room is lined in black all around, like a horizon line just below knee level. In the middle of the floor, there are eight tapering pieces of burnt wood connected to the ceiling by lightly curving, tin-plated copper pipes.

The installation itself, entitled 'Reflexion', could quickly be taken in at a glance were it not for the soundtrack, whose evocative meta-tones, like sound signals from outer space, fill the small room and the mind. 'Reflexion' is not B.v.H.H.S.'s most significant installation – the dimensions and intimate character of the site alone would preclude that. Perhaps there is even some incongruity between the dainty architecture of the pavilion and this nameless 'impact' or 'impetus' from the universe. But it has a suggestive charm all its own.

– *Politiken / Newspaper / Peter M. Hornung* –

8 SHARRED WOODEN LOUDSPEAKERS

SOUND
IMAGE
MOTION
REFLEXION
STANDSTILL
IMAGE
SOUND

REFLEXION
SOUND-INSTALLATION 400 X 400 X 365 cm
SHARRED WOOD • ZINC PIPE • 8 LOUDSPEAKERS
PAINTED HORIZONTAL LINE • LEAD ON THE FLOOR

PAVILLON / COPENHAGEN 1995
SOUND: TORSTEN ELMQUIST

MEMORY BOX

ALTERNATIVE MUSEUM / NEW YORK 1995

Sound: B.v.H.H.S.

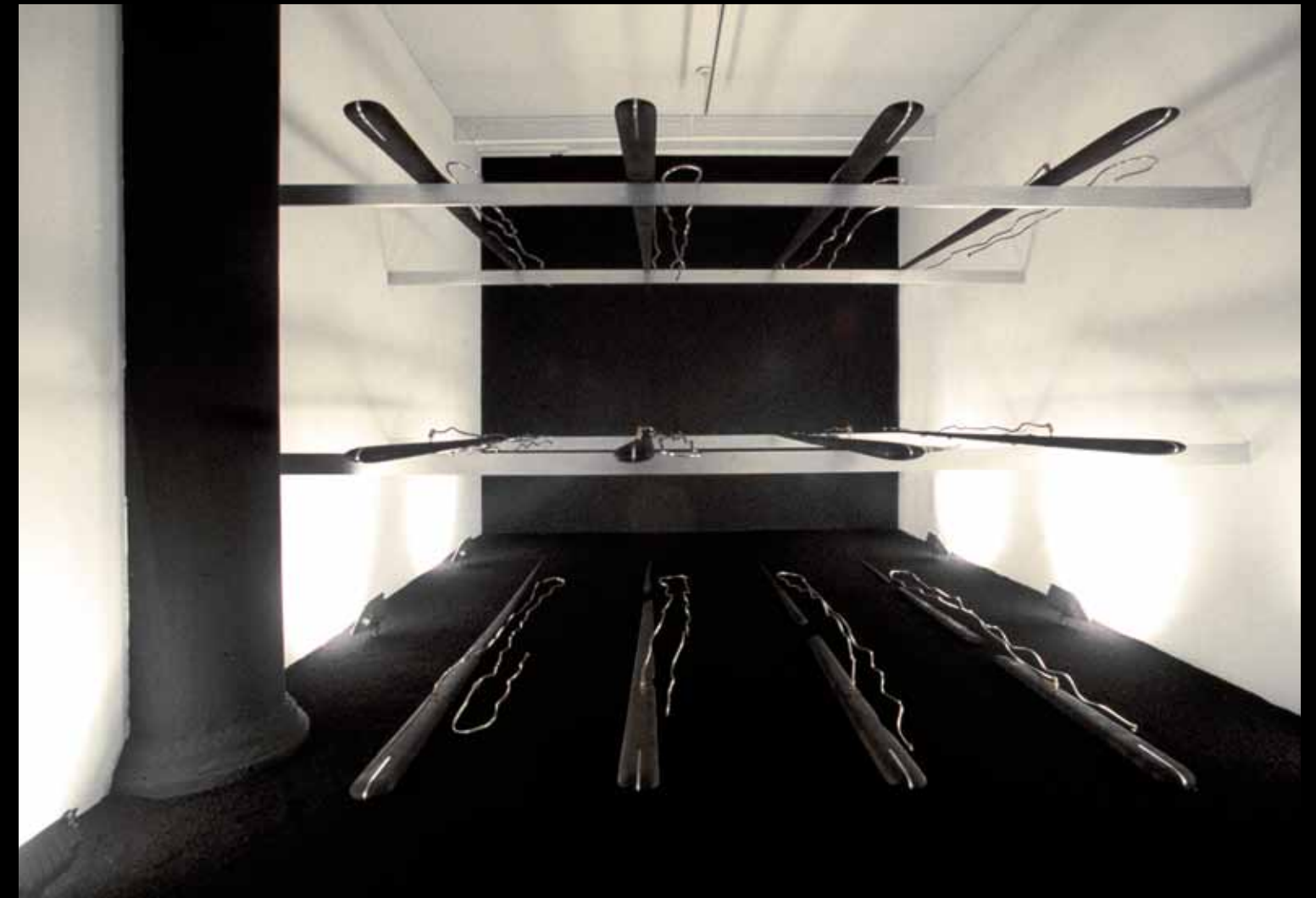
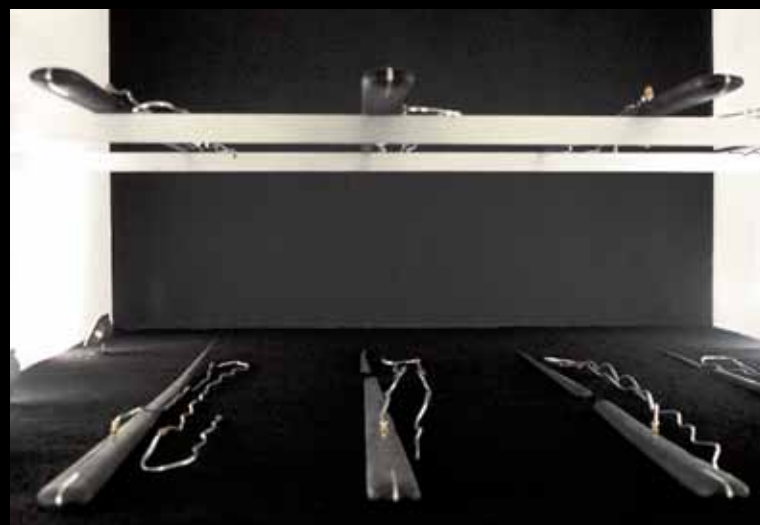
DEN FYSISKE VIRKELIGHED er et foranderligt element, der ligger indlejret i B.v.H.H.S's elegante installationer. Hvad der umiddelbart frembydes som værkets kontekst, rum, tid og iscenesættelse forstærkes og spændes til det yderste.

B.v.H.H.S's installationer opererer i to slags rum. Det ene er den potente og sanselige fysiske lokalitet, der sætter synet, hørelsen og smagssansen i gang. Det andet er det erkendelsesmæssige rum, der svarer til enhver fysisk oplevelse, de pludselige erindringer og simple forsvarsmekanismer, der fylder vores opfattelse af verden. Legende placerer han beskueren et sted mellem det uhyggeligt symbolske og det faktiske, ildevarslende ukendte.

PHYSICAL REALITY is a mutable element layered into the elegant installations of B.v.H.H.S. What is provisionally offered as the artwork's context, space, time and spectacle is augmented and stressed to its limits.

B.v.H.H.S's installations operate in two forms of space. One is potent and sensuous physical locality, which puts the senses of sight, hearing and taste to work. The other is the cognitive space that corresponds to any physical experience, the sudden memories and simple defence mechanisms that inform our perception of the world. He situates viewers somewhere playfully between the eerily symbolic and the actual and foreboding unknown.

– Executive Director Geno Rodriguez / Alternative Museum New York –

MEMORY BOX
SOUND INSTALLATION
SHARRED WOOD • ALUMINIUM • ZINC PIPE
ACTIVE COAL • LOUDSPEAKERS
ALTERNATIVE MUSEUM / NEW YORK 1995
SOUND: B.v.H.H.S.

INSTALLATIONER

PROCESS / SPHERE no 3 / REMINISCENS BOXE / DÉJÀVU / MEDIAL
OVERGADEN – INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART / COPENHAGEN 1994

* ELASTIKSPRING ELLER FODFÆSTE

Skal kunst være dødsforagtende elastikspring – hver gang?

Intet kan interessere 'rigtige' kunstnere mindre end publikums ønsker. Vil publikum helst have, at kunstneren bestandigt slynger sig ud i nye sfærer? Eller vil vi gerne øjne en kontinuitet? Det er ikke et emne, kunstnere behøver at trætte sig med. Det er blevet en almen sandhed, at publikum bør have mere end det, de beder om.

Ikke desto mindre melder spørgsmålet sig, når man gang på gang støder på forlegne gallerigæster og nervøst rødrende besøgende på større udstillinger af samtidskunst. Der er kunst, der ser det som sin fornemste opgave at jukke i tabuer. Og så er der kunst, som opererer med andre rystelser, der ikke er mindre igangsættende, skønt armbevægelserne er mere kontrollerede.

En sådan næsten umærkelig rystelse kan man være heldig at opleve over for B.v.H.H.S's installationer og skulpturer. Forkærligheden for tæpper af kul, for gentagelsen og for en monumental alvor har han bevaret fra tidligere udstillinger. Rystelsen i oplevelsen opstår gennem det modsætningsfyldte i hans kunst.

Der er døds signaler og liv trods alt på B.v.H.H.S's aktuelle udstilling i Overgaden. I et umiskendeligt nutidigt udtryk samler han gådefulde meddelelser med et tidløst indhold. Hans aktuelle installationer ligger i tydelig forlængelse af tidligere arbejder. Og alligevel er der ikke tale om en slæbende udvikling.

Vi står over for et startbanelignende tæppe af aktivt kul og kobbertråder, der forbinder lange sortforkullede skulpturer. Kunstneren er ikke bange for at inddrage loftet i denne installation, som giver en slags portal til udstillingen. De forkullede former går igen og har deres helt specielle æstetik. De signalerer dels forgængelighed og død og dels en form for dynamik understreget af den blygtige overflades liv. B.v.H.H.S's udstilling er ikke en opvisning for farvehungrende sjæle. Men nok for den, der er moden til det meditative. Og især for den, der forbinder sort og gråtoner med udfoldet skønhed.

Energier strømmer gennem den næsten japanske ro i den store vemodige 'Sphere no 3'. Man får mistanke om, at de foruroligende opstillinger har en ambition om, i hvert fald i omfang, at nærme sig Cronhammars værker? Bevæger man sig mod 'Sphere no 3', skal man bogstavelig talt passe på øjnene: Fem meter lange skulpturer med syletynde bronzespidser peger direkte mod beskueren i øjenhøjde. De ligger, som B.v.H.H.S. selv udtrykker det, på lit de parade på sorte bukke. Værket kunne gå hen og blive en barsk øjenåbner! Gennem skulpturkroppene passerer luft, der ender som fede bobler i oliekar.

Skruer man sit eget tempo ned, får man på denne udstilling en oplevelse af at sætte sig uden for tiden.

– *Berlingske Tidende / Newspaper / Eva Pohl* –

PROCESS
INSTALLATION 1220 X 215 X 380 cm
SHARRED WOOD • COPPER • COPPER PIPE
ACTIVE COAL ON THE FLOOR

OVERGADEN / COPENHAGEN 1994

* BUNGEE JUMP OR FIRM GROUND

Does art have to be a death-defying bungee jump every time?

'Real' artists could care less about what the audience wants. Does the audience prefer that the artist is constantly plunging into new spheres? Or do we like to see continuity? This is not a subject artists need to tire themselves out with. It is, by now, a universal truth that the audience should get more than it asks for.

Nonetheless, it is a question that arises every time you run into embarrassed gallery-goers and nervously blushing visitors at larger shows of contemporary art.

There is art that regards its foremost task as treading on taboos. And then there is art that operates with another kind of effect that is no less stirring and with much less fuss.

With a little bit of luck, a barely perceptible tremor of this kind can currently be experienced in the presence of B.v.H.H.S.'s installations and sculptures. The artist's partiality for carpets of coal, repetition and monumental gravity is left over from past shows. The impact of the experience is derived from the contradictory nature of his art.

There are death signals, and life, too, despite it all, in B.v.H.H.S.'s current exhibition at Overgaden. In an unmistakably contemporary form, he ties together his enigmatic messages of timeless content. His new installations clearly extend his past work, yet they are not a case of foot-dragging evolution.

We are confronted by a runway-like carpet of active coal and copper tubing connecting long, charred sculptures. The artist is not afraid to incorporate the ceiling in this installation; it serves as a kind of portal to the rest of the exhibition. The recurring charred forms are in possession of a singular aesthetic, signalling transience and death but also a certain dynamism, underscored by the vitality of the lead-like surface. B.v.H.H.S.'s show is not for colour-starved souls. But certainly for those who are ready to take on the meditative. And especially for those who associate black and grey tones with unfolded beauty.

Energies flow through the almost Japanese calm of the large, melancholy 'Sphere no 3'. We suspect that the haunting installations, at least in terms of size, aspire to challenge works by Cronhammar. Approaching 'Sphere no 3', you literally have to watch your eyes: these five-meter-long sculptures have sharply pointed bronze tips that jut directly out at the eye level of the viewer. In the artist's words, they lie on lit de parade, on black trestles. The work could be a gory eye-opener! Air passing through the bodies of the sculptures is piped out as fat bubbles in vessels of oil.

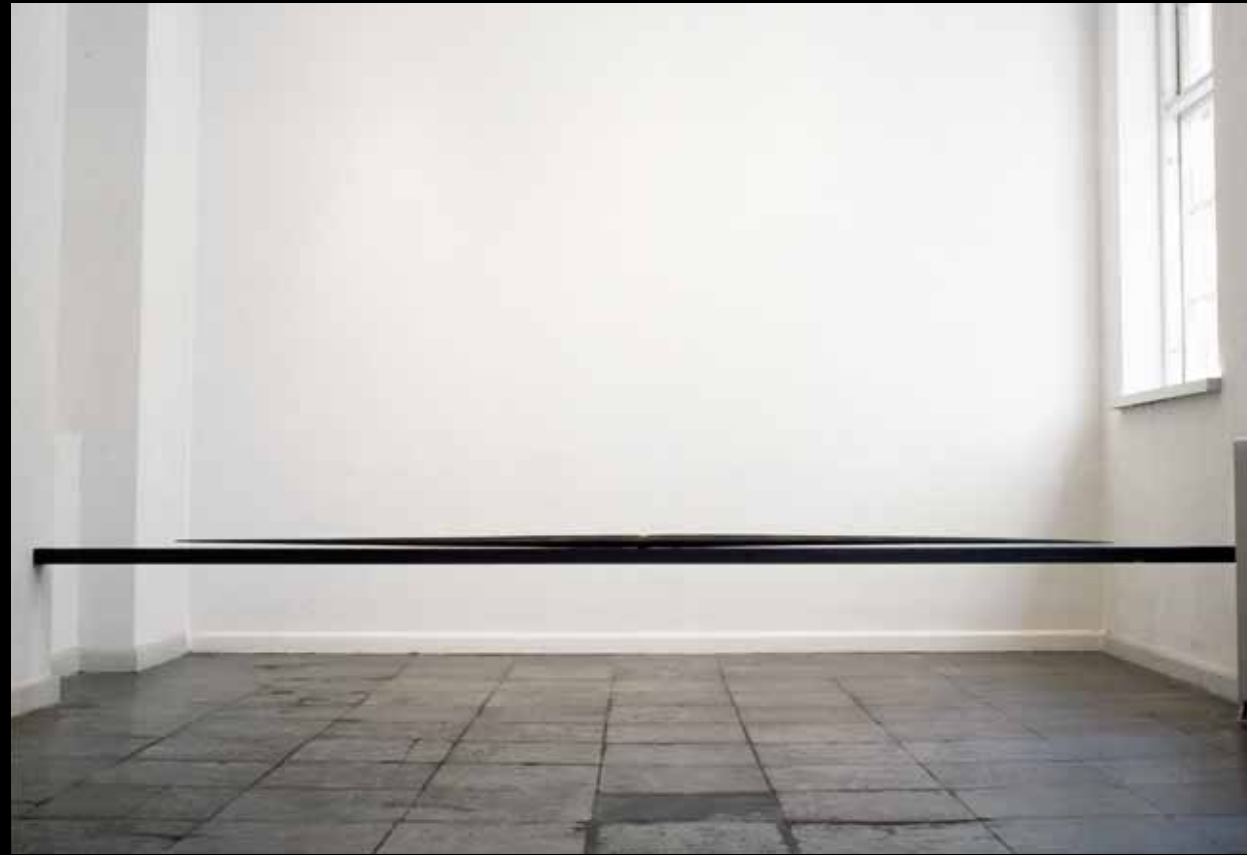
If you take it slow, the exhibition will enrich you with the experience of standing outside time.

– Berlingske Tidende / Newspaper / Eva Pohl –

'SPHERE no 3'
INSTALLATION 12 X 6 X 4 m
SHARRED WOOD • BRONZE • COPPER PIPE
AIR FROM A COMPRESSOR INDUCED INTO IRON DISHES FILLED WITH OIL

OVERGADEN / COPENHAGEN 1994

MEDIAL
SHARRED WOOD • COPPER • IRON BEAM
OVERGADEN / COPENHAGEN 1994

DÉJÀVU
SCULPTURE GROUPE
4 m LONG SHARRED WOOD • COPPER
OVERGADEN / COPENHAGEN 1994

'SPHERE no 3 / HOLY FIRE / COOL

AARHUS ART BUILDING / DENMARK 1993

* ØJEFRYD MED SUBSTANS

Utrolig smuk udstilling i Århus Kunstbygning

Der findes kunst, som kalder på beskuerens tilstedeværelse – som hensætter én i en tilstand. En tilstand af – ja, vel nærmest af netop at være til stede. Af nærvær.

Således skulptøren/installatøren B.v.H.H.S. Manden vil ikke røbe, hvad v.H.H. står for – det ville anfægte mystikken, mener han. Og mystik er en del af B.v.H.H.S. – og af hans kunst. Man forstår hemmelighedskræmmeriet efter at have været henført af hans installationer i Aarhus Kunstbygning. Her er det netop mystikken, der hensætter beskueren i – den dér tilstand.

Fjerner man mystikken, fjerner man sig fra oplevelsen, fjerner man sig fra tilstanden. Og det er i dén, at B.v.H.H.S. indtager beskueren, akkurat som han med sine installationer indtager rum og gør dem til ét med kunstværket. Både fysisk og psykisk.

Stilheden og den meditative ro hviler over kunstbygningen. Og det i en æstetik så rendyrket, at den næsten naturtvungent må kamme over og blive lufttom – men det gør den ikke.

Udstillingens tre installationer, 'Cool', 'Sphere' og 'Holy Fire', er øjefryd med substans. En substans som kunstneren har lagt ned i sine værker, men som fordrer og suppleres af beskuerens indlevelse.

'Holy Fire' er en cirkelformet bræmme af kulstykker, hvorfra der i små bunker af forstøvet kul rejser sig seks slanke, forkullede søjler af afbrændt ahorn, hver afsluttet med en rund kobberplade og kobberslange og med en blålig gasflamme øverst. Den livsild som forbrænder, måske? Installationen har tidligere været udstillet, men kan umuligt have taget sig bedre ud end her i kunstbygningens rotunde.

Mens 'Holy Fire' gennem sine gasdyser syder med havets lyd af evighed, så er den auditive oplevelse luftboblens lystige plop, plop i smøreolien i installationen 'Sfære' i bygningens største rum. Luften føres ned i runde kar med olie via kobberør.

Som metalliske navlestrengte indgår de som et element i installationens anelser af rite, ligbrænding eller måske ofring, mens organiske materialer som de forvitrede og forkullede ahorn-spyd står spændstige i kontrasten til deres egne bronze-sylespidse spidser.

Sidst – og ikke mindst overbevisende – indtager B.v.H.H.S. bygningens tredje rum. Gennem plader af cirkelrunde skifferlag rejser fem stålrør sig på rad og række på langs af rummet. En kompressor leverer lydkulissen, når den med sin taktfaste puls is-krystalliserer de blankpolerede stålrør. En installation, der ikke som de øvrige bemægtiger sig det fysiske rum og omgør det i sit eget billede. De, der lægger vejen forbi Kunstbygningen, vil bringe sit selv i en tilstand – en tilstand af berigende oplevelse.

– Stifstidende / Newspaper / Bjarne Bækgaard –

HOLYFIRE
INSTALLATION 400 X 260 cm
FIRE FROM GAS-BURNER • COPPER • 1 TONS OF COAL • ACTIVE COAL
BLACK PIGMENTS ON POLYSTYRENE

BALDERS KILDE / COPENHAGEN 1988
HANNOVER MESSE / GERMANY 1990
AARHUS KUNSTBYGNING / COPENHAGEN 1993

* EYE CANDY WITH SUBSTANCE

Staggeringly beautiful exhibition at Aarhus Art Building

There is art that calls upon the viewer's presence – that puts you in a state. A state of – well, more than anything, of being present. A state of presence.

Hence, the sculptor/installation artist, Bjarne v.H.H. Solberg. He will not reveal what v.H.H. stands for. That would compromise the mystique, he says. Mystique is part of B.v.H.H.S. – and his art. The secrecy makes sense once you are transported by his installations at Aarhus Art Building. The mystique is what puts the viewer in – that state. If you take away the mystique, you take yourself out of the experience, the state. It's there, in that state, that B.v.H.H.S. conquers the viewer, just as he conquers spaces with his installations, making them one with his artwork. Physically and mentally.

A quiet and meditative calm pervades the Art Building. Indeed, the aesthetic is so rarefied that nature would almost seem to dictate that it go over the top and become airless – only, it doesn't. The show's three installations, 'Coo', 'Sphere', and 'Holy Fire' are eye candy with substance – substance embedded by the artist in his works, one that requires, and is supplemented by, the viewer's engagement.

'Holy Fire' is a circular rim composed of pieces of coal from which, in small piles of powdered coal, six slender, charred columns of burnt maple rise, each terminating in a round copper plate and a copper pipe emitting a bluish gas flame. The consuming fire of life, perhaps?

The installation was previously shown elsewhere, but it could not possibly have looked better than it does here in the Art Building's rotunda. While 'Holy Fire's gas jets emit an ocean's hiss of eternity, the sound impression of 'Sphere', situated in the building's largest gallery, is the merry plop of lubricating oil. Copper pipes feed air into round vessels of oil.

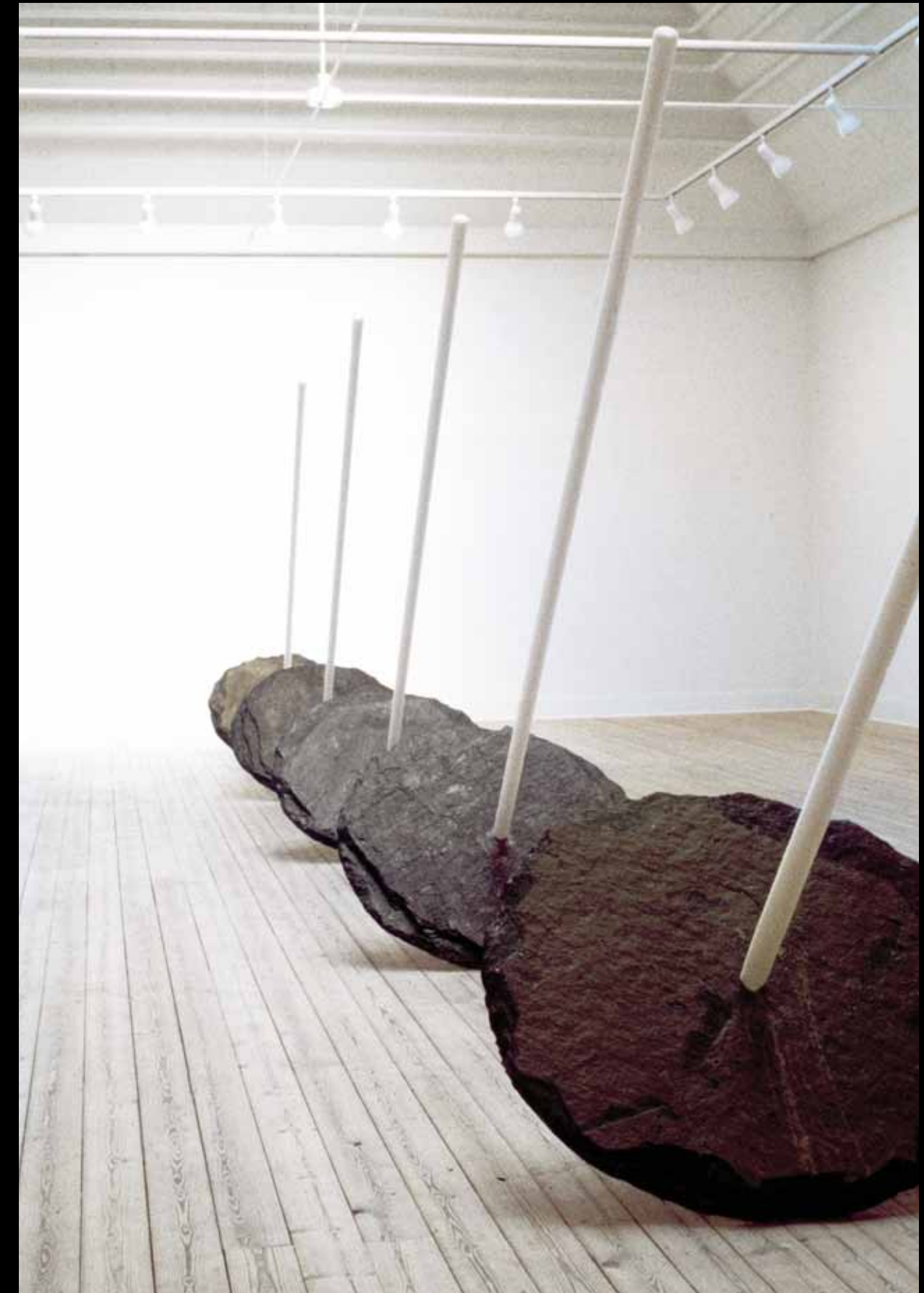
These metal umbilical cords are yet another element in the installation that suggest ritual, cremation or maybe sacrifice, as organic materials like withered, charred spears of maple pose a supple contrast to their pointed bronze tips.

No less eloquently, B.v.H.H.S. occupies yet a third room in the Art Building. Five steel pipes, penetrating circular slate slabs, rise in a row running the length of the room. A compressor provides the soundtrack with a steady pulse, while ice–crystallising the gleaming steel pipes.

Unlike the other installations, this one does not overpower the physical space or re–make it in its own image.

Stop by the Art Building and put yourself in a state – a state of enriching experience.

– *Stiftstidende / Newspaper / Bjarne Bækgaard* –

COOL

INSTALLATION 1000 X 120 X 250 cm
ICE INDUCED VIA A COOLING SYSTEM • SLATE • STEEL

AARHUS KUNSTBYGNING / DENMARK 1993
NORRKÖPING KONSTMUSEUM / SWEDEN 1994

* KUNST TIL ALLE VORE SANSER

Fra byens summende lyde og farveskrigende reklamer, er det som at komme ind i en hule, hvor tidløsheden råder. Her er det nødvendigt at bruge både syns-, lugte- og høresansen for at få det fulde udbytte.

Egentligt er det så nemt at forholde sig til disse installationer, for man behøver ikke at kunne forstå noget. Det bedste er at sætte sig på en stol og lade værkerne være det, de er: forskellige materialer, summende lyde og en sammenkobling af noget sortforkullet træ og moderne teknik ...

ART FOR ALL OUR SENSES

Coming in from the city's buzz and gaudy ads, it's like entering a cave where timelessness rules. To reap the full reward here, you need to use your faculties of sight and hearing, as well as your sense of smell.

In fact, relating to these installations is easy, because there is nothing you have to understand. The best procedure is to take a seat and let the work be what it is: a marriage of materials, humming sounds and charred wood, coupled with modern technology ...

– *Jyllands-Posten / Newspaper / H.P. Jensen* –

'SPHERE no 3
INSTALLATION 12 X 6 X 4 m
SHARRED WOOD • BRONZE • COPPER PIPE
AIR FROM A COMPRESSOR INDUCED INTO IRON DISHES FILLED WITH OIL

AARHUS KUNSTBYGNING / COPENHAGEN 1993
OVERGADEN / COPENHAGEN 1994

'SPHERE no 1

KUNSTHALLEN BRANDTS / ODENSE / DENMARK 1993

Sound: Martin Hall

EN 'SFÆRE af ulmende fysisk nærvær, fravær og forgængelighed hviler over rummet med de 12 sortkullede skulpturer, der hænger som livløse kroppe, i deres metalliske navlestreng, frit svævende mellem forkullede skulpturfragmenter, kun hvilende på bronzespidsene. Den 'Sfæriske' stemning understreges af de 6 brændende gasflammer og af musikens ulmende undertoner, skabt af Martin Hall.

A 'SPHERE of brooding physical presence, absence and transience suffuses the room. Twelve black charred-wooden sculptures, dangling like lifeless bodies from metallic umbilical cords, are suspended among sculpture fragments, resting only on their bronze tips. The 'spherical' atmosphere is intensified by six burning gas flames and the music's brooding undertones, composed by Martin Hall.

* UNDERGANG OG GENFØDSEL – Ceremoniel stemning i Kunsthallen Brandts

Rummet emmer af mystik, indvielse, offerceremonier og genopstandelse, effektivt underbygget af komponisten Martin Halls musik. Den store søjlefri sal præsenterer sig flottere end nogensinde ...

Opbygningen anslår mange toner, fra øst og fra vest. Spyddene, kampscenografien, den spændte balance har elementer fælles med japanske kampteknikker, der samtidig er træning til indre ro, og dobbelteffekten af død, offer og ny rejsning har kultiske overtoner, nært beslægtet med bl.a. alkymiens symbolsprog. Via liniespillets dynamik og via de store vinduer forbinder rummet sig med det omgivende bymiljø og peger derved i lige så høj grad ud mod det sociale liv som mod indadvendte, meditative tilstande. Ren metafysisk, men også nærværende udfordring til moderne livsmåde ...

FALL AND REBIRTH – Ceremonial ambience at Kunsthallen Brandts

The room radiates mystery, consecration, sacrificial ceremony and resurrection, effectively supported by music by composer Martin Hall. The large columnless hall looks handsomer than ever...

The creation strikes numerous chords, from East and West. The spears, the martial choreography, a tense balance, all have elements in common with Japanese martial-arts techniques, which double as exercises in inner calm. The multiple effects of death, sacrifice and resurrection have cultish overtones that are closely related to alchemy's symbols. In a dynamic play of lines, and via its big windows, the room connects to the surrounding city, pointing to the social life outside as much as to introverted meditative states. A purely metaphysical yet also very timely challenge to modern life ...

– Politiken / Newspaper / Hellen Lassen –

'SPHERE no 1
INSTALLATION 34 X 11 X 4 1/2 m
SHARRED WOOD • BRONZE • COPPER PIPE • COPPER
FIRE FROM GAS-BURNERS

KUNSTHALLEN BRANDTS KLÆDEFABRIK / DENMARK 1993
SOUND: MARTIN HALL

* KULTISK INSTALLATION

ILD – INSTALLATION

Det er en særegen oplevelse at træde ind i Den Søjlefri Hal, der med B.v.H.H.S's storladne installation 'Sfære står i ildens tegn. Her hersker samling og løftelse, godt hjulpet på vej af komponisten Martin Halls lydflager, der lægger en ulmende undergrund for sceneriet og omslutter det med en kultisk klangsfære. Med sin mangel på udvikling hæver musikken installationen ud af tiden. Til lydindtrykket slutter lugten sig – især fra de seks hvæsende gasblus, der brænder for enderne af det langagtige rum.

Installationen har helt og fuldt taget Den Søjlefri Hal i besiddelse, der synes som skabt til formålet ... Associationsmulighederne er mangfoldige i denne storslåede iscenesættelse af ild, træ og metal, og installationen rejser en række spørgsmål, der ikke kan – eller skal – besvares. Hvad er det, der celebreres i denne grandiose trefoldighed af noget fortærende, noget bestandigt og noget forgængeligt? Er det en underkastelsesritus, hvor de tolv sodede trælegemer hylder det element, der næsten har forødet dem? Er ilden en nedbrydende naturkraft, eller er den netop livgivende, som tæmmet, kulturstiftende energi? Er det hele en hedensk gravsætning, hvor associationerne antyder sjælerejse? Betagende er det i hvert fald ...

CULTIC INSTALLATION

FIRE – INSTALLATION

Entering the Columnless Hall is a singular experience now that it is occupied by B.v.H.H.S's large-scale installation 'Sphere and ruled by fire. A mood of communion and exaltation reigns, well aided by composer Martin Hall's ambient chords, which form a brooding backdrop for the scenery, enveloping it in a cultic tonal sphere. The music, in its lack of progression, lifts the installation out of time. The aural impression is complemented by aromas – especially of the six hissing gas jets burning at both ends of the long hall.

The installation completely commands the Columnless Hall, which looks like it was built for the occasion ...

The potential connotations of this epic mise en scène of fire, wood and metal are numerous. The installation raises a number of questions that cannot, or need not, be answered. What, then, is being celebrated in this grandiose triad of something consuming, something permanent and something transient? Is it all a rite of submission, in which twelve charred wooden bodies are hailing the element that has nearly devoured them? Is fire a destructive natural force or a bringer of life, as harnessed, culture-founding energy? Is it all a heathen funeral rite, suggestive of a soul's journey?

At any rate, it is rapturous ...

– Information / Newspaper / Anders Troelsen –

'SPHERE no 1
INSTALLATION 34 X 11 X 4 1/2 m
SHARRED WOOD • BRONZE • COPPER PIPE • COPPER
FIRE FROM GAS-BURNERS

KUNSTHALLEN BRANDTS KLÆDEFABRIK / DENMARK 1993
SOUND: MARTIN HALL

FIRE
VIA GAS BURNER

ICE
VIA COOLING-SYSTEM

OIL
VIA PUMP

TEMPI I+II+III

3 WAR-SHELTERS / ØSTRE ANLÆG
COPENHAGEN 1992

Sound: Anders Koppel Vokal: Ulla Koppel

SOM UNIVERSEER I UNIVERSET ligger de 3 cirkelrunde krigsbunkers og svæver under jordens overflade, skjult for vores bevidsthed. Deres historie og klaustrofobiske lukkede form og størrelse, omslutter en som en fosterhinde af fortid, og gør en bevidst om ens nutid og fremtid.

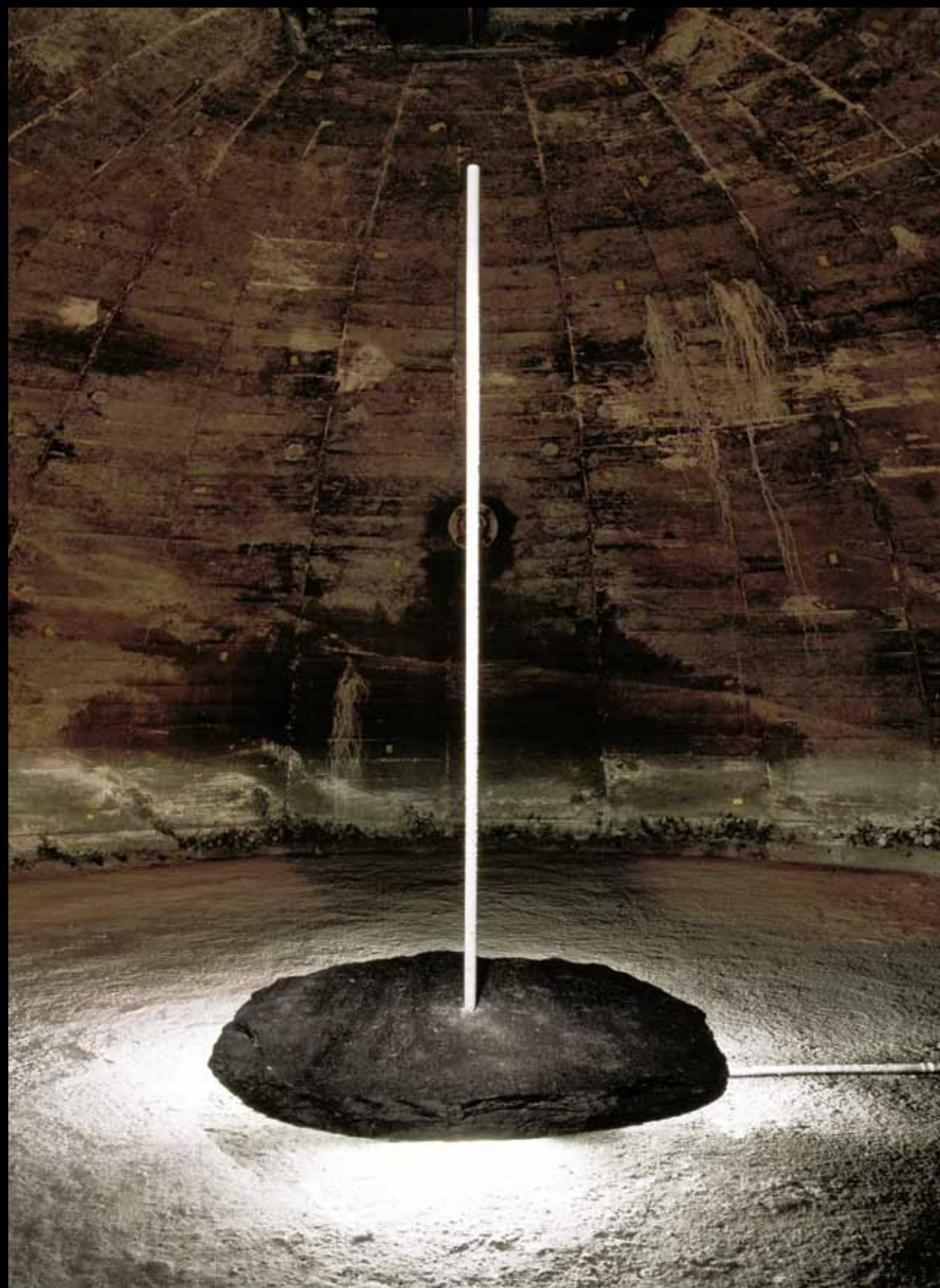
Den evige brændende ild, den evige krystalliserende kulde og den evige energikilde udspringer fra betonbunkernes centrum, jordens og livets.

Tempi I+II+III forholder sig til dette univers, som tiden i tiden.

LIKE UNIVERSES WITHIN THE UNIVERSE, three circular War-Shelters hover under the surface of the earth, hidden from our consciousness. Their history and their claustrophobically closed shapes and sizes envelop you like an embryonic membrane of the past while making you conscious of your own present and future.

The eternally burning flame, the eternally crystallising cold and the eternal energy source spring from the centre of these concrete bunkers, the centre of earth and life.

TEMPI I +II+III relate to this universe, like time within time.

TEMPI I+II+III

INSTALLATION 6,50 X 2,50 m.

FIRE FROM GASBURNER • ICE VIA COOLING-SYSTEM
OIL VIA PUMP • COPPER • STEEL • BRASS

3 WAR-SHELTERS / COPENHAGEN 1992
SOUND: ANDERS KOPPEL VOKAL: ULLA KOPPEL

* MÆRKELEGE STEDER

Flere og flere utraditionelle udstillingssteder ser dagens lys.

Via en udtørret kokosmåtte af en græsplæne nærmer man sig i den skarpe sol de gemte og dunkle rum. Selve det at bevæge sig fra overfladens lys og varme til kælderdybets svale mørke er en stærk sanselig oplevelse. Bunkerens lukkede form og størrelse lægger op til klaustrofobi. Det er tre små halvkugleformede gravkamre, der i sig har en grusom historie. At være der er som at blive *sat hen*.

B.v.H.H.S's der i sin kunst er tiltrukket af de store spørgsmål, søger at forstærke rummenes iboende tid: en fortid, en nutid og en fremtid. Derfor installationens titel: Tempi I+II+III. I hvert af de tre rum har han centralt anbragt en ovalformet, groft tilhugget skiferplade. Fra de vandrette flader, som de skaber, rejser der sig et tyndt rør i en højde af henvend to meter. I det ene rum hvæser en gasflamme ud af rørets top, i det andet rum driver den tyktflydende olie ned ad røret, og i det tredje rum krystalliserer isen sig på røret. Man kan med god ret sige, at B.v.H.H.S. har en markant fornemmelse af at tilvejebringe åndelige oplevelser gennem det fysiske tilstedeværelse i rummet. Og han ejer en stor sensibilitet for, hvilke historier et rum kan fortælle.

STRANGE PLACES

More unconventional art spaces are popping up round town.

Across a parched coir mat of a lawn in the bright sun, we approach the dim, hidden spaces. Just moving from the above-ground light and heat to the cool dark of the cellar's depth is a powerful sensual experience. The bunker's closed form and dimensions give rise to a sense of claustrophobia. Three small, semi-spherical burial chambers with their own cruel history. Being there means being transported.

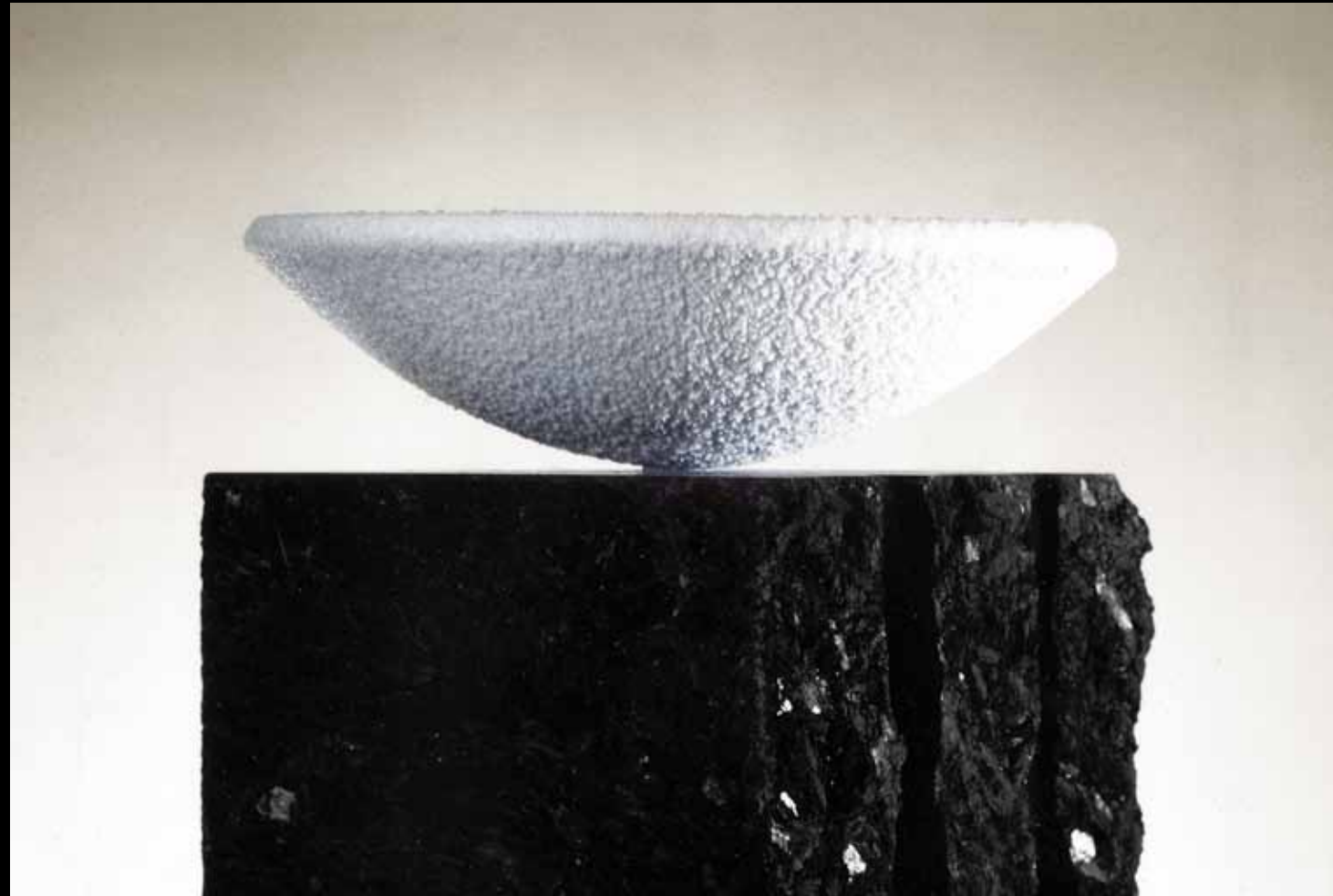
An artist attracted to the larger questions of life, B.v.H.H.S. seeks to amplify the intrinsic time of these rooms: a past, a present and a future, as implied by the installation's title, 'Tempi I+II+III.' In the centre of each of the three rooms, the artist has placed an oval, roughly hewn slab of slate. From the horizontal plane of each slab, a thin pipe rises to a height of about two meters. In the first room, a gas flame hisses at the top of the pipe. In the second room, viscous oil runs down the pipe and in the third room, ice crystallises on it.

Arguably, B.v.H.H.S. has a distinct knack for conveying spiritual experiences through physical presences in a space. And he has a terrific sensibility for the stories that a space can tell.

– *Berlingske Tidende / Newspaper / Ole Nørlyng* –

WAR-SHELTERS 1944
THE ROYAL CITY HALL SQUARE OF COPENHAGEN

CROSS
INSTALLATION 580 X 580 X 200 cm
COPPER VESSELS AND PIPES WITH ICE VIA COOLING-SYSTEM
GRANITE • IRON

GALERIE ASBÆK / COPENHAGEN 1991

CROSS

GALERIE ASBÆK / COPENHAGEN 1991

* CROSS

For kunsten i dag er det svært at skabe en fornemmelse af det, der i romantikken blev kaldt for det ophøjede. En fornemmelse af at kunsten ikke alene er fysisk, men også metafysisk og rækker ud over rummet mod det, vi ikke ved noget om, men føler findes. B.v.H.H.S's store installation i Galerie Asbæk har noget af denne følelse i sig eller snarere ved sig. Af det ophøjede. Installationen udgør et kors af tretten to meter høje sorte granitsøjler koblet sammen med kobberrør i bunden og hver med et lille halvmåneformet kobberkar på toppen. Uden for rummet står en kompressor, der sender iskold kølevæske gennem rørene og op til de små kobberkar på søjlernes top. Resultatet er frapperende! Som en hvid dunet hinde lægger rimfrosten sig på karrene, der lyser med en mærkelig hvidt vibrerende tone mod den mørke granit. Det skal ses. Installationen er sne for sjælen.

Tyst rækker den sine svale hænder mod månen og signalerer en eller anden form for kosmisk udveksling. Det er et åndfuldt værk, der samtidig er meget bevidst om sin materialitet, sin tilstedeværelse i rummet med hele den jordiske tyngde og det sluttede nærvær, som forlanges. Fornemt.

CROSS

Today, it is difficult for art to create a sensation of what in the Romantic era was called the sublime, a sensation that art is not only physical but also metaphysical and extends over space towards something/someplace we know nothing of but feel is to be found. B.v.H.H.S's large installation in Galerie Asbæk has something of this feeling in it or rather of it, of the sublime.

The installation is made up of a cross consisting of thirteen two-metre high black granite pillars, linked together with copper pipe at the bottom, each pillar being crowned at its top by a small half-moon shaped copper vessel. Outside the space stands a compressor that sends ice-cold coolant through the pipes up to the small copper vessels on the top of the pillars. The result is astonishing! Like a downy white film, the hoar frost settles on the vessels, which shine with a strange vibrant white tone against the dark granite. It has to be seen. The installation is snow for the soul. Silently, it raises its cool hands towards the moon, signalling some form or other of cosmic exchange. It is a brilliant work, which is at the same time very conscious of its materiality, its presence in space with all the earthly weight and compact existence required. Stately.

– *Berlingske Tidende / Newspaper / Henrik Wivel* –

CROSS
INSTALLATION 580 X 580 X 200 cm
COPPER VESSELS AND PIPES WITH ICE VIA COOLING-SYSTEM
GRANITE • IRON

GALERIE ASBÆK / COPENHAGEN 1991

AMPHORA/KNIFE

ROSKILDE UNIVERSITY CENTER
DENMARK 1992

AMPHORA/KNIFE, der er skabt i det nutidige hårde, kølige, selvspejlende, højpoleret rustfrit stål, har som et missil brudt igennem bygningens hårde betonmur. Stålspiden stikker frem på den indvendige side i trappeopgangen og skaber derved en dialog mellem inde og ude.

Dens aggressive, skrånede, disharmoniske nutidige placering øverst på betonbygningen symboliserer dynamik og bevægelse.

Stål Amphora/Knife er placeret tæt ved den mere klassisk opbyggede 'Circular Arc' i granit, jeg skabte i 1990. 'Circular Arc' signalerer mere harmoni og balance med sine 5 lodrette Amphora/Knife placeret på en række på toppen, støbt i det klassiske materiale bronze.

De to skulpturprojekter indgår i en dialog mellem fortid og nutid, harmoni og disharmoni, ro og bevægelse.

AMPHORA/KNIFE, in high-buffed stainless steel – contemporary, hard, cool, self-reflective – has penetrated the hard concrete outer wall of the building like a missile. The steel tip, emerging on the inside of the stairwell, gives rise to a dialogue between inside and outside.

Its aggressive, slanted, disharmonious and highly contemporary placement on top of the concrete building speaks of dynamism and motion.

The steel Amphora/Knife is installed close to the more classically constructed granite work, 'Circular Arc', which I made in 1990. 'Circular Arc', signalling harmony and balance with its five vertical Amphora/Knives placed in a row at the top, has been cast in the classic material of bronze. The two sculpture projects are elements that form an ongoing dialogue between past and present, harmony and disharmony, rest and motion.

AMPHORA/KNIFE
STEEL SCULPTURE 145 X 28 X 13 cm
BREAKING CONCRETELY THOUGH THE CONCRETE WALL

ROSKILDE UNIVERSITY CENTRE / DENMARK 1992

CIRCULAR ARC

ROSKILDE UNIVERSITY CENTER / DENMARK 1990

'CIRCULAR ARC' er en visualisering af teoretiske tanker om 'Det gyldne snit' i dialog med livets modsætninger: det ydre–det indre / bevare–nedbryde / tyngde–lethed / kultur–natur / praksis–teori. Granitcirkelmuren symboliserer de fysiske eller psykiske murer, vi hele tiden bygger op – men må være parate til igen at bryde ned for at skabe en endnu større bevidsthedscirkel. Amforaen/Dolken symboliserer dette ved at gennemtrænge og nedbryde muren, der samtidig frigiver Amforaen/Krukkens opsamlede livgivende energi, der som livets kilde risler ned over granitcirkelmuren.

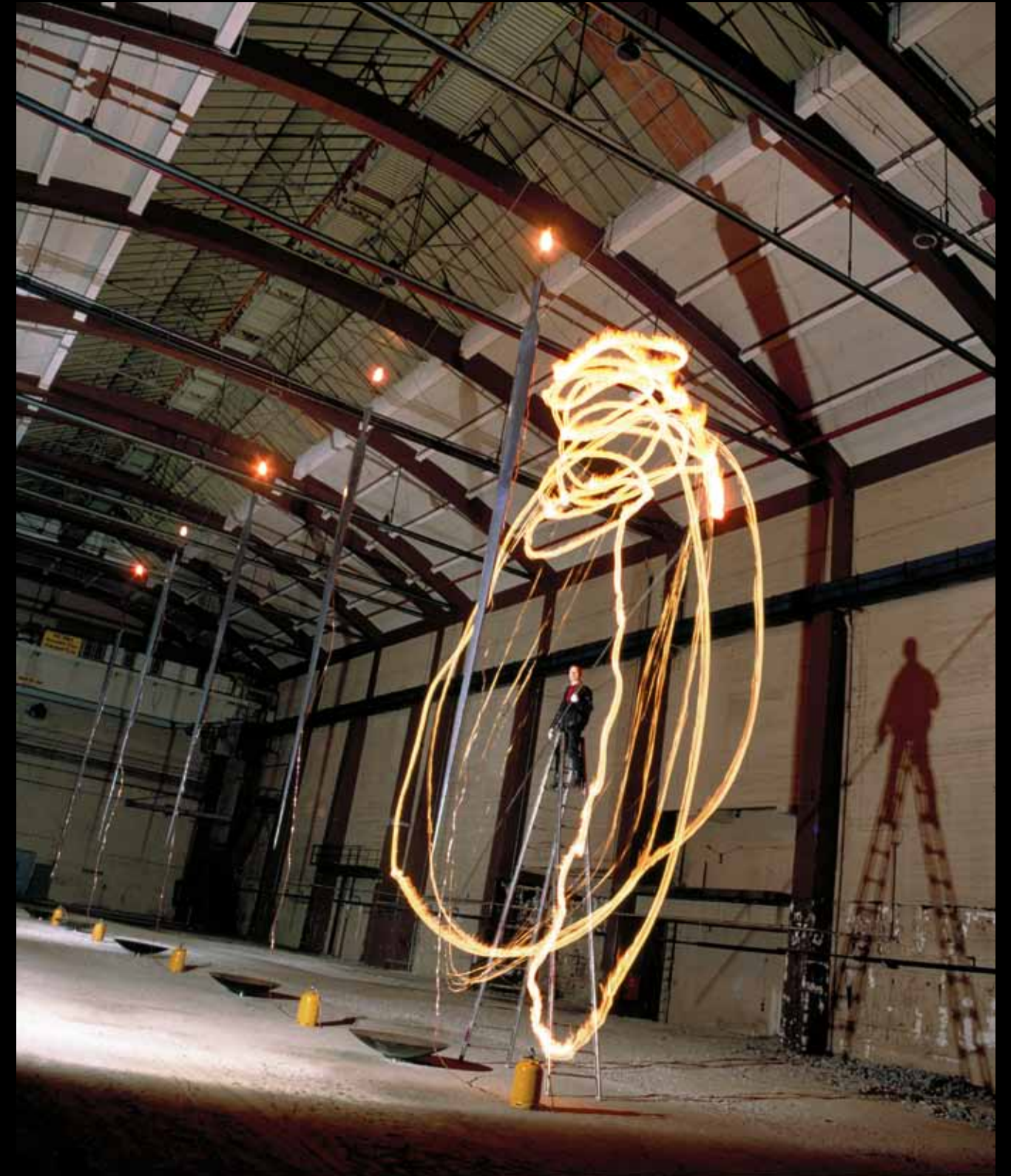
'CIRCULAR ARC' visualises theoretical notions of 'The Golden Section' in dialogue with life's opposites of outer–inner / preservation–destruction / weight–lightness / culture–nature / practice–theory. The circular granite wall symbolises the physical or mental walls we are always building – but should always be ready to tear down in order to create an even greater circle of consciousness.

The Amphora/Knife symbolises this by piercing and breaking down the wall, reciprocally releasing the collected life–giving energy of the Amphora/Knife trickling down over the circular granite wall like a fountain of new life.

CIRCULAR ARC
WATER SCULPTURE 500 X 43 X 293 cm
BRONZE • GRANITE • WATER • STEEL CIRCLE'S DIAMETER 830 cm

ROSKILDE UNIVERSITY CENTER / DENMARK 1990

METAMOR'PHOSIS

INSTALLATION 90 X 33 X 22 m
FIRE FROM GAS-BURNER • LEAD • POLYSTYRENE
IRON DISHES FILLED WITH OIL

B&W / SHIPYARD HALL / COPENHAGEN 1989
ORGAN-SOUND: CARSTEN MÖLLER

METAMOR'PHOSIS

B&W SHIPYARD HALL / 90 x 30 x 22 m / COPENHAGEN 1989

Organ-Sound: Carsten Møller

* REKVIEM

B.v.H.H.S. 'Installationskunstner' eller hvad vi nu skal kalde ham, har det godt, når der er højt til loftet. På Charlottenborg eller endnu bedre i fri luft, på søerne i København. Derfor må det have været ren fryd for B.v.H.H.S. at få lejlighed til at forvandle een af B&W's store haller til en kunstnerisk iscenesættelse. Hal 09 er 90 x 30 x 22 meter, et gigantisk rum, som man på forhånd ville anse det for umuligt overhovedet at få kunstnerisk fodfæste i. Men det er faktisk lykkedes fremragende for B.v.H.H.S.

Hans værk består af fem amforer i bly, slanke og ti meter lange hænger de ned gennem rummet og forbinder gulv og loft. I toppen af hver brænder en flamme, gult og svagt buldrende, på jorden under hver amfora er opstillet et stort kar, der tilsyneladende opsamler affaldsstoffer fra den urene forbrænding. I hvert fald er disse skåle fyldt med sort, sort spildolie, der som det fineste spejl gengiver rummets komplekse strukturer. Selve processen får sin fulde afrunding i den musik, som komponisten Carsten Møller lader lyde fra en båndsløjfe. En æterisk og svagt skiftende fylde af orgel og vokal. Det er en meget smuk oplevelse at træde ind i dette gigantiske rum. Stilheden forvandles langsomt til lyd, men hele tiden i distant form, rummets volumen er så enorm, at fænomener forsvinder. Det er krævende at være til stede indtil det punkt, hvor installationen har samlet sig i bevidstheden. Så kan den meditative forglemmelse begynde. Medens B.v.H.H.S.'s tidligere gasværk, udstillet for et par år siden hos Galeri Asbæk, var påtrængende og fik en til at snappe efter vejret, er dette ophøjet og giver ro til åndedrættet.

Det er som oplevelse af et rum fuld af spagfærdigt, men insisterende liv, denne metamorfose fascinerer, ikke som forfaldsæstetisk dogme i en tid med flair for eskatologi og ruiner.

REQUIEM

B.v.H.H.S. 'installation artist', or whatever else one might choose to call him, is happy when the ceiling is high, whether inside Charlottenborg or, even better, out in the fresh air on Copenhagen's lakes. It must therefore have been a sheer delight for B.v.H.H.S. to be able to transform one of the B&W halls into an artistic production. Hall 09 is 90 x 30 x 22 metres, a gigantic space, which one would be inclined to regard in advance as being absolutely intractable when it comes to getting an artistic footing inside. However, B.v.H.H.S. has, in fact, been supremely successful.

His work consists of five lead amphorae. Each one being slim and ten metres tall, they hang down through the space, conjoining the floor with the ceiling. At the top of each burns a flame, yellow and faintly rumbling. On the earth beneath each amphora is placed a large vessel that apparently collects waste products from the unclean combustion. At any rate, these bowls are full of black, black waste oil which, like the finest of mirrors, reproduces the complex structures of the space. The process itself is completely rounded off by the music that comes from a tape-loop created by the composer, Carsten Møller, an ethereal, faintly changing and concentrated abundance of organ and vocals.

Stepping into this space is a very beautiful experience. Silence is slowly transformed into sound but always in a distant form. The volume of the space is so enormous that phenomena vanish. It is demanding to be present until the point when the installation has gathered in the consciousness. Then the meditative oblivion can begin. Whereas B.v.H.H.S.'s earlier work with gas, exhibited a couple of years ago at Galerie Asbæk, was obtrusive and caused one to gasp for air, this presentation is sublime and calms the breathing.

It is as an experience of a space filled with subdued but insistent life that this metamorphosis fascinates, not as a dogma of the aesthetics of decline in a period with a flair for eschatology and ruins.

– Weekendavisen / Newspaper / Poul Erik Tøjner –

METAMOR'PHOSIS

INSTALLATION 90 X 33 X 22 m
FIRE FROM GAS-BURNER • LEAD • POLYSTYRENE
IRON DISHES FILLED WITH OIL

B&W / SHIPYARD HALL / COPENHAGEN 1989
ORGAN-SOUND: CARSTEN MØLLER

* MENTALE OG FYSISKE STEDER

B.v.H.H.S. arbejder med æstetik, volumen og masse

Det er en fantastisk flot installation, B.v.H.H.S. har konciperet til Hal 09 på B&W. Han kalder den 'Metamorfose', og der skær ganske rigtigt også en forvaltning af det monumentalt store, høje, rå industrirum.

Mange, der laver installationer i den slags nutidens katedraler, går i dialog med råhedens æstetik, nedslidningens skønhed, der karakteriserer rummet. B.v.H.H.S. ser derimod bort fra stedets æstetik og bruger rummet som volumen og masse ...

Man forsvinder i rummet. Man er lille, når man står derude og er bevidst om sin egen fysiske tilstedeværelse. Man smelter sammen med rummet, når man giver slip over for den forvandling, der er sket med industrirummet. B.v.H.H.S. føjer åndelighed til den monumentale hal, så de to dimensioner smelter sammen. En virkelig suveræn præsentation ...

MENTAL AND PHYSICAL PLACES

B.v.H.H.S. works with aesthetics, volume and mass

It is an astonishingly handsome installation B.v.H.H.S. has conceived for Hall 09 at B&W. 'Metamor'phosis' he calls it. Indeed, the installation transforms this monumental, cavernous and raw industrial space.

Many artists who make installations in contemporary cathedrals of this kind engage in a dialogue with the aesthetics of rawness, the beauty of decay, that characterises such spaces. B.v.H.H.S., however, ignores the aesthetics of his site, employing the space as pure volume and mass ...

You disappear in the room. You feel small standing there, conscious of your own physical presence. Letting go in the face of the transformation that occurs in this industrial space, you merge with it. Endowing the monumental hall with spirituality, B.v.H.H.S. causes two dimensions to fuse into one. A truly supreme presentation ...

– *Frederiksborg Amts Avis / Newspaper / Ann L. Sørensen* –

* ARKETYPISK SYMBOLIK

Det formmæssigt enkle, men symbolsk komplekse projekt udnytter til fulde rummets enorme proportioner – 90 m længden, 22 m op til ovenlysvinduerne. Længdeaksen markeres ved en opstilling på langs af 5 kolossale stålfade, fyldt med olie, og højden gennem 5 ophængte spydspidser med flammer foroven. Sammensætningen rummer både associationer til noget mandligt/kvindeligt og til en død/genfødsel-symbolik, hvor en del af energien stiger til vejrs gennem de evige flammer og en anden del gennem olien, der drypper ned i fadene, søger nedad mod jorden i et stadigt kredsløb. Den arketyperiske symbolik slår stærkt igennem i netop dette rå og næsten sakrale rum ...

ARCHETYPAL SYMBOLICS

The project, simple in form but symbolically complex, fully exploits the vast proportions of the space – 90 meters in length, 22 meters up to the skylights. The longitudinal axis is demarcated by the installation of five colossal steel vessels filled with oil and the height by five hanging spearheads with flames at the top. The combination connotes male/female and death/rebirth symbols, as one part of the energy rises up through the eternal flames and another part, the oil, runs down into the vessels, seeking the ground in a continuous cycle. The archetypal symbolics shine brightly in this raw, almost sacred space ...

– *Politiken / Newspaper / Hellen Lassen* –

METAMOR'PHOSIS

INSTALLATION 90 X 33 X 22 m
FIRE FROM GAS-BURNER • LEAD • POLYSTYRENE
IRON DISHES FILLED WITH OIL

B&W / SHIPYARD HALL / COPENHAGEN 1989
ORGAN-SOUND: CARSTEN MÖLLER

PLUS-MINUS

GALERIE ASBÆK / COPENHAGEN 1988

* FOR ALLE SANSER

B.v.H.H.S. slår sig løs hos Galeri Asbæk

Der er kunstnere, som ikke kan nøjes med væggen. De tager også gulvet med. Synet er dem heller ikke nok. Derfor arbejder de med lyden. Og for at der også skal være noget til følelsessansen, afgiver deres værk kulde og varme. Med andre ord: Det er totaltært, grænseløst, lader ingen sans i fred.

Sådan er B.v.H.H.S.'s nye skulptur 'Plus-Minus'. Kunstneren opfatter den selv 'som en poetisk stille installation – som et magisk ulmende kraftfelt, fyldt med modsætningernes indre energi – ild/is, sort/hvid, let/tung, luftig/jordnær. 'Plus-Minus' er opbygget på stedet og til stedet ...

B.v.H.H.S. er blevet en af de skikkelser, man forventer sig store overraskelser af. Hver gang. Også denne gang formår han at gøre sine omgivelser usikre. Måske fordi de i den grad danner hans udgangspunkt ...

FOR ALL THE SENSES

B.v.H.H.S. goes all out at Galeri Asbæk

There are artists for whom the wall is not enough. They incorporate the floor as well. Sight isn't enough for them, either. So they work with sound. And to have something for the sense of touch, too, their works give off cold and heat. In other words, it's totalitarian, boundless, and leaves no sense alone.

B.v.H.H.S.'s new sculpture is like that. The artist describes 'Plus – Minus' as a poetic, quiet installation, a magical, smouldering force field brimming with the internal energy of opposites – fire/ice, black/white, light/heavy, ethereal/grounded. 'Plus – Minus' is site-specific and was created on site ...

B.v.H.H.S. has become someone from whom you expect great surprises. Every time. And this is no exception. Again, he manages to make his surroundings insecure. Perhaps, indeed, because they are his premise ...

– Politiken / Newspaper / Peter M. Hornung –

ICE & COAL

PLUS – MINUS

INSTALLATION 750 X 545 X 210 cm
FIRE FROM GAS-BURNER • COPPERPIPE COVERED WITH ICE VIA COOLING-SYSTEM
1 1/2 TONS COAL • WOOD • ACRYLICS • PIGMENT

GALERI ASBÆK / COPENHAGEN 1988

* 'PLUS-MINUS' kalder B.v.H.H.S. sin hvæsende messingblæserkoncert. 3x4

sværd kranset af kuldelegemer i kobber – hvidt tilisede – forsynet med en brændende gasflamme i toppen, det hele placeret symmetrisk i et tæppe af koks. B.v.H.H.S. sværmer for disse modsætninger mellem ild og aske, mellem spyd og flade, han har dyrket det før, og hver gang med held. Denne gang er det ikke spillet i formerne, der er afgørende, men hele atmosfæren – så tynd den end måtte være – af gaslys, lummerhede og dårlig ånde. Der er noget kropsligt påtrængende, noget på een gang kvalmende nærværende og formelt distanceret over dette gas-kammer ...

'PLUS-MINUS', B.v.H.H.S. calls his wheezing brass concerto. Three times four swords ringed – by frosty white copper refrigeration elements topped by burning gas flames symmetrically arranged in a bed of coal. B.v.H.H.S.'s is fond of such oppositions between fire and ash, between spear and plane. He has cultivated them before – and always successfully. In his current show, it's not the interplay of the shapes that matters but the whole atmosphere, however thin, of gaslight, mugginess and bad breath. There is something bodily imposing, at once nauseatingly contingent and formally remote, about this gas chamber ...

– Information / Newspaper / Poul Erik Tøjner –

* LIV I KULDE OG DØD

Selvom kunstneren langt fra søger at indsmigre sig hos beskueren, er der med de evig brændende gasflammer en insisteren på at få meddelelsen igennem ... Med hårnålebuede kobberrør afgrænser B.v.H.H.S. skulpturen. Rørene er konstant nedkølede og derfor neon-hvide. Trods rimfrostens understreger de skulpturens vibrerende liv. Det er en modsætningsfyldt beretning om noget levende midt i det kolde og døde. En fortid dukker op og skaber opmærksomhed omkring den aktuelle tavshed og tomhed. Ved hjælp af gentagelsen og den enkle form opnår B.v.H.H.S. en monumental alvor og en magi, som er beslægtet med moderne skulptur i Frankrig ...

LIFE IN COLD AND DEATH

While hardly trying to ingratiate himself with the viewer, the artist's eternal gas flames insistently push the message through ...

With hairpin-curved copper pipes, B.v.H.H.S. delineates the sculpture. Continually chilled, the pipes are consequently neon white. The rime notwithstanding, they underscore the sculpture's vibrating life. This is a contradictory narrative of something living amidst cold and death. A past is invoked, bringing attention to the present silence and emptiness. In repetition and simple forms, B.v.H.H.S. attains monumental gravity and a magic that is akin to modern French sculpture ...

– Berlingske / Newspaper / Eva Pohl –

PLUS – MINUS
INSTALLATION 750 X 545 X 210 cm
FIRE FROM GAS-BURNER • COPPERPIPE COVERED WITH ICE VIA COOLING-SYSTEM
1 1/2 TONS COAL • WOOD • ACRYLICS • PIGMENT

GALERI ASBÆK / COPENHAGEN 1988

SOUL

INSTALLATION 1320 X 370 X 345 cm
RED PIGMENTS ON POLYSTYRENE AND FLOOR
RED NEON LIGHTS

LA MAMA LA GALLERIA / NEW YORK 1988

'SOUL'

LA MAMA LA GALLERIA / NEW YORK 1988
INSTALLATION & OPERA-PERFORMANCE

INSTALLATIONEN 'SOUL' er som et rødt inferno, en skov af lysende energi. De 21 tynde 3,5 m høje skulpturer, med røde neonlys i toppen, skyder op fra det ubevidste i tre rækker af rødt farvepigment. Fra tre syvarmede kandelabre brænder den hellige Ild.

Installationen 'Soul' er et spejlbillede af New York City, Amerikas synlige 'Soul'.

OPERA-PERFORMANCE 'SOUL' består af tre sammenhængende sekvenser, hver skabt af forskellige instruktører, komponister og digtere, i tæt samarbejde med de 3 operasangere/performere. Grundlaget for Opera-Performance var det visuelle manuskript og den samlede titel 'Soul'.

Den meditative og pulserende musik, den markante libretto og de forskellige instruktørers samt sangeres intuitive tilgang og bearbejdelse af materialet er alt sammen med til at præcisere og fortolke de komplekse og indre spændinger, der ligger i installationen 'Soul'.

OPERA-PERFORMANCE

THE INSTALLATION 'SOUL', is like a red inferno, a forest of luminous energies. The 21 thin, 3.5 metre high sculptures, with red neon lights on top, shoot up from three rows of red pigment like luminous energy from the unconscious. From three seven-branched candelabra from which the sacred fire burning.

the installation, 'Soul', is a mirror image of new york city, the visible 'Soul' of america.

THE OPERA-PERFORMANCE 'SOUL' consists of three linked sequences, each created by a different director, a different composer and a different poet, in close collaboration with the 3 opera singers/performers. Rather than the written word, the basis of performance was the visual manuscript and the unifying title, 'Soul'.

The meditative and pulsating scores, the incisive libretto, and the differing staging concepts, as well as the singers' special approach to the material, all combine to spell out and enhance the complexities and inner tensions inherent in the installation, 'Soul'.

SOUL

INSTALLATION 1320 X 370 X 345 cm
RED PIGMENTS ON POLYSTYRENE AND FLOOR
RED NEON LIGHTS

LA MAMA LA GALLERIA / NEW YORK 1988

5 SPIRES
16 m HIGH SCULPTURES
PLYWOOD • PAINT & EPOXY • HALOGEN SPOTLIGHT

COPENHAGEN 1987/88

5 SPIRES

SORTEDAMS LAKE / COPENHAGEN 1987/88

* KUNSTEN FLYDER

Tre kunstnere har indtaget søerne ... B.v.H.H.S's kraftladede neonrøde missiler siger noget om by-liv. De går til angreb, aggressive, selvhævdende, poserende. Flotte og veloplagte ...

ART FLOATS

Three artists have taken possession of the lakes... B.v.H.H.S's forceful, neon-red missiles have a statement to make about life in the city. They are on the attack – aggressive, assertive and posturing. They are handsome and up to the job ...

– *Politiken / Newspaper / Hellen Lassen* –

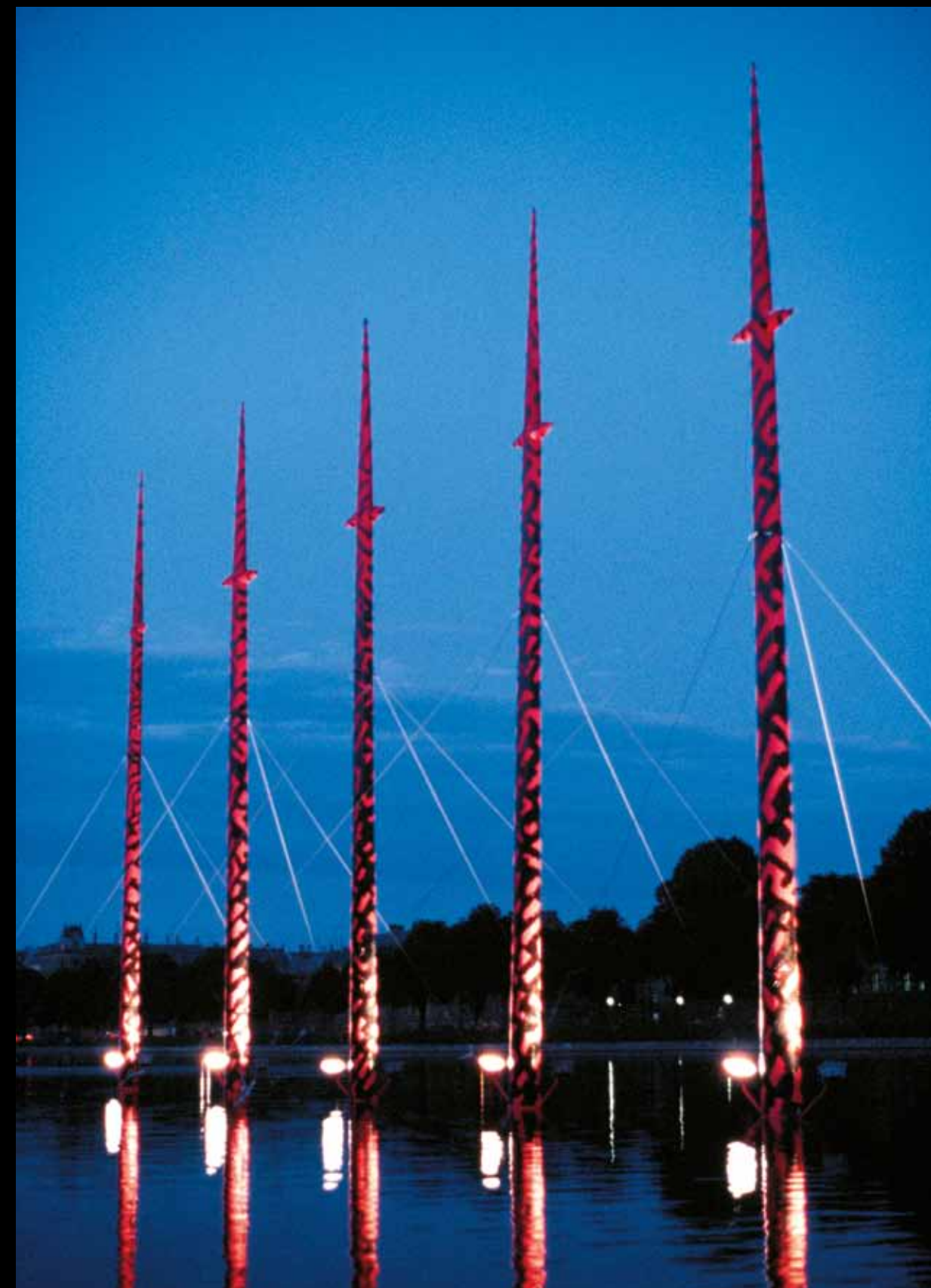
* KUNSTEN PÅ VANDET

I Sortedams Sø lyser en række spots op på B.v.H.H.S's fem plettede spidser. De står på rad og minder om masterne på et sunkent spøgelsesskib. Den flyvende hollænder måske? Stiller man sig op på broen, samler de bageste spir sig foran de forreste og spejler sig i vandet som et Concordefly, hvor vingerne dannes af snorebundterne. Om dagen er de rød-sorteplettede master lige så umulige at overse, og i vandets strømninger sitrer de i zig-zag ...

ART ON THE WATER

In Sortedams Lake, a string of spotlights illuminates B.v.H.H.S's five spotted spires that are lined up like the masts of a sunken pirate ship – 'The Flying Dutchman', perhaps? From a nearby bridge, you can see the front spires gather the other spires behind them and mirror the water like a Concorde with wings of bundled string. In the daytime, it is equally impossible to overlook the red and black spotted masts, which are shimmering jaggedly in the current ...

– *Berlingske / Newspaper / Peter M. Hornung* –

5 SPIRES
16 m HIGH SCULPTURES
PLYWOOD • PAINT & EPOXY • HALOGEN SPOTLIGHT

COPENHAGEN 1987/88

13 BLUE POINTS

PAKHUSET NYKØBING SJÆLLAND / DENMARK 1987

13 BLUE POINTS
INSTALLATION 1030 X 750 60 cm.
WHITE & BLUE ROUND NEON LIGHTS
BLUE PIGMENTS ON POLYSTYRENE

PAKHUSET NYKØBING SJÆLLAND / DENMARK 1987

SYMBOLS

'TRANSFORMATION OF THE SOUL'

GALLERI MARIUS / COPENHAGEN 1986/87

DE DUALISTISKE SYMBOLSKE TEGN, jeg har lavet, er en 'bevidst' kommunikation på det ubevidste plan – dog med viden om den automatiske form for transformation der sættes i gang, fra det ubevidste til det bevidste, fra følelserne til tankerne, fra tankerne til handling. Det bevidste menneske søger det ubevidste i sig selv, det ubevidste det bevidste, en cyklisk bevægelse, en cirkel skabes – symbolet på evighed.

THE DUALISTIC SYMBOLIC SIGNS which I have made are a 'conscious' communication on the unconsciousness level – albeit with knowledge of the automatic form of transformation that is set in motion from the unconscious to the conscious, from feeling to thought, from thought to action. The conscious person seeks the unconscious within himself, the unconscious the conscious; a cyclic movement, a circle is created – the symbol of eternity.

SYMBOLS
'TRANSFORMATION OF THE SOUL'
BLACK & GOLD PIGMENTS ON POLYSTYRENE
WHITE NEON LIGHTS • OIL ON PAPER

GALLERI MARIUS / COPENHAGEN 1987

* NYE SIGNALER I SYV SPIDSE TAKKER

B.v.H.H.S. tilpasser sig lille galleris intimitet

Den dybt-sort, skiftevis uigennemtrængelige og sugende flade, malet med oilpaintsticks og kul på papir og belyst nedefra af hvide neonrør, danner baggrund for svævende spidse og især ovale vissengrønne og okkerfarvede formationer med samme slags takker som ringene omkring gulvobjekterne, der hviler i hver sin bunke aktivt kul, og alle med noget urform over sig. Ringenes association til kvindekøn understreges af gulvobjekternes handlekraftige gennemboring, og derfra kan man fabulere videre over de mange energi- og transformationsymboler (neonlys, kul m.m.) og over tallet syv, der dukker op som magisk kraft i mange religioner.

Sammenstillingerne rummer en udpræget død/genfødselssymbolik, der også udtrykkes i udstillingens titel: 'Symboler – sjælens transformation', og først og fremmest har at gøre med foreningen af mandlige og kvindelige former.

Vitaliteten opstår som tidligere i de mandlige formers gennemslagskraft, men denne gang i højere grad også i det kvindelige urmørke, i fornemmelsen af en større balance mellem de modtagende og de grænsesprængende kræfter, mindre vægt på kraften i sig selv, også hvad størrelse angår, og mere flyden med i de mørke rum, der føder nye former. Det er mindre voldsomt end før, men også mere intimt og velegnet til stedets egen atmosfære ...

NEW SIGNALS IN SEVEN SHARP POINTS

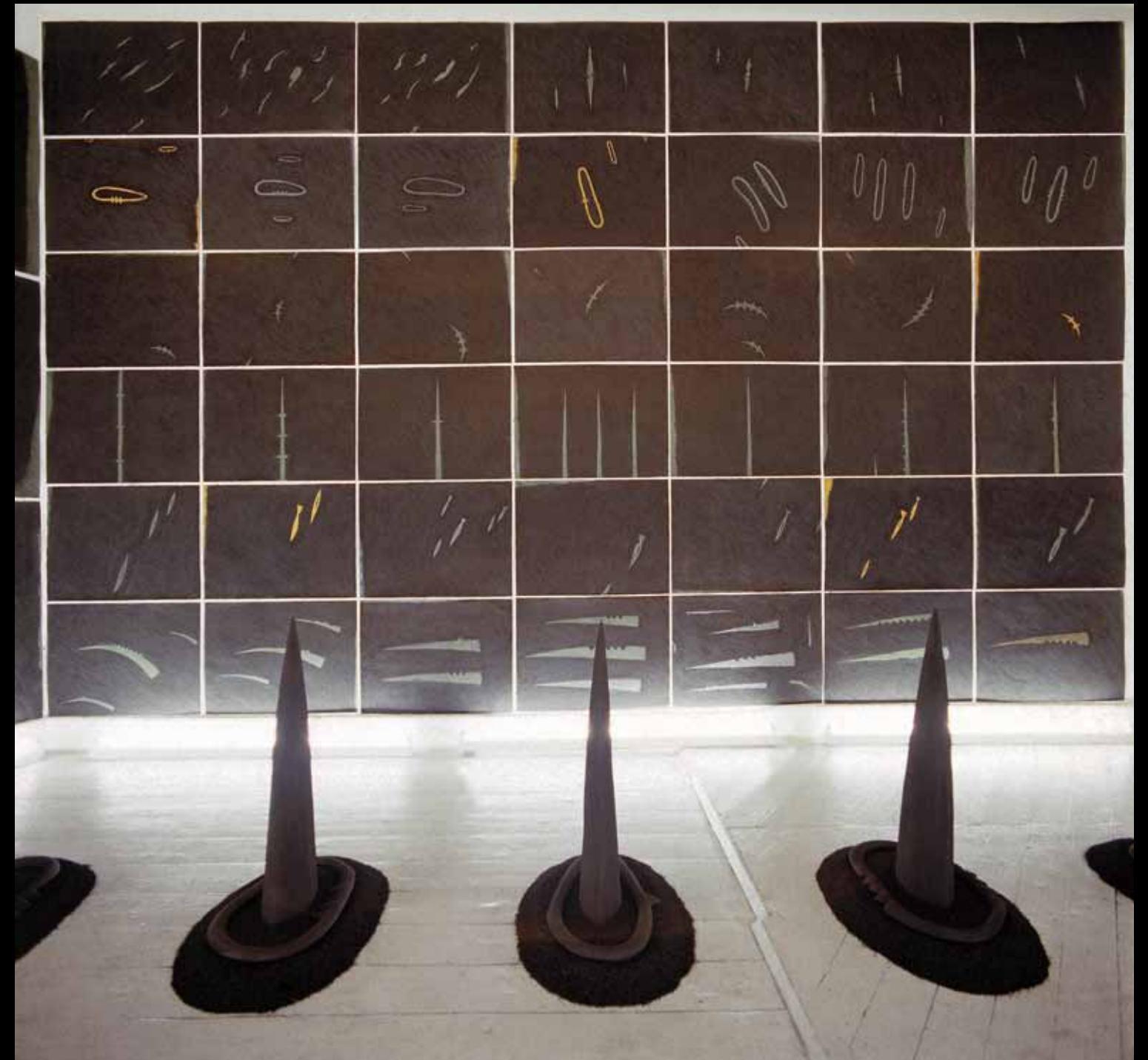
B.v.H.H.S. suits himself to the intimacy of the small gallery

The deep-black and, by turns, opaque and absorbent surface painted with oil-paint sticks and charcoal on paper, lit from below with neon tubes, forms the background for dancing points and especially ovals, withered green- and ochre-coloured formations with the same kind of teeth as the rings around the floor objects that each rest in their own heap of active coal – and all with something of a primeval form. The association of the rings with the female sex is emphasised by the vigorous piercing of the floor objects. From this, one can fantasise further on the many energy and transformation symbols (neon lights, coal, and so on) and on the number 'seven', which appears as a magic force in many religions.

The juxtapositions contain a marked death/rebirth symbolism that is also expressed by the exhibition's title, 'Symbols – transformation of the soul', and has first and foremost to do with the union of male and female forms.

The vitality arises as before in the penetrative force of the male forms but this time also, to a higher degree, the feminine primeval darkness, in the feeling of a greater balance between the receiving and the boundary-bursting forces, less weight placed upon the force itself, also as far as the size is concerned, and more of the floating in the dark spaces, which gives birth to new forms. It is less violent than before but also more intimate and suited to the atmosphere of the place ...

– Politiken / Newspaper / Hellen Lassen –

SYMBOLS
'TRANSFORMATION OF THE SOUL'
BLACK & GOLD PIGMENTS ON POLYSTYRENE
WHITE NEON LIGHTS • OIL ON PAPER

GALLERI MARIUS / COPENHAGEN 1987

DEAD LIGHT / LIFE LIGHT

'INTERICON' / KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
COPENHAGEN 1986

* RUMMET OG KUNSTVÆRKET

Med hjælp af 12 udenlandske kunstnere har den danske gruppe Ny Abstraktion lavet et interessant udstillingsarrangement, som belyser forholdet mellem kunstværk og rum ...

Den største umiddelbare virkning har dog – for mig at se – den danske B.v.H.H.S's rum, hvor et stort, geometrisk afgrænset gulvfelt er dækket med kulstykker, hvori er anbragt en hel lille regelmæssig skov af til loftet rækkende sorte træstænger, der hver ved foden er omkranset af en lysende neonring. Et rum, der burde have permanent eksistens som meditationsrum for plagede mennesker ...

SPACE AND THE ARTWORK

Featuring 12 international guest artists, the Danish artists' group, Ny Abstraktion, has mounted an interesting exhibition event illuminating the relationship between the artwork and the space it is in ... The greatest immediate impact, however, as I see it, was delivered by the Danish artist B.v.H.H.S's room, a large geometrically defined floor space covered in coal from which a small grove of regularly spaced black wooden poles reaches to the ceiling, the foot of each pole being encircled by a glowing neon ring. It is a room that ought to have permanent existence as a meditation space for the tormented ...

– Information / Newspaper / Bent Irvé –

* BILLEDE OG BILLEDE IMELLEM

'Intericon' på Charlottenborg er rumkunst i den store stil.

Hos B.v.H.H.S. er man tilskuer til et forunderligt kultisk environment. Fra ringe af neon på et tæppe af koks stritter sorte marterpæle. Ringene lyser som glorier, der er faldet ned fra himlen til et helvede, der endnu ikke brænder. Mærk Dem navnet B.v.H.H.S. Han vil måske kaste lys over usete syner i dansk kunst ...

BETWEEN PICTURES

'Intericon' at Charlottenborg is spatial art in the grand style.

B.v.H.H.S. makes you a spectator to a wondrously cultish environment. Black stakes jut from rings of neon on a bed of coal, the rings glowing like halos that have fallen from heaven to a not yet burning hell. Take note of B.v.H.H.S.'s name. He may come to shine a light on unseen visions in Danish art ...

– Berlingske / Newspaper / Peter M. Hornung –

DEAD LIGHT / LIFE LIGHT

INSTALLATION 900 X 560 X 500 cm
2 1/2 TONS COAL • WHITE ROUND NEON LIGHTS
BLACK PIGMENTS ON POLYSTYRENE

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG / COPENHAGEN 1986

* RUMFORSKNING

Effekt må forstås som den interne henvendelse kunstværkerne udfører. De indeholder alle en skjult retorik, de er som sætninger i et fremmed sprog: Betydningen er skjult – alligevel ved man, at der tales. Talen sætter sig som en uundgrundelig effekt i sindet. En effekt.

Denne oplevelse har B.v.H.H.S. forstand på. Og greb om. Hos B.v.H.H.S. vokser tolv sorte spyd med modhager op af en kulsort bunke sort kul, hver for sig er spyddene omkransede af en lysende hvid neonring.

'Intericon' er en vellykket udstilling. Der er luft og vidde på Charlottenborg ...

SPATIAL EXPLORATION

Effect should be understood as the internal inquiry that the art works execute. Containing a hidden rhetoric, they are like sentences in a foreign language: their meaning is hidden even when you know that words are being spoken. The speech takes hold in the mind like an inscrutable effect.

This is an experience that B.v.H.H.S. understands. And masters. The artist has twelve black-barbed spears growing out of a pitch-black pile of coal, each spear en-haloed by a glowing white neon ring.

'Intericon' is a successful show. There is air and breadth at Charlottenborg ...

– Kristelig Dagblad / Newspaper / Poul Erik Tøjner –

DEAD LIGHT / LIFE LIGHT
INSTALLATION 900 X 560 X 500 cm
2 1/2 TONS COAL • WHITE ROUND NEON LIGHTS
BLACK PIGMENTS ON POLYSTYRENE

INSEMINATION

GENTOFTE ART LIBERY / COPENHAGEN 1986
INSTALLATION & PERFORMANCE

PERFORMANCE 'INSEMINATION'

INSTALLATIONEN 'INSEMINATION' er et åbent, planteagtigt rytmisk landskab, et visuelt laboratorium, der berører fortid, nutid og fremtid.

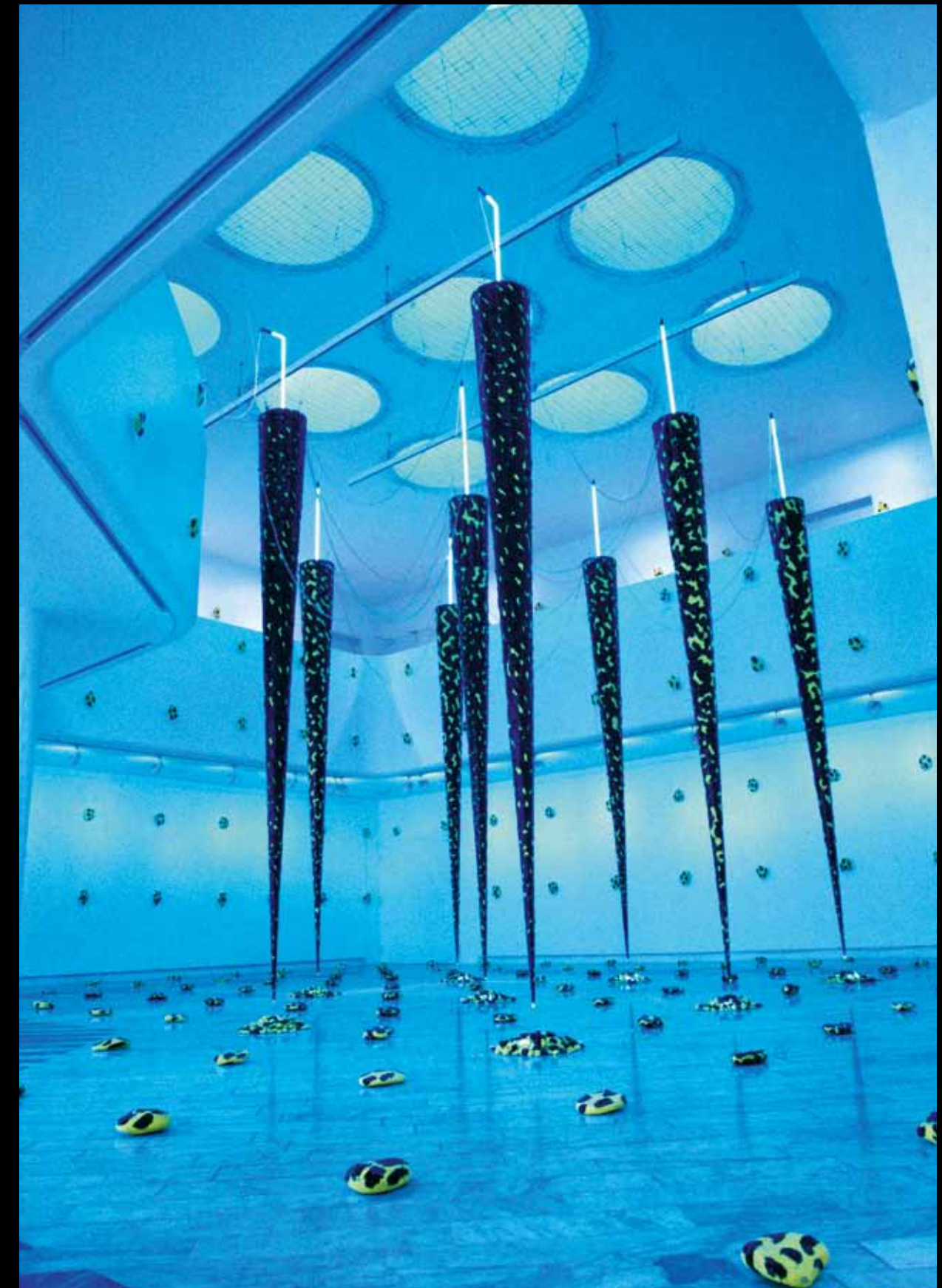
Ned fra ovenlyskanalerne hænger 9 meget lange og tynde neongule/sorte kegleformede elementer med blå neonrør i toppen. I spidsen af disse kegleformede elementer, der stopper, lige før de når gulvet, er placeret en lille, blinkende blå pære. De elektriske impulser forplanter sig til de blå runde neonrør på gulvet, der er halvt tildækket af neongule små sten. Blinkene signalere en konstant livgivende proces 'Insemination'.

PERFORMANCE 'INSEMINATION' består af fire forskellige sekvenser, der er kædet sammen. Hver sekvens er skabt af en instruktør og en komponist i tæt samarbejde med de 6 dansere og skuespillere. Udgangspunktet for performance 'Insemination' er ikke det skrevne men det visuelle manuskript, nemlig installationen samt titlen 'Insemination'.

De fire komponisters musik befinder sig på et meget sydende og pulserende plan som på hver deres måde underbygger installationens planetagtige stemning. Musikken er den pulserende livsrytme, hvortil de fire instruktører og seks performere har skabt nogle visuelle stemningsbilleder.

THE INSTALLATION 'INSEMINATION', is an open, planet-like, rhythmic landscape, a visual laboratory touching on past, present and future. From the skylight ducts hang nine very long and thin, fluorescent-yellow and black conic elements topped by blue neon tubes. At the tip of each of these conic elements, which just avoid touching the floor, a small blue light bulb blinks. The electrical impulses are implanted to the blue neon tubes on the floor that are half covered by small fluorescent yellow stones. The blinks signal a constant life-giving process, 'Insemination'.

THE PERFORMANCE 'INSEMINATION', consists of four linked sequences, each created by a different director and a different composer, working in close collaboration with the 6 dancers and actors. Rather than the written word, the basis of performance is the visual manuscript and the concept, 'Insemination'. The music, created by four different composers, exists on a highly sizzling, pulsating level, each piece underscoring the planetary mood of the installation. Four directors and six performers have created atmospheric imagery, set to the music's pulsating life-rhythms.

INSEMINATION
INSTALLATION 15 X 15 X 10 m
BLUE NEON LIGHTS • SMALL FLASHING LIGHT
STONES & WOOD WITH PAINT & EPOXY

GENTOFTE ART LIBERY / COPENHAGEN 1986

INSEMINATION
INSTALLATION 15 X 15 X 10 m
BLUE NEON LIGHTS • SMALL FLASHING LIGHT
STONES & WOOD WITH PAINT & EPOXY

GENTOFTE ART LIBERY / COPENHAGEN 1986

SIRENS
INSTALLATION 16 X 10 X 2 1/2 m
WOOD • EPOXY ACRYLIC PAINT • BLUE NEON LIGHT • COAL
LANGELINIE KAJEN / COPENHAGEN 1985
SOUND: OLE HØJER HANSEN

SIRENS

LANGELINIE HARBOUR / COPENHAGEN 1985

Sound: Ole Højer Hansen

PROJEKT LANGELINIE var et unikt projekt. Det fandt sted som en del af The International Theatre Festival of Copenhagen 'Fools'. Foruden at deltage som kunstner var jeg kurator og projektleder. I alt var 38 kunstnere inviteret til at skabe installationer i et 3.000 kvm langt lavt pakhus langs havnekajen på Langelinie.

THE LANGELINIE PROJECT was a unique event, taking place in Denmark. It was a part of The International Theatre Festival of Copenhagen and I was in charge as curator and project leader. A total of 38 visual artists were invited to create installations in the long low 3000-square-meter storehouse situated alongside the quay of Langelinie.

* GÅ TIL VANDET OG SE KUNST

Bunker af usædvanlige oplevelser på langelinie-udstillingen

Langelinie Pakhuset har ligget tomt siden krigen og byder på en labyrint af forfaldne, rå og fascinerende rum ... De fleste kunstnere udgår i deres opbygninger direkte fra stedets forfaldsstemning ved at fremhæve en slags psykisk og fysisk underground-stemning ...

B.v.H.H.S. laver fx en ganske enkel installation af kulbunker omkring spøgelsesagtigt blå neonrør i snorlige rækker op til rummets hvide søjler. Loftet kranses af hidsigt skarpkantede former, der giver følelsen af vitale udbrud i modsætning til det dæmpede, men gennemtrængende lys. Det giver en mærkelig både fortids- og fremtidsstemning, som en afsløring af forskellige planer, der ført sammen må slå gnister ...

GO TO THE WATERFRONT TO LOOK AT ART

A sea of unusual experiences at langelinie exhibition

Unoccupied vacant was a unique event, taking place in Denmark. It was a part of The International Theatre Festival of Copenhagen and I was in charge as curator and project leader. A total of 38 visual artists were invited to create installations in the long low 3000-square-meter storehouse situated alongside the quay of Langelinie ...

– *Politiken / Newspaper / Hellen Lassen* –

* EN RÆKKE KUNSTNERE HAR INDTAGET DET LANGE PAKHUS PÅ LANGELINIE

Flere af kunstnerne har bygget videre på den uhyggelige stemning, som især hersker i de lavloftede, nærmest klaustrofobiske kælderrum. Mest direkte har B.v.H.H.S. gjort det. Han har hængt en mængde truende gribearme op i luften og indhyllet rummet i et blått uhyggeslys, og det hele ledsages af sirener, der leder tanken hen på besættelsestidens beskyttelsesrum. 'Frygtens tempel' kalder han sit værk ...

ARTISTS TAKE OVER THE LONG WAREHOUSE ON LANGELINIE

Several of the artists augment the eerie mood, which is especially prevalent in the low-ceilinged and almost claustrophobic cellar rooms. Most directly, B.v.H.H.S. has done this. He has hung a tangle of threatening, reaching arms and bathed the room in uncanny blue light to the sound of sirens, reminding you of the occupation days' bomb shelters. 'Temple of Fear', he calls his work ...

– *Information / Newspaper / Kasper Monrad* –

SIRENS

INSTALLATION 18 X 10 X 2 1/2 m

WOOD • EPOXY ACRYLIC PAINT • BLUE NEON LIGHT • COAL

LANGELINIE KAJEN / COPENHAGEN 1985
SOUND: OLE HØJER HANSEN

SIGNAL-ELEMENTS

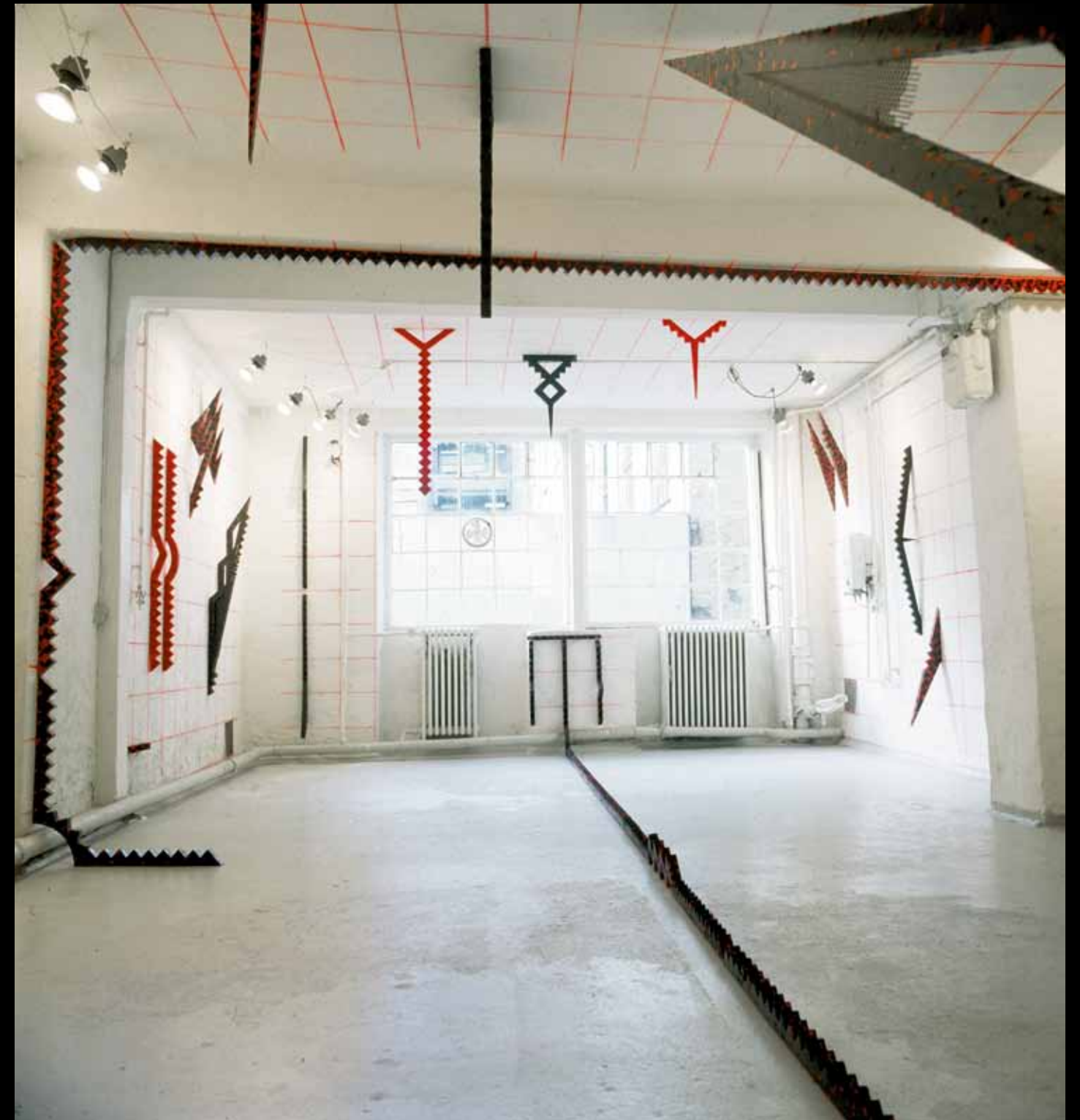
GALLERI KONGO / COPENHAGEN 1984

UDSTILLINGEN HAR JEG KALDT SIGNAL-ELEMENTER, da jeg opfatter mine skulpturer som signaler fra den irrationelle verden. Den selvlysende røde farve understreger signalerne, på samme måde som i den rationelle teknologiske verden, hvor den betyder 'Noget forude, skærp alle dine sanser og vær parat.

Elementerne sender signaler – kommunikerer uden ord via deres form, farve, materiale og indbyrdes forhold. De kræver ikke, som den rationelle verden, at blive forstået, men blot at blive set og oplevet.

I'VE CALLED THE EXHIBITION SIGNAL-ELEMENTS, because I perceive my sculptures as being signals from the irrational world. The luminescent red makes my signals more striking, as is the case in the rational technological world, where red means 'alert'.

The elements are emitting signals – they communicate, without words, through their form, their colours, their material and their relation to each other. They don't need to be understood rationally but only to be seen and experienced.

SIGNAL – ELEMENTS

INSTALLATION 10 X 5 X 3 m

WOOD • GLASS • RUBBER • GRIT • EPOXY
RED PIGMENT LINES ON THE WALLS & CEILING

GALLERI KONGO / COPENHAGEN 1984

* LIVLIGE TAKKER

B.v.H.H.S's udstilling i 'Kongo' er bygget op som et livligt total-rum. Vægge og loft er malet rudemønstret i tynde, fosforescerende orange streger, der på én gang fremhæver rummets dynamik og skaber en rolig geometrisk baggrund for mylderet af takkede sort-orange træobjekter. De stritter ud overalt fra væggene og ned fra loftet, takkede, udfarende og aggressive. Og så indimellem så roligt hvilende i deres ofte symmetriske balanceakt, at man mere end én gang bliver mindet om afrikansk og anden 'primitiv' frugtbarhedsskulptur. I det hele taget er der noget magisk-rituelt over den bevægelige helhed. B.v.H.H.S. kalder selv udstillingen for signal-elementer, fordi han opfatter de enkelte objekter som signaler fra den irrationelle verden, understreget af den selvlysende rød-orange farve over eller under de sorte. Først og fremmest er det et sanseskærpene rum. Virkningen opstår både gennem formerne og i blandingsmaterialerne træ, armeret glas, jerngitter, gummi og acrylmaling, og den forbindes ritual og højst nutidig dynamik i hurtig udveksling ...

DYNAMIC DENTATION

B.v.H.H.S's exhibition in 'Kongo' creates a dynamic unified space, very much alive. Walls and ceiling are divided into diamond shapes by narrow, phosphorescent lines of orange, simultaneously setting off the room's dynamic structure and creating an even, geometrical backdrop for the many dentated, orange-black wooden objects. They stick out from the walls and down from the ceiling: serrated, impetuous and aggressive. And sometimes so harmoniously resting in their own symmetrical balance as to remind one of African and other 'primitive' fertility sculpture. There's a ritual magic pervading the mobile totality.

'Signal-elements' is what B.v.H.H.S. himself calls the exhibition. He views the objects as signals from the irrational world, set off by the luminescent red/orange colour appearing over or beneath the black.

First and foremost, it is a room for sharpening your perception. The effect is created both through forms and through the mixture of materials: wood, reinforced glass, wire netting, rubber and acrylic paint. And it combines ritual and a very contemporary tension in rapid interchange ...

– Politiken / Newspaper / Hellen Lassen –

SIGNAL – ELEMENTS

INSTALLATION 10 X 5 X 3 m

WOOD • GLASS • RUBBER • GRIT • EPOXY
RED PIGMENT LINES ON THE WALLS & CEILING

GALLERI KONGO / COPENHAGEN 1984

HUMAN UFO'S

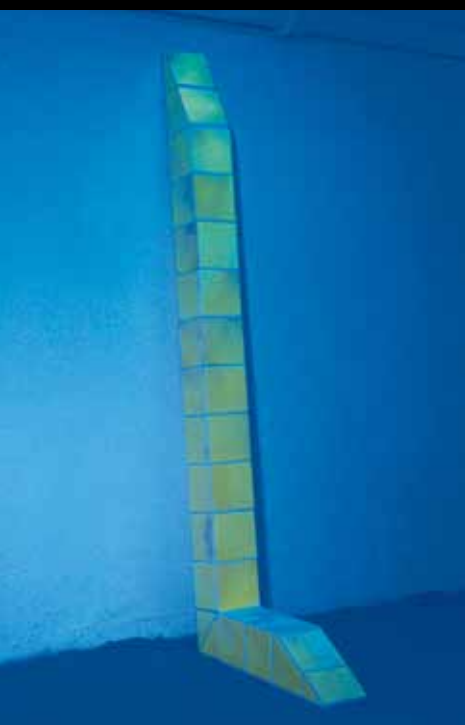
GALLERI SUB – SET / COPENHAGEN 1983

UDSTILLINGEN ER BYGGET op over temaet Uidentificerede Flyvende Objekter. Ufo'er virker på de fleste fascinerende, men også lidt skræmmende, på samme måde som den teknologiske udvikling, der sender det ene menneskeskabte objekt ud i universet efter det andet. Fascinerende, men også lidt skræmmende, når man tænker på fx forurening og evt. ødelæggelser. Disse menneskeskabte objekter opfatter mange sikkert som menneskeskabte Ufo'er.

Skulpturerne er spidse, hårde og kantede samt fremad- eller opadstræbende. Lyset benyttes som kommunikationsmiddel ude i verdensrummet ved at udsende signaler. Kunsten udsender også signaler, der for det meste virker uforståelige og fremmede, men den fascinerer os.

THE EXHIBITION IS BUILT up around the theme of Unidentified Flying Objects. UFOs, to most people, are fascinating but also a bit frightening, is the same way as the technological development of sending the one man-made object after another up into space. Fascinating, but also a bit scary, when you think about things like pollution and potential cataclysm. Many probably think of these man-made objects as man-made UFOs.

The sculptures are pointed, jagged and hard, jutting up and out. In space, light signals are used as a means of communication. Art, too, sends out signals. For the most part, they may seem incomprehensible and alien. But they fascinate us.

MENNESKELIGE UFO'ER

INSTALLATION

WOOD • STEEL • TILE • RUBBER • POLYSTYRENE • NEONLIGHT
BLUE POWDER AND SAND

GALLERI SUB–SET / COPENHAGEN 1983

* NEON OG FLISER

Galleri Sub-Set eksperimenterer for øjeblikket med mange kunstneriske udtryksformer, der udvider begreberne om 'Den nye bølge'. Bølgen er ikke kun vild, men omfatter også det mere mønster-agtige, harmoni-søgende, den abstrakte kunst med stadig vedvarende inspirationer fra minimalismen og de mere konstruktive tendenser.

Det sidste gælder B.v.H.H.S.'s udstilling af skulpturelle objekter og tegninger. Med sine blå neonrør og skrap neon-lysende gule kakkelfliser falder arbejderne farvemæssigt helt ind i galleriets hidtidige stil. Men i den stramme konstruktion lægger B.v.H.H.S. sig tæt op ad den amerikanske ny-abstraktion og herhjemme især Torben Ebbesens arbejder, der anes som en nok endnu lidt for ubearbejdet inspiration.

Mest selvstændigt virker de strammeste opbygninger, hvor ganske få formtyper og materialesammensætninger arbejder op til og mod hinanden. F.eks. stål, sorte eller neon-gule fliser, blå neon-rør og blå-grå flader i et spil af skarpe trekanter og afbalancerende rektangler. Hvor konstruktionerne bliver mere indviklede, bliver resultatet også mindre markant og især mere fortænkt.

Stærkere endnu er måske de helt enkle ting, som et par spidsvinklede, lysende fliseobjekter eller en række forskelligt stillede trekantsformer som en slags hyldeknægte ud fra væggen. Her kommer udstillingstitlen 'Menneskelige UFO'er' virkelig til sin ret. Fascinationen ligger netop i antydningen af noget funktionelt, f.eks. i materiale- og formassociationer, der øjeblikkeligt fornægtes, så det fremmede og aggressivt truende i selve formen fremstår så meget stærkere.

NEON AND TILE

Galleri Sub-Set is currently experimenting with many different artistic expressions that are expanding the concept of the 'New Wave'. The wave is not only wild and expressionist; it also embraces pattern-oriented and harmony-seeking abstract art that takes lasting inspiration from Minimalism and other more constructive trends.

The latter applies to B.v.H.H.S.'s show of sculptural objects and drawings. In blue neon tubes and hot fluorescent yellow tiles, their colours match the gallery's style to date. In the tight construction of his work, however, B.v.H.H.S. is more aligned with New American Abstraction and, domestically speaking, with the work of Torben Ebbesen, who is discernable as an – as of yet, probably too unprocessed – inspiration. The most individual constructions are also the tightest, juxtaposing very few types of shapes and combinations of materials, including steel, black or fluorescent-yellow tiles, blue neon tubes and blue-grey planes interacting with sharp triangles and balancing rectangles. When the constructions get more complex, the result is often less distinctive and, notably, more over-thought.

Most powerful, I would claim, are the simplest things, such as a pair of acutely angled, glowing tile objects or the tier of irregularly placed triangular forms resembling shelf brackets projecting from the wall. Here, the exhibition really lives up its title, 'Human UFO'. The fascination lies in the suggestion of function, in associations of materials or shapes that are immediately negated, making the alienness or aggressively intimidating effect of the shape itself stand out all the more forcefully.

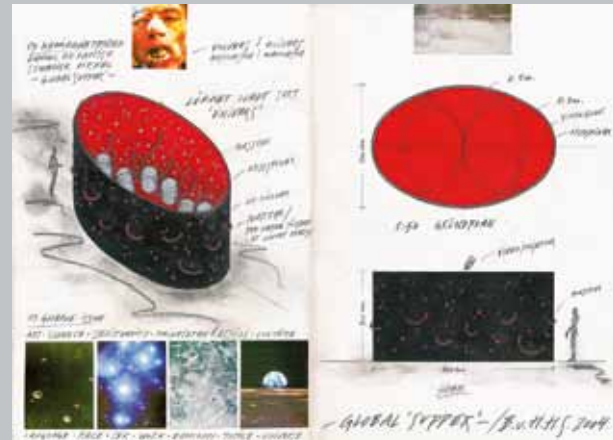
– Politiken / Newspaper / Hellen Lassen –

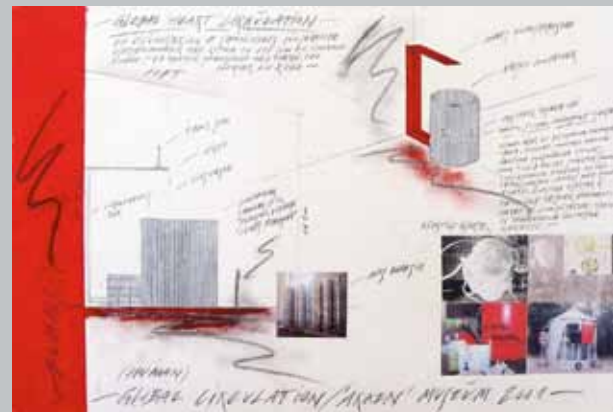
MENNESKELIGE UFO'ER
SCULPTURS IN WOOD & STEEL

GALLERI SUB-SET / COPENHAGEN 1983

EXHIBITIONS

GLOBAL 'SUPPER'
OVERGADEN 2004/05

GLOBAL 'HEART' CIRCULATION
ARKENMUSEUM OF MODERN ART 2001/02

GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION
WATER RESERVOIR / BERLIN 2001

2008 'HEIRLOOMS'
KRONBORG CASTLE
EL SINORE / DENMARK
TO BE OR NOT TO BE
INSTALLATION
SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL
VIDEO: B.v.H.H.S.
ACTOR: NIELS ANDERS THORN AS 'HAMLET'

2004/05
OVERGADEN
INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART
COPENHAGEN
GLOBAL 'SUPPER'
SOUND INSTALLATION

2003 SOLO EXHIBITION
RINGSTED GALLERIET
DENMARK
GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION
INSTALLATION

2001/02 'NEW ABSTRACTION'
ARKEN MUSEUM OF MODERN ART
DENMARK
GLOBAL 'HEART' CIRCULATION
INSTALLATION - VIDEO: B.v.H.H.S.

2001 'AIR'
WATER RESERVOIR PRENZLAUER BERG
BERLIN / GERMANY
GLOBAL-INHALATION-EXPIRATION
INSTALLATION

2000
NIKOLAJ CONTEMPORARY ART CENTER
COPENHAGEN
PLACE NIKOLAJ PLACE
SITE-SPECIFIC - SCULPTURE PROJECT

1999 SOLO EXHIBITION
MUSEUM OF CONTEMPORARY ART
ROSKILDE / DENMARK
GREY-ZONE-ZONE
INSTALLATIONS - VIDEO & SOUND: B.V.H.H.S.

1998
RØDOVRE TOWN HALL
COPENHAGEN
KOMMUNE'IK@TION
SITE-SPECIFIC - SCULPTURE PROJECT

1997/98 'NORDBERG FORT - 97'
NORBERG FORT
FARSUND / NORWAY
COOL REFLEXION
INSTALLATION

1996 'ART MEETS SCIENCE AND SPIRITUALITY'
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
COPENHAGEN
RELATIVISM
INSTALLATION - SOUND: MARCO SPALLANZANI

1996
HELSINGØR HARBOUR
DENMARK
ATTENTION - EURONEWS 0600-0200
SITE-SPECIFIC SCULPTURE PROJECT

1995 SOLO EXHIBITION
PAVILION
COPENHAGEN
REFLEXION
INSTALLATION - SOUND: TORSTEN ELMQVIST

1995 THREE UNRELATED INSTALLATIONS
ALTERNATIVE MUSEUM
NEW YORK / U.S.A.
MEMORY BOX
INSTALLATION - SOUND: B.v.H.H.S.

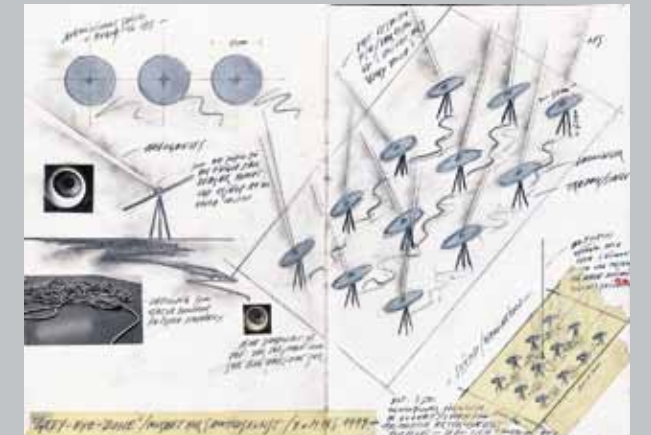
1994 'ART MACHINE'
NORRKÖPINGS ART MUSEUM
SWEDEN
COOL & HOT
INSTALLATION

1994 SOLO EXHIBITION
OVERGADEN
INSTITUTE OF CONTEMPORARY ART
COPENHAGEN
PROCESS & 'SPHERE no 3 & MEDIAL & DÉJÀVU
INSTALLATIONS & SCULPTURES

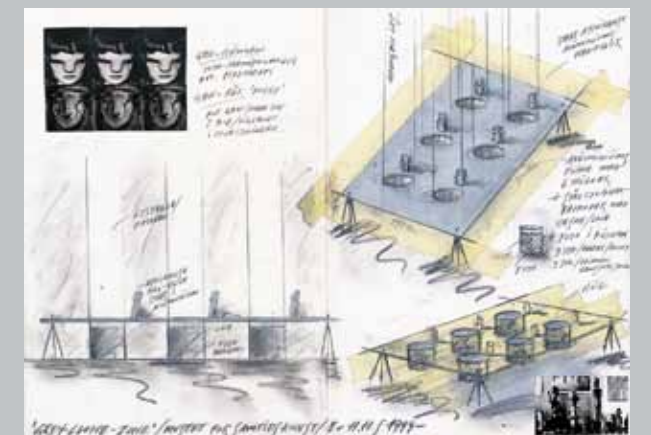
1993 SOLO EXHIBITION
AARHUS ART BUILDING
DENMARK
'SPHERE no 3 & HOLY FIRE & COOL
INSTALLATIONS

1993 SOLO EXHIBITION
SØNDERJYLLANDS ART MUSEUM
DENMARK
'SPHERE no 2 & CROSSLINE
INSTALLATIONS - SOUND: MARTIN HALL

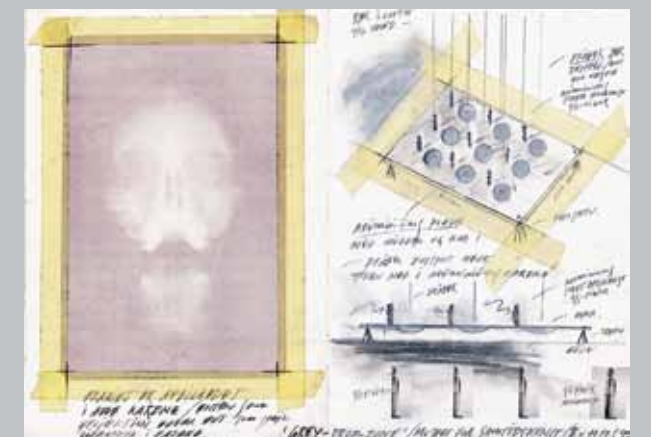
1993 SOLO EXHIBITION
KUNSTHALLEN BRANDTS
ODENSE / DENMARK
'SPHERE no 1
INSTALLATION - SOUND: MARTIN HALL

GREY-EYE-ZONE

GREY-CLONE-ZONE

GREY-DROP-ZONE
MUSEUM OF CONTEMPORARY ART 1999

TEMPI I+II+III
3 WAR-SHELTERS / COPENHAGEN 1992

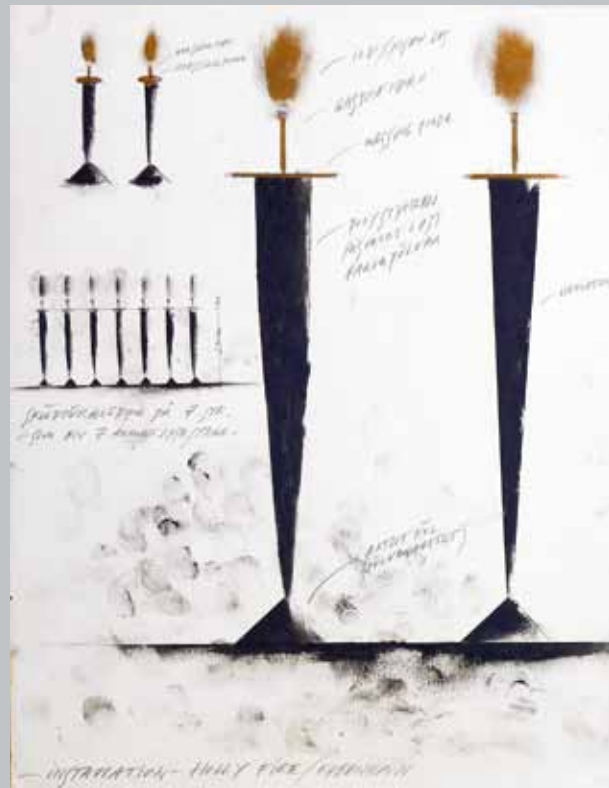
1993 'ART MACHINE'
NIKOLAJ CONTEMPORARY ART CENTER
COPENHAGEN
VARIATION - TEMPI I+II+III
INSTALLATION

1992 SOLO EXHIBITION
3 WAR-SHELTERS
ØSTRE ANLÆG / COPENHAGEN
TEMPI I+II+III
INSTALLATION - SOUND: ANDERS & ULLA KOPPEL

1991 SOLO EXHIBITION
GALERIE ASBÆK
COPENHAGEN
CROSS
INSTALLATION

1990 'INSPIRATION'
HANNOVER MESSE
GERMANY
HOLY FIRE
INSTALLATION

1989 SOLO EXHIBITION
B&W SHIPYARD HALL
COPENHAGEN
METAMORPHOSIS
INSTALLATION - SOUND: CARSTEN MØLLER

HOLY FIRE
BALDERS KILDE / COPENHAGEN 1988

1988 SOLO EXHIBITION
GALERIE ASBÆK
COPENHAGEN
PLUS-MINUS
INSTALLATION

1988 SOLO EXHIBITION
LA MAMA LA GALLERIA
NEW YORK / U.S.A.
'SOUL'
INSTALLATION & OPERA-PERFORMANCE
OPERA-PERFORMANCE / TOGETHER WITH 3 COMPOSERS
/ 3 POETS / 3 DIRECTORS / 3 OPERASINGERS / WE MADE AN
OPERAPERFORMANCE DIRECTLY FOR THE INSTALLATION 'SOUL'
/ TOTAL OF 7 PERFORMANCES.

1988
BALDERS KILDE
COPENHAGEN
HOLY FIRE
INSTALLATION

1987
ART GALLERY
AARHUS / DENMARK
POWER
INSTALLATION

1987
PAKHUSET NYKØBING SJÆLLAND
DENMARK
13 BLUE POINTS
INSTALLATION

1987/88 'ART ON WATER / ART IN CITY'
SORTEDAMS LAKE
COPENHAGEN
5 SPIRES
SITE SPECIFIC - SCULPTURE PROJECT

1987 SOLO EXHIBITION
GALLERI MARIUS
COPENHAGEN
SYMBOLS
INSTALLATION

1986 'INTERICON' NEW ABSTRACTION
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
COPENHAGEN
DEAD LIGHT/LIFE LIGHT
INSTALLATION

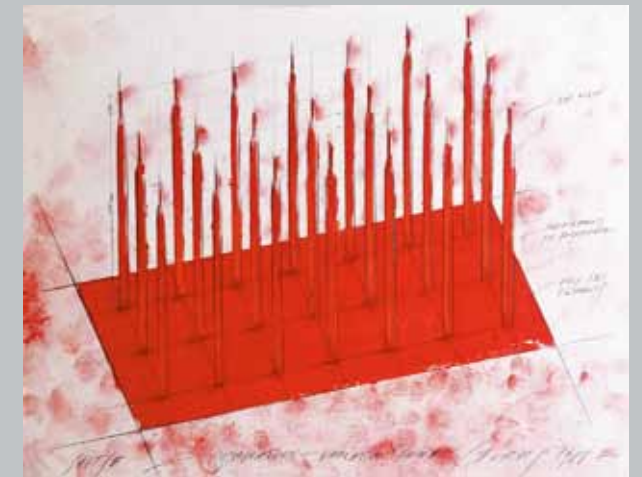
1986 NEW ABSTRACTION
HERNING ART MUSEUM
DENMARK
HUMAN MISSION
INSTALLATION

1986 SOLO EXHIBITION
GENTOFTE ART LIBRARY
COPENHAGEN
INSEMINATION
INSTALLATION & PERFORMANCE
PERFORMANCE: TOGETHER WITH 4 COMPOSERS / 3 DIRECTORS
/ 6 DANCERS & ACTORS / WE MADE A PERFORMANCE DIRECTLY FOR
THE INSTALLATION 'INSEMINATION' / TOTAL OF 10 PERFORMANCES

1985 'PROJECT LANGELINIE'
LANGELINIE HARBOUR
COPENHAGEN
SIRENS
INSTALLATION - SOUND: OLE HØJER HANSEN

1984 SOLO EXHIBITION
GALLERI KONGO
COPENHAGEN
SIGNAL-ELEMENTS
INSTALLATION

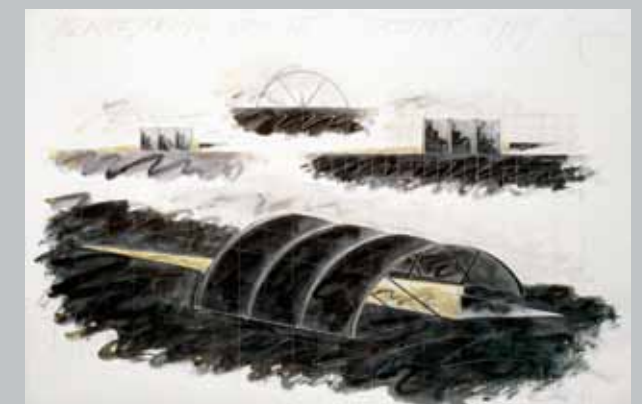
1983 SOLO EXHIBITION
GALLERI SUB-SET
COPENHAGEN
HUMAN UFO'S
INSTALLATIONS & SCULPTURES

'SOUL' VARIATION
LA MAMA LA GALLERIA / NEW YORK 1988

DEAD LIFE / LIGHT LIFE
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG 1986

HUMAN UFO'S
GALLERI SUB-SET 1983

AWARDS & GRANTS

METAMORPHOSIS
B&W SHIPYARD HALL 1989

PLUS-MINUS
GALERI ASB/EK 1988

DEAD LIFE / LIGHT LIFE
KUNSTHAL CHARLOTTENBORG 1986

PERFORMANCE-INSEMINATION
GENTOFTE ART LIBRARY 1986

2008 & 2004 & 2002
DANISH ARTS COUNCIL
EXHIBITION GRANT

2005 & 1996
GERHARD HENNINGS LEGAT
GRANT

2001 & 1998
DANISH CONTEMPORARY ART FOUNDATION
EXHIBITION GRANT

1999
BECKETT-FONDEN
EXHIBITION GRANT

1996
THE POLLOCK-KRASNER FOUNDATION
WORKING GRANT

1996
QUEEN MARGRETHE & PRINCE HENRIKS FOUNDATION
EXHIBITION GRANT

1995
THE MINISTRY OF CULTURE
EXHIBITION GRANT

1995 & 1994 & 1989 & 1987 & 1984
THE ROYAL DANISH ACADEMY
EXHIBITION GRANT

1994 & 1985
THE DANISH STATE ART FOUNDATION
AWARDED A SPECIAL PRIZE FOR AN EXHIBITION

1993 - 1991
THE DANISH STATE ART FOUNDATION
THE 3-YEARS WORKING GRANT

1993 & 1990
THE DANISH STATE ART FOUNDATION
WORKING GRANT

1993
THE DANISH NATIONAL BANK FOUNDATION
WORKING GRANT

1992
THE CULTURE FOUNDATION
WORKING GRANT

1990 & 1988
THE COMMITTEE FOR INTERNATIONAL
ART EXHIBITIONS
EXHIBITION GRANT

1989
THE DANISH STATE ART FOUNDATION
EXHIBITION GRANT

1988
THE MINISTRY OF CULTURE & COMMUNICATION
EXHIBITION GRANT

1987
THE ROYAL DANISH ACADEMY
LAURITZ ZACHARIAS JACOBSEN GRANT
WORKING GRANT

1986
MOGENS ZIELERS FOND
EXHIBITION GRANT

PUBLIC WORKS

1992
SCULPTURE
ROSKILDE UNIVERSITY CENTER / DENMARK
AMPHORA-KNIFE

1990
WATER SCULPTURE
ROSKILDE UNIVERSITY CENTER / DENMARK
CIRCULAR ARC

B.v.H.H.S.

1945
BORN IN COPENHAGEN

1963-1967
THE DANISH DESIGN SCHOOL
COMMERCIAL ARTIST

1967-68
UNIVERSITY COLLEGE OF ARTS,
CRAFTS AND DESIGN
STOCKHOLM / SWEDEN
SET DESIGNERS

1973-1975
N.U.YOGA CENTER
COPENHAGEN
YOGA TEACHER

ALL POWER TO THE PEOPLE
ELDRIDGE CLEAVER
MINISTER OF INFORMATION BLACK PANTHER PARTY
ACRYL 140 X 213 cm / 1970

LIVSKAR OG BRÆNDEOVNE

B.v.H.H.S's SCENOGRAFIER TIL NYT DANSK DANSETEATERS FORESTILLINGER I ØSTRE GASVÆRK ER SITRENDE SKELETTER, DER FØRER OS LANGT IND I TID, RUM OG LIV

OLE NØRLYNG / TEATER • ET / TEATER MAGASIN 1991

Først sprængte dansen det klassiske trinmønsters spændetrøje. Dernæst bevægede kroppen sig med en truende hast mod sceneproceniets kant. 'Kunsten kan være nok så stor, der er dog altid en ramme om', sagde Storm P. Opfatter vi teatrets procenium som den endelige ramme omkring dansen, ja så er der ikke længere hold i Storm P.'s naturlov. Teatrets rektangulære skærmåbning er nok ramme om megen dans i dag, men eftersom der også dances på gader og stræder, på havnekajer og i nedlagte industribygninger etc. – er 'rammen' blevet en ganske anden. En scenedybdes tredimensionalitet presset sammen til en sceneåbnings fladevirkning er med indtagelse af utallige nye danse- og spillesteder blevet erstattet af de nye lokaliteters specifikke rumforhold. Rummet er nu rammen!

ABSTRAKTION OG SANSEBRO

Billedkunstneren og scenografen B.v.H.H.S. har blik for rummet, og sammen med Nyt Dansk Danstheater og komponisten Anders Koppel har han med originale scenografiske installationer sat Østre Gasværks cirkulære, næsten kugleformede rum i svingninger. Nøgleordene i det kunstnerske univers B.v.H.H.S. øser af, er naturelementerne, farve, lys, gentagelse og enkelhed.

Til det samlede visuelle 'tableau', der skabes ud fra rummets specifikke egenskaber, føjes en symbolsk dimension, der peger ud fra selve værket og ud i mere almene eller universelle baner. Netop i denne teknik kan anes et slægtskab med den store amerikanske teatermagiker Robert Wilson.

'Svanesøens' realistiske skovdekoration eller Holberg-komediernes Frilandsmuseum er ikke B.v.H.H.S.'s ærinde. Allerede i 1950 kunne en af dansk scenografis store, Erik Nordgreen, udtale: 'Jeg vil påstå, at man kan foretage de yderste abstraktioner, bare det bliver overbevisende gjort –' B.v.H.H.S. har med sansen for de usædvanlige rum ført denne abstraktion frem til en næsten kultisk udtryksintensitet. Scenografen skal med de midler, der står til hans rådighed, løse op for alle de lag og oplevelsesmuligheder, der ligger i det teatraliske udtryk. Hans værk skal øge beskuerens sansning. Scenografen skal ikke blot illustrere, han skal pirke til beskuerens drømme og visioner.

Det visuelle skal danne bro ind i det underbevidste hos hver og en. 'Billedet' skal være med til at fremprovokere en følelse af totaloplevelse. Derfor er scenografien nødt til at være i rummet som en grundlæggende installation, der appellerer til vore instinkter og spiller på vort forråd af arketyper. Med dette i baghovedet arbejder B.v.H.H.S. ikke med det voldsomt eksplicitte, det detaljerige eller det foranderlige – selvom netop lyset som en variabel størrelse spiller en vigtig rolle. Til gengæld inddrager han gerne det i teatersammenhænge uvante.

Lyset havde han som grundelement, da han i 1982 indledte samarbejdet med Nyt Dansk Danstheater. Bag et hvidt, skinnende bagtæppe anbragte han vertikalt og skråstillede lysstofrør, der med deres lysstrøm påvirkede øjet, som Kenneth Knudsens synthesizer-musik fyldte øret i Warren Spears ballet 'Knudsen Variationer'.

MOREL'S INVENTION
NEW DANISH DANCE THEATER
ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN 1989

MOREL'S INVENTION
NEW DANISH DANCE THEATER
ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN 1989

LIFE VESSELS AND GAS STOVES

B.v.H.H.S's STAGE DESIGNS FOR THE NEW DANISH DANCE THEATER'S PERFORMANCES AT ØSTRE GASVÆRK ARE SHIMMERING SKELETONS TAKING US FAR INTO TIME, SPACE AND LIFE

OLE NØRLYNG / TEATER ET / THEATRE MAGAZINE 1991

First, the dance burst the straightjacket of classical step patterns. Then, the body, at perilous speed, approached the edge of the proscenium. However big art may be, there is always a frame around it', the Danish humorist Storm P. once said. If we consider the theatre's proscenium to be the ultimate frame around the dance, Storm P.'s law of nature no longer holds true. The theatre's rectangular screen opening may be the frame around a lot of dance today but when dancing also takes place on city streets and squares, on harbour piers and in abandoned industrial buildings, etc., the 'frame' is something else again. Following the incorporation of countless new dance and theatre venues, the compression of three-dimensional stage depth into the planar effect of a stage opening has been superseded by the specific spatial conditions of the new localities. The space has become the frame.

ABSTRACTION AND BRIDGE FOR THE SENSES

The artist and scenographer B.v.H.H.S. has an eye for space. Working with The New Danish Dance Theatre and the composer, Anders Koppel, his original scenographic installations have caused Østre Gasværk's circular, nearly spherical space to vibrate. Keywords for the artistic universe from which B.v.H.H.S. draws are the natural elements, colour, light, repetition and simplicity.

Added to the all-over visual 'tableau' created according to the specific qualities of the space itself is a symbolic dimension pointing outwards from the work itself to more general or universal paths. In this technique, a kinship with the great American theatre wizard, Robert Wilson, can be discerned.

The realistic forest sets of 'Swan Lake' or the open-air museum of a classic Holberg comedy is not where B.v.H.H.S. is coming from. Way back in 1950, Erik Nordgreen, a giant of Danish stage design, said, 'I would claim that the most extreme abstractions are possible, as long as they are done convincingly'. B.v.H.H.S., on the basis of his sensibility for unusual spaces, has pushed such abstraction to an almost cultic intensity of expression. Employing the means at his disposal, the scenographer should open up all the layers and possible experiences inherent in the theatrical expression. His work ought to enhance the viewer's perception. The scenographer should not just illustrate; he should prod the viewer's dreams and visions.

The visual should build a bridge to the subconscious of each and everyone. The 'picture' should help bring out the feeling of a complete experience. Accordingly, the scenography should exist in the space as a fundamental installation that appeals to our instincts and plays off our storehouse of archetypes. Keeping this in mind, B.v.H.H.S. does not work with the dramatically explicit, the richly detailed or the changeable – although light as a variable entity does play a major role. Instead, he likes to incorporate things which, in a theatrical context, are not customary.

Light was a basic element for him in 1982 when he began his collaboration with The New Danish Dance Theatre. Behind a white, luminous backdrop, he placed fluorescent tubes, vertically, and also at angles, with a stream of light impacting the eye as Kenneth Knudsen's synthesiser music filled the ear in Warren Spear's ballet 'Knudsen Variations'.

HOLY CIRKEL

Men det var først med Anette Abildgaards og Anders Koppels dansedrama 'Morels Opfindelse' i februar 1989, at B.v.H.H.S. rigtig besejrede rummet. For første gang var Nyt Dansk Danseteater rykket ind i gasbeholderen, og scenografen, der altid har haft cirkler på hjernen, kunne naturligvis ikke undlade at tænke manegeformen frem som et billede på den mærkelige 'øde' ø, hvor den morbide handling udspilles.

'Holy Circle' står der med en spids og sirlig skrift ved en af de scenografiske idéskitser. Kredsen markeres af fem seksenhalv meter høje gasfakler. Lokalteten Gasværket taget på ordet. Blus i rummet, som fremhæver bygningsens egen struktur med balkon, køjevindue og kuppelhvælv. Den høje fakkholder opbygget som et skelet i rustent jern, øverst oppe et bronzefad, en messingbrænder og selve det larmende blus. Den fortærende tidsløse ophøjethed blev modsvaret af de synlige gasflasker – et barskt nutidselement midt i drømmen om den evige ild. Et typisk eksempel på B.v.H.H.S's brug af kontrasten.

Scenografien til 'Morels Opfindelse' rummede talrige kontraster og komplementære virkninger: Sort-hvidt, lys-mørke, cirkel over for spidser, vand-jord-ild-luft. Alt sammen hørende hjemme i den argentinske forfatter Adolfo Bioy Cesares' surrelle bog og i Anette Abildgaards ekspressive og psykologisk borende koreografi, mens Anders Koppel i sin musik gang på gang skabte den fortællende konkretion, som scenografien i sin vidtgående abstraktion gav afkald på.

Med til billedet hører, at B.v.H.H.S. i sine billedkunstneriske installationsarbejder har arbejdet med nogle af de samme virkemidler, bl.a. på Charlottenborg, udstillingstedet Balderskilde og den nu nedrevne B&W hal 09.

ET SKIB I SKIBET

Den enkelhed, der prægede grundtanken i 'Morels Opfindelse', såvel i det fysiske udtryk som i de symbolske tolkningslag, blev med scenografien til 'Speranza' udviklet til en noget tungere kompleksitet. Med den svenske forfatter Sven Delblancs mareridtsagtige undergangsroman som udgangspunkt var man kommet ud i høj sø. Netop fordi forlægget var så komplekst, måtte scenografen søge at konkretisere mere, end tilfældet havde været med 'Morels opfindelse'.

Delblancs slaveskib blev materialiseret som en skeletkonstruktion, der både dannede en baggrund og et indre rum for spillet og dansen. En afpillet udgave af 'Den flyvende Hollænder', på den ene side alment, som ethvert skib til enhver tid, fra middelalderens narreskib til fremtidens rumskibe, og på den anden side et mere definerbart skib med slaver i lasten, med sejl på masten og med blus i lanternen. Fra skibskonstruktionen gled øjet ud til gasværkets cirkelbuede vægge med de runde køjer, og resultatet blev oplevelsen af et skib i skibet. Men ét er en stationær sceneopbygning – denne gang med indlagt vand i – et andet er kostumerne.

Med fin sans for både funktion og symbol bygges beklædningen og masken op, og i tilfældet 'Speranza' indføjedes en underfundig brug af det grønne som et udtryk for håb og genfødsel midt i den ellers så forgiftede situation. Den Butoh-inspirerede sminke, der frarøvede figurerne noget af deres individualitet, understregede dels, at vi havde med typer at gøre, dels typernes underliggende psykiske storme. Kun slaverne stod – som levende mennesker – i deres rene kødfarve, netop ikke sminket sorte.

B.v.H.H.S. er en tænksom og kompromisløs kunstner, der hele tiden konsulterer de bagvedliggende teoretiske overvejelser, der igen afspejler en holistisk kosmologi. Det stærke ved kunstnerens udtryk er foruden dets umiddelbare kraft og enkelhed en tilsvarende kompleksitet på det symbolske plan. Netop her igennem lykkes det ham at etablere en balance mellem fortid og nutid, og mellem det umiddelbart visuelle og det indirekte og teoretiske.

HOLY CIRKEL

Still, B.v.H.H.S. did not truly conquer space until his work on Anette Abildgaard's and Anders Koppel's dance drama, 'Morel's Invention'. presented in February 1989. This was the first time that The New Danish Dance Theatre moved into the former gasworks and the scenographer, who had constantly been entertaining circles on his brain, naturally could not restrain himself from bringing out the ring shape as an image of the strange 'desert isle' where the morbid action was set.

'Holy Circle', it read, in an incisive and neat hand, on one of his conceptual sketches for the stage design. The ring was demarcated by five six-and-a-half-meter tall gas torches, taking the gasworks site at face value, with gas jets illuminating the building's structure of balcony, porthole windows and vaulted dome. The tall torch holder was fashioned as a skeleton in rusty iron and at the top, there were a bronze bowl, a brass burner and the hissing jet itself. The consuming, timeless grandeur offset by the gas cylinders in plain view – a rough contemporary element amidst the dream of eternal fire: a typical example of B.v.H.H.S's use of contrast.

His scenography for 'Morel's Invention' contained numerous contrasts and complementary effects: black-white, light-dark, circle situated opposite to sharp points, water-earth-fire-air. All belonging in the Argentine writer Adolfo Bioy Cesares' surreal novel and right at home in Abildgaard's expressive and psychologically probing choreography, while Koppel's music repeatedly forged the narrative concretion abandoned by the scenography's radical abstraction.

To complete the picture, it must be mentioned that B.v.H.H.S. has worked with some of the same effects in his art installations, notably at Charlottenborg, the Balderskilde exhibition space and the now-demolished B&W Shipyard Hall 09.

A SHIP WITHIN A SHIP

In the scenography for 'Speranza', the simplicity that characterised the basic concept of 'Morel's Invention' both in terms of its physical expression and its symbolic layers of interpretation, had evolved into a rather weightier complexity. The complexity of the source material, a nightmarish dystopian novel by the Swedish writer, Sven Delblanc, compelled the scenographer to concretise more than he had done in 'Morel's Invention'. Delblanc's slave ship was materialised as a skeleton construction, a backdrop, as well as an inner space for the play and the dance. A stripped-down version of 'The Flying Dutchman': universal. On one hand, like any ship at any time, ranging from medieval ships of fools to future space ships. On the other hand, a more defiable ship, with slaves in the hold, with sails on the mast and with live flames in the lanterns. From the ship construction, the eye moving out toward the curving walls of the gasworks and its round portholes effectuated the experience of a ship within a ship. But a stationary stage construction – here, with running water – is one thing, the costumes are something else.

The dresses and the masks were designed with a fine sense of both function and symbol. Meanwhile, to 'Speranza' was added a subtle use of green as an expression of hope and rebirth amidst an otherwise toxic situation. The Butoh-inspired makeup, robbing the characters of any measure of individuality, underscored in part that we were dealing with types and also, in part, the underlying psychical storms related to these types. Only the slaves appeared as living people, in their pure pink flesh tones, explicitly not in blackface.

A thoughtful and uncompromising artist, B.v.H.H.S. is constantly consulting the underlying theoretical concerns which, in turn, reflect a holistic cosmology. The impact of the artist's expression, aside from its immediate power and simplicity, emanates from a corresponding complexity on the symbolic level. In this, he manages to establish a balance between past and present, between the immediately visual and the indirect and theoretical.

SPERANZA
NEW DANISH DANCE THEATER
ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN 1991

SPERANZA
NEW DANISH DANCE THEATER
ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN 1991

LORELEY
CANTABILE 2 / SKT. GOARSHAUSEN
GERMANY 2000

SELECTED STAGE- & COSTUME-
DESIGN FOR THEATRE

2008
GALLASHOW – THE 25TH ANNIVERSARY
CANTABILE 2 / VORDINGBORG
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
PERFORMANCE – THEATRE

2007
SHIRLEY VALENTINE
TEATER GULD / 'TOUR'
WRITER: WILLY RUSSEL
DIRECTOR: JAN HERTZ

2005
ATLANTIS
MUSICAL / 'TOUR'
WRITERS: THOMAS HÖG & SUNE SVANEKIER
MUSIC: PETER SPIES
LIGHT & VIDEO DESIGN: KASPER CHRISTENSEN
DIRECTOR: ZITA DE FRIES

2005
THE OCEAN SEA
CANTABILE 2 / KANONHALLEN / COPENHAGEN
WRITER: ALESSANDRO BARICCO
COSTUME: MAJA RAVN
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
PERFORMANCE – THEATRE

2004
SEVEN BEAUTIES
CANTABILE 2 / RAILWAY HALL IN COPENHAGEN
WRITER: NIZAMI GANJAVI
MUSIC: TRIO CONTRASTE
COSTUME: MAJA RAVN
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
SITE SPECIFIC – PERFORMANCE

2002
LORELEY
CANTABILE 2 / KANONHALLEN / COPENHAGEN
MUSIC: JEANETTE SOLLEN
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
SITE SPECIFIC – PERFORMANCE

2002
KAMA SUTRA / VERSES OF PLEASURE
CANTABILE 2 / KANONHALLEN / COPENHAGEN
MUSIC: LAILA SKOVMAND
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
PERFORMANCE – THEATRE

2001
THE TIME WE KNEW NOTHING
ABOUT EACH OTHER
CANTABILE 2 / EDISON / COPENHAGEN
WRITER: PETER HANKE
MUSIC: MARCO SPALLANZANI
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
PERFORMANCE – THEATRE

2000
LORELEY
CANTABILE 2 / EXPO HANNOVER
& SKT. GOARSHAUSEN / GERMANY
MUSIC: JEANETTE SOLLEN
DIRECTOR: NULLO FACCHINI
SITE SPECIFIC – PERFORMANCE

ATLANTIS 2005

THE TIME WE KNEW NOTHING ABOUT EACH OTHER
CANTABILE 2 / COPENHAGEN

1999
THE WOMAN IN THE DUNES
 CANTABILE 2 / PAKHUS 11 / COPENHAGEN
 WRITER: KOBO ABE
 DIRECTOR: NULLO FACCHINI
 PERFORMANCE - THEATRE

1999
OVID'S METAMORPHOSIS
 MODERN BALLET / GLYPTOTEKET / COPENHAGEN
 MUSIC: PIERRE DØRGE
 CHOREOGRAPHER: ANNETTE ABILDGAARD

1998
BABYLON BLUES
 THEATRE HOMUNCULUS / PAKHUS 11 / COPENHAGEN
 WRITER: GEORG TABORI
 MUSIC: MARCO SPALLANZANI
 DIRECTOR: NULLO FACCHINI

1998
AMALIE
 OPERA / DEN 2 OPERA / COPENHAGEN
 MUSIC: JOHN FRANDSEN
 WRITER: NIELS PIHL
 DIRECTOR: VIGGA BRO

1998
THE HUMAN NEST
 THE ROYAL THEATRE / COPENHAGEN
 WRITER: HENRIK KROGHOLT/
 DIRECTOR: KLAUS HOFFMEYER

1996
10 UNKNOWN SOLDIERS
 CANTABILE 2 / KANONHALLEN / COPENHAGEN
 MUSIC: MARCO SPALLANZANI
 DIRECTOR: NULLO FACCHINI
 PERFORMANCE - THEATRE

1994
ATLANTIS
 MUSICAL / ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN
 WRITERS: THOMAS HØG & SUNE SVANEKIER
 MUSIC: PETER SPIES
 DIRECTOR: MORTEN GRUNDWALD

1994
ON THE EDGE
 MODERN BALLET/ THE ROYAL THEATRE
 COPENHAGEN
 MUSIC: PALLE MIKKELBORG
 CHOREOGRAPHER: ANNETTE ABILDGAARD

1993
THE DOUBLE LOVE
 BETTY NANSEN THEATRE / COPENHAGEN
 WRITER: JEAN ANOUILH
 DIRECTOR: KLAUS HOFFMEYER

1993
WUNDERBAUM
 NEW DANISH DANCE THEATER / 3 FALKE THEATRE
 COPENHAGEN
 MUSIC: ANDERS KOPPEL
 CHOREOGRAPHER: ANNETTE ABILDGAARD

THE WOMAN IN THE DUNES
 CANTABILE 2 / KANONHALLEN 1999

THE DOUBLE LOVE
 BETTY NANSEN THEATRE 1993

1992
HELL / DANTE'S 'INFERNO'
 CANTABILE 2 / BAGSVÆRD LAKE / DENMARK
 MUSIC: MARCO SPALLANZANI
 DIRECTOR: NULLO FACCHINI
 SITE SPECIFIC - PERFORMANCE

1992
KARATE BILLY COMES BACK
 MAMMUTTHEATRE
 KANONHALLEN / COPENHAGEN
 WRITER: KLAUS POHL
 DIRECTOR: CARSTEN BANG

1991
SPERANZA
 NEW DANISH DANCE THEATER
 ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN
 WRITER: SVEN DELBLANC
 MUSIC: ANDERS KOPPEL
 CHOREOGRAPHER: ANNETTE ABILDGAARD

1991
THE TIME AND THE ROOM
 BOATTHEATRE / COPENHAGEN
 WRITER: BOTHO STRAUSS
 DIRECTOR: BRIGITTE KOLERUS

1990
MIKAÉL
 RIALTO THEATRE / COPENHAGEN
 WRITERS: HERMANN BANG & GERZ FEIGENBERG
 DIRECTOR: INGER EILERSEN

1989
SIX PENNY OPERA
 MUSICAL / AARHUS THEATRE / DENMARK
 WRITER: BERTOLT BRECHT
 MUSIC: KURT WEILL
 DIRECTOR: KLAUS HOFFMEYER

1989
CHICAGO
 MUSICAL / ODENSE THEATRE / DENMARK
 WRITERS: FRED EBB & JOHN KANDER & BOB FOSSE
 DIRECTOR: MORTEN HOVMAN

1989
MOREL'S INVENTION
 NEW DANISH DANCE THEATER
 ØSTRE GASVÆRK / COPENHAGEN
 WRITER: ADOLFO BLOY CASARES'
 MUSIC: ANDERS KOPPEL
 CHOREOGRAPHER: ANNETTE ABILDGAARD

1988
MILLIONS TO PLAY
 ODENSE THEATRE / DENMARK
 WRITER: CARYL CHURCHILL
 DIRECTOR: MORTEN HOVMAN

1987
TRASH, CITY AND DEAD
 MAMMUTTHEATRE
 THE HOUSE THEATRE / COPENHAGEN
 WRITER: RAINER W.FASSBINDER
 DIRECTOR: KLAUS HOFFMEYER

HELL / DANTE'S 'INFERNO'
 CANTABILE 2 / BAGSVÆRD LAKE 1992

TRASH, CITY AND DEAD
 MAMMUTTHEATRE 1987

1987
WEEKEND IN PARADISE
ODENSE THEATRE / DENMARK
WRITERS: ARNOLD & BACH
DIRECTOR: MORTEN HOVMAN

ACT 1

1987
CHICKEN LIFE
BJARNOV'S DANCE COMPANY
KALEDIOSKOP / COPENHAGEN
MUSIC: OLE HØJER
CHOREOGRAPHER: MIKALA BJARNOV LAGE

1985
DRUMS IN THE NIGHT
AARHUS THEATRE
WRITER: BERTOLT BRECHT
DIRECTOR: KLAUS HOFFMEYER

1983
COMEDIES IN THE BORDERLAND
JØRGEN BLAKSTED TURNÉEN / DENMARK
WRITER: STEN KAALØ
DIRECTOR: HENNING ØRNBK

1982
DUET FOR ONE
AALBORG THEATRE / DENMARK
WRITER: TOM KEMPINSKI
DIRECTOR: BIRGITTE PRICE

1982
4 BALLET'S
NEW DANISH DANCE THEATER
BOULEVARDEN / COPENHAGEN
MUSIC: KENNETH KNUDSEN
CHOREOGRAPHERS: WARREN SPEARS & RANDI PATTERSON

1981
STOP THE WORLD - I WANTED TO GET OFF
MUSICAL / GENTOFTE THEATRE / 'TOUR'
WRITERS: LESLIE BRICUSSE & ANTHONY NEWLEY
DIRECTOR: GENE NETTLES

1980
WINGS
POSTHUS THEATRE / COPENHAGEN
WRITER: ARTHUR KOPIT
DIRECTOR: CARSTEN BRANDT

1980
PETER PAN
GENTOFTE THEATRE / COPENHAGEN
WRITER: J.M. BARRIE
MUSIC: JAN IRHØJ
DIRECTOR: MOGENS BRIX PEDERSEN

1979
DONNA ROSITA
BETTY NANSEN THEATRE / COPENHAGEN
WRITER: GARCIA LORCA
DIRECTOR: CARSTEN BRANDT

1978
A SPACE BETWEEN 2 SECONDS
POSTHUS THEATRE / COPENHAGEN
WRITER: J.M.G. LE CLÉZIO
DIRECTOR: CARSTEN BRANDT

ACT 2

ACT 3
WEEKEND IN PARADISE
ODENSE THEATRE 1987

DRUMS IN THE NIGHT
AARHUS THEATRE 1985

TIL TIDER VISSE STEDER

Det væsentlige ved installationen som genre – hvor uafgrænset og diffus den end måtte være – er, at den er en midlertidig sammenhæng i rum og tid. Lokal varighed. Den er ikke et objekt, der kan spørges til og handles med; den vil ikke først og fremmest være en ting, som adskiller sig fra andre ting; den vil være en begivenhed, der adskiller et tidsrum fra et andet og måske i anden omgang får os til at forbinde, hvad vi således adskiller.

Installationens særtræk er nærværet. Den er påtrængende, fordi den trænger sig på, og den trænger sig på, fordi den nu en gang besidder det rum, den har taget i besiddelse. Den rummer nok forskellige muligheder, men den er ikke selv en mulighed blandt andre. Den er tilgængelig, ja, den er ligefrem let tilgængelig i modsætning til, hvad der normalt menes om den. Den er let tilgængelig, fordi man ikke kan undgå at forholde sig til den. Ingen kan sige, at de ikke står overfor et eller andet. Hvad det er, må afgøres efterlods. Det gælder al kunst og i særdeleshed installationen, thi dens sammensathed sætter beskueren på et arbejde dér, hvor dele skal sondres fra helhed og hvor helhed skal samle dele.

For B.v.H.H.S. er det dette begivenhedstræk, det at noget foregår, at noget sker, at noget udfoldes i tid og rum, det er det, der gør installationen til hans genre ...

POUL ERIK TØJNER / 1991

AT TIMES IN CERTAIN PLACES

The essential thing about the installation as a genre, however indefinable and diffuse it may be, is that it is a temporary context in space and time, of local duration. It is not an object that can be inquired about and dealt in. Above all, it does not wish to be a thing that is segregated from other things; it wants to be an event that separates one space of time from another and perhaps, the second time around, makes us connect what we are thus separating.

The special feature of the installation is its presence. It is obtrusive because it is insistent. It probably contains various possibilities but is not in itself a possibility amongst others. It is accessible, yes, it is downright easily accessible because one cannot avoid relating to it. No one could say that they were not standing before something or other. What that is must be decided afterwards. It is true of all art and of the installation in particular that its complexity already confronts the viewer with a task where parts are to be separated from a whole and where the whole is to gather parts.

For B.v.H.H.S. it is this feature of an event – that something is going on, that some–thing happens, that something is developing in time and space – that makes the installation his genre ...

Poul Erik Tøjner / 1991

'SPHERE | COPENHAGEN 1994